உ

சிவமயம்.

ஓம் பரப்பிரஹ்மணே நம:

சுவாநுபவத்திருவாக்கு

என்னும்

பாராயண சிந்தாமணி.

இஃது

மதுரை

பிரஹ்மஸ்ரீ யோகானந்த சுவாமிகள்

ஆக்ஞையின்படி

புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம்

பனையப்பட்டி

புண்ணியசீலர்

சி. மு. முத்துக்கருப்பஞ் செட்டியார்

அவர்கள் குமாரன்

சி. மு. சி. சின்னையா செட்டியாரால்

திரட்டப்பெற்றது.

இரக்தாக்ஷிஹு தைமீ 1925.

...ன் விலை அணா எட்டு.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
7-DEC 1925
MADRAS

Q23:417
N25
18046

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
7-DEC 1925
MADRAS

உ

சிவமயம்.

முகவுரை.

பரசிவ ஞானத்தில் விருப்புடைய அறிஞர்கள் பிரதி தினமும் பாராயணஞ் செய்வதற்கு அனுகூலமாய்ச் சிவானுபவப் பேற்றை அடைந்த மஹாத்மாக்களின் அருமைத் திருவாக்குகளைப் பழைய பிரதிகளுக்கிணங்க ஒரே புத்தகமாகப் பேரறிஞர்களின் அனுமதியில் பகவானருளால் திரட்டிய இந்நூல் அடியேனால் அச்சியற்றப் பெற்றது.

இதில் பிழையுளதாயின், க்ஷமிக்குக.

புதுக்கோட்டைச் சமஸ்தானம், பனையப்பட்டி. } இங்ஙனம், சி. மு. சின்னையா செட்டியார்.

தமிழ்நாடு அரசுக் கணக்காய்வு … நூலகம்
சென்னை-600 008

உ

அறிவிப்பு.

இப்புத்தகம் அடியிற்கண்ட மூன்று இடங்களிலும் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

(1) பிரஹ்மஸ்ரீ யோகானந்த சுவாமி அவர்கள்,
பிட்டுத்தோப்புக்கடுத்த அழகரடி மடம்;
மதுரை.

(2) சி. மு. சின்னையா செட்டியார்,
பவழக்காரத் தெருவு, மதராஸ்.

(3) சி. மு. சின்னையா செட்டியார், பனையப்பட்டி,
குளிபிறை போஸ்டு,
புதுக்கோட்டைச் சமஸ்தானம்.

உ

ஓம் பரப்பிரஹ்மணே நம

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
7-DEC 1925
MADRAS

பாராயண சிந்தாமணி.

விநாயகர் ஸ்துதி.

ஞானக்கூத்த சிவப்பிரகாச தேசிகாருளியது.

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவுங்
கருணை பூக்கவுந் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவ மாய்நம துள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

சுப்பிரமணியர் ஸ்துதி.

சிவஞான வள்ளலாருளியது.

அறுவிதச் சமயத் தோர்க்கு மறுமுகச் சாமியாகிச்
செறிபரப் பிரமம் யாமே யென்றுசின் மயிலிலேறிக்
குறுமுனிக் கருளிச் சீவக் குகைதொறும் வீற்றிருந்த
மறுவிலாக் குகனைப் போற்றி மாய்த்தனன் பிறவியெல்லாம்.

சரஸ்வதி ஸ்துதி.

குமாரகுருபர சுவாமிகளருளியது.

மண்கொண்ட வெண் குடைக்
கீழாக மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண் டளவிற் பணியச்செய் வாய்
படைப் போன் முதலாம்

விண்கண்ட தெய்வம் பல்கோடி
யுண்டேனும் விளம்பி லுன்போற்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
சகல கலா வல்லியே. 3

நடராஜர் ஸ்துதி.

மகாராஜா குமாரதேவாருளியது.

திங்களார் சடையிற் கங்கைநீர் துளிப்பத்
திருந்திழை யுமையுளங் களிப்பப்
பொங்கரா வொடுநற் புலிமுனி வர்கண்மால்
போதய னமரர்கள் போற்றத்
துங்கநான் மறைகள் துதித்திட வைந்து
தொழில்விரிந் திடப்பொது வதனிற்
செங்கழ லதிர நடஞ்செயும் பொருளைத்
தினம்பணிந் திடரொழித் திடுவாம். 4

அம்பாள் ஸ்துதி.

சௌந்தரியலகரி.

தருண மங்கலை யுனது சிந்தை
தழைந்த பாலமு தூறிஞ
லருண கொங்கையி லதுபெ ருங்கவி
யலைநெ டுங்கட லாகுமே
வருண நன்குறு கவுணி யன்சிறு
மதலை யம்புயல் பருகியே
பொருண யம்பெறு கவிதை யென்றொரு
புனித மாரிபொ ழிந்ததே. 5

கிருஷ்ணபரமாத்மா ஸ்துதி.

மூஹா பாகவதத்திரட்டு.

சீர்பூத்த பரஞ்சுடராய்ச் சித்தாகிக் கானலிடை
நீர்பூத்த தெனவுலக நிறைந்தொளிதன் பாற்றோன்ற
வேர்பூத்த முத்தொழிலு மினிதியற்றித் தனிநின்ற
கார்பூத்த திருமேனிக் கடவுண்மல ரடிநினைவாம். 6

சங்கர பகவத் பாதாச்சாரியர் ஸ்துதி.

சி. பொன்னம்பல சுவாமிகளருளியது.

பொங்கருண ஞான நங்கள் புண்ணிய மனைத்து மொன்றாய்
அங்குபுல் லென்ன வந்தாண் டருமறைப் பொருளை யார்க்கும்
அங்கையி னெல்லி போல அளித்தருளமலா நந்த[க்கும்
சங்கர பகவற் பாதன் றுண்மலர் நந்த லைக்கே. 7

சற்குரு ஸ்துதி.

தத்துவராய சுவாமிகளருளியது.

தந்தைதா யாவானுஞ் சார்கதியிங் காவானும்
அந்தமிலா இன்பநமக் காவானும்-எந்தமுயிர்
தானாகு வானுஞ் சரணாகு வானுமருட்
கோனாகு வானுங் குரு. 8

இந்நூற் பயன்.

கற்பிதமாம் பேதமெலாம் போக்கு மிந்நூல்
களங்கமிலாப் பரப்பிரம மாக்கு மிந்நூல்
நிற்பயமா நிட்டையினை யளிக்கு மிந்நூல்
நிரதிசயா நந்தத்தை நல்கு மிந்நூல்
அற்புதமா மிந்நூலி னனுப வங்கள்
அறிந்தவர்கள் பரமசுக ஞானி யாவர்
பற்பலவா நூலையெல்லாம் விட்டிந் நூலைப்
பரிவுடனே முமூட்சுவெலாம் பார்க்க வேண்டும்.

சர்வம் சின்மயம்.

உ

கணபதி துணை.

ஔவையார் அருளிச்செய்த

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
அற்புத நின்ற கற்பகக் களிறே!
முப்பழ நுகரும் மூஷிக வாகன!
இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெழுந் தருளி,
மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்துத்,
திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து
குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்

திருவடி வைத்துத் திரமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்,
கோடா யுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே,
உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி,
ஐம்புலன் றன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணை இனிதெனக் கருளிக்,
கருவிகள் ஒடுங்குங் கருத்தினை அறிவித்து
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து,
தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி,
மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே,
ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி,
ஆறா தாரத் தங்குச நிலையும்
பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்,
கடையிற் சுழுமுனை கபாலமுங் காட்டி,
மூன்றுமண் டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பாம்பி னவில் உணர்த்திக்,
குண்டலி யதனிற் கூடிய வசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து,
மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
காலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே,
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி,
இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்

உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்,
சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முக சூக்கமும்
எண்முகம் ஆக இனிதெனக் கருளிப்,
புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப் படுத்திக்,
கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
என்னை அறிவித் தெனக்கருள் செய்து
முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயந்
தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து,
இருள்வெளி யிரண்டுக் கொன்றிடம் என்ன
அருள்தரு மானந்தத் தழுத்தியென் செவியில்
எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்,
சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்,
சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி,
அணுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி,
வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி,
அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்,
தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
வித்தக விநாயக! விரைகழல் சரணே.

விநாயகரகவல் முற்றிற்று

குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருச்செந்தூர்க்

கந்தர் கலிவெண்பா.

க. பூமேவு செங்கமலப் புத்தேளுந் தேறரிய
பாமேவு தெய்வப் பழமறையுந்—தேமேவு
உ. நாதமும் நாதாந்த முடிவும் நவைதீர்ந்த
போதமுங் காணாத போதமாய்—ஆதிநடு
ந. அந்தங் கடந்தநித்தி யானந்த போதமாய்ப்
பந்தந் தணந்த பரஞ்சுடராய்—வந்த
ச. குறியுங் குணமுமொரு கோலமுமற் றெங்குஞ்
செறியும் பரம சிவமாய்—அறிவுக்கு
ரு. அநாதியாய் ஐந்தொழிற்கும் அப்புறமா யன்றே
மநாதிகளுக் கெட்டா வடிவாய்த்—தனதருளின்
சு. பஞ்சவித ரூப பரசுகமாய் எவ்வுயிர்க்குந்
தஞ்சமென நிற்குந் தனிப்பொருளாய்—எஞ்சாத
எ. பூரணமாய் நித்தமாய்ப் போக்குவர வும்புணர்வுங்
காரணமு மில்லாக் கதியாகித்—தாரணியில்
அ. இந்திரசா லம்புரிவோன் யாவரையுந் தான்மயக்குந்
தந்திரத்திற் சாராது சார்வதுபோன்—முந்துங்
கூ. கருவின்றி நின்ற கருவாய் அருளே
உருவின்றி நின்ற உருவாய்த்—திரிகரண

கo. மாகவரும் இச்சை அறிவியற்ற லாவிலய்
போக அதிகாரப் பொருளாகி—ஏகத்து

கக. உருவும் அருவும் உருவருவும் ஆகிப்
பருவ வடிவம் பலவாய்—இருண்மலத்துள்

கஉ. *மோகமுறும் பல்லுயிர்க்கு முத்தியளித் தற்குமல
பாகமுற வேகடைக்கண் பாலித்து—தேகமுறத்

கங. தந்த அருவுருவஞ் சார்ந்தவிந்து மோகினிமான்
பெந்த முறவே பிணிப்பித்து—மந்த்ரமுதல்

கச. ஆறத்து வாவுமண்டத் தார்ந்த †வத்து வாக்களுமுற்
கூறத் தகுஞ்சிமிழ்ப்பிற் கூட்டுவித்து— மாறிவரும்

கரு. ஈரிரண்டு தோற்றத் தெழுபிறப்புள் யோனியெண்பா
னாரவந்த நான்குநூ றுயிரத்துள்—தீர்வரிய

கசு. கன்மத்துக் கீடாய்க் கறங்குஞ் சகடமும்போற்
சென்மித் துழலத் திரோதித்து—வெந்நிரய

கஎ. சொர்க்காதி போகமெலாந் துய்ப்பித்துப் பக்குவத்தால்
நற்கா ரணஞ்சிறிது நண்ணுதலுந்—தர்க்கமிடுந்

கஅ. தொன்னூற் பரசமயந் தோறும் அதுவதுவே
நன்னூல் எனத்தெரிந்து நாட்டுவித்து—முன்னூல்

கக. விரதமுத லாயபல மெய்த்தவத்தின் உண்மைச்
சரியைகிரி யாயோகஞ் சார்வித்து—அருள்பெருகு

உo. சாலோக சாமீப சாரூப மும்புசிப்பித்
தாலோகந் தன்னை அகற்றுவித்து—நால்வகையாம்

---

* மோகமுறும் பல்லுயிர்-சகலர்; ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மும்மலங்களுமுடையோர்.

† அத்துவா - வழி.

உக. * சத்திநி பாதந் தருதற்கு இருவினையும்
ஒத்துவருங் காலம் உளவாகிப்—பெத்த

உஉ. மலபரி பாகம் வருமளவிற் பன்னாள்
அலமருதல் கண்ணுற் றருளி—உலவாது

உங. அறிவுக் கறிவாகி அவ்வறிவுக் கெட்டா
நெறியிற் செறிந்த நிலைநீங்கிப்—பிரியாக்

உச. கருணை திருவுருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றிக்
குருபரனென் றோர்திருப்பேர் கொண்டு-திருநோக்கால்

உரு. ஊழ்வினையைப் போக்கி உடலறுபத் தெட்டுநிலம்
ஏழுமத்து வாக்கள் இருமூன் றும்—பாழாக

உசா. ஆணவ மான படலங் கிழித்தறிவிற்
காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்காட்டிப்—பூணும்

உஎ. அடிஞானத் தாற்பொருளும் ஆன்மாவுங் காட்டிக்
கடியார் புவனமுற் றுங் காட்டி—முடியாது

உஅ. தேக்குபர மானந்தத் தெள்ளமுத மாகியெங்கும்
நீக்கமற நின்ற நிலைகாட்டிப்—போக்கும்

உகூ. வரவும் நினைப்பும் மறப்பும் பகலும்
இரவுங் கடந்துலவா இன்பம்—மருவுவித்துக்

ஙo. † கன்மமலத் தார்க்குமலர்க் கண்மூன் றுந் தாழ்சடையும்
வன்மழுவு மானுமுடன் மால்விடைமேன்-மின்னிடத்

ஙக. பூத்த பவளப் பொருப்பொன்று வெள்ளிவெற்பில் [துப்
வாய்த்ததனைய தெய்வ வடிவாகி—மூத்த

---

* சத்தி நிபாதம்—சிற்சத்தி பதித்தல்.

† கன்ம மலத்தார்—பிரளயாகலர்; ஆணவம் கன்மம் என்னும் இருமலமுடையோர்.

௩௨. கருமமலக் கட்டறுத்துக் கண்ணருள்செய் துண்ணின்
* ஒருமலத்தார்க் கின்பம் உதவிப்-பெருகியெழு

௩௩. மூன்றவத்தை யுங்கழற்றி முத்தருட னேயிருத்தி
ஆன்றபர முத்தி அடைவித்துத்—தோன்றவரும்

௩௪. யானெனதென் றற்ற விடமே திருவடியா
மோனபரா னந்தம் முடியாக—ஞானந்

௩௫. திருவுருவா விச்சை செயலறிவு கண்ணு
அருள துவே செங்கை அலரா—இருநிலமே

௩௬. சந்நிதியா நிற்குந் தனிச்சுடரே! எவ்வுயிர்க்கும்
பின்னமற நின்ற பெருமானே!—மின்னுருவந்

௩௭. தோய்ந்தநவ ரத்நச் சுடர்மணியாற் செய்தபைம்பொன்
வாய்ந்த கிரண மணிமுடியும்—தேய்ந்தபிறைத்

௩௮. துண்டமிரு மூன்றுநிரை தோன்றப் பதித்தனைய
புண்டரம் பூத்தநுதற் பொட்டழகும்—விண்ட

௩௯. பருவமலர்ப் புண்டரிகம் பன்னிரண்டு பூத்தாங்கு
அருள்பொழியுங் கண்மலர் ஈரா றும்—பரிதி

௪0. பலவும் எழுந்துசுடர் பாலித்தாற் போலக்
குலவு மகரக் குழையும்—நிலவுமிழும்

௪௧. புன்முறுவல் பூத்தலர்ந்த பூங்குமுதச் செவ்வாயும்
சென்மவிடாய் தீர்க்குந்திருமொழியும்-வின்மலிதோள்

௪௨. வெவ்வசுரர் போற்றிசைக்கும் வெஞ்சு ரனைத்தடிந்து
தெவ்வருயிர் சிந்துந் திருமுகமும்—எவ்வுயிர்க்கும்

௪௩. ஊழ்வினையை மாற்றி உவாத பேரின்ப
வாழ்வுதருஞ் செய்ய மலர்முகமும்-சூழ்வோர்

---

* ஒருமலத்தார்—விஞ்ஞானகலர்; ஆணவமலம் ஒன்றுமே உடையோர்.

சச. வடிக்கும் பழமறைகள் ஆகமங்கள் யாவும்
முடிக்குங் கமல முகமும்—விடுத்தகலாப்

சரு. பாச இருள்துரந்து பல்கதிரிற் சோதிவிடும்
வாச மலர்வதன மண்டலமும்—நேசமுடன்

சசு. பேகமுறும் வள்ளிக்கும் புத்தேளிர் பூங்கொடிக்கும்
மோக மளிக்கும் முகமதியுந்—தாகமுடன்

சஎ. வந்தடியிற் சேர்ந்தோர் மகிழ வரம்பலவுந்
தந்தருளுந் தெய்வமுகத் தாமரையுங்-கொந்தவிழ்ந்த

சஅ. வேரிக் கடம்பும் *விரைக்குரவும் பூத்தலர்ந்த
பாரப் † புயசைலம் பன்னிரண்டும்-ஆரமுதந்

சகூ. தேவர்க் குதவுந் திருக்கரமும் சூர்மகளிர்
மேவக் குழைந்தணைந்த மென்கரமும்—ஓவாது

ருo. மாரி பொழிந்த மலர்க்கரமும் பூந்தொடையல்
சேர வணிந்த திருக்கரமும்—மார்பகத்தில்

ருக. வைத்த கரதலமும் வாமமருங் கிற்கரமும்
உய்த்த குறங்கில் ஒருகரமும்—மொய்த்த

ருஉ. சிறுதுடிசேர் கையுமணி சேர்ந்ததடங் கையும்
கறுவுசம ரங்குசஞ்சேர் கையும்—தெறுபோர்

ருந. அதிர்கே டகஞ்சுழற்றும் அங்கைத் தலமும்
கதிர்வாள் விதிர்க்குங் கரமும்—முதிரா த

ருச. கும்பமுலைச் செவ்வாய்க் கொடியிடையார் வேட்டணை
அம்பொன் மணிப்பூண் அகன்மார்பும்—பைம்பொற்[ந்த

ருரு. புரிநூலும் கண்டிகையும் பூம்பட் டுடையும்
அரைஞாணும் கச்சை யழகுந்—திருவரையும்

---

* விரை-வாசனை; குரவு-முல்லை.

† புயசைலம்-புயமலை.

ருசு. நாதக் கழலும் நகுமணிப்பொற் கிண்கிணியும்
பாதத் தணிந்த பரிபுரமும்—சோதி

ருஎ. இளம்பரிதி நூறு யிரங்கோடி போல
வளந்தரு தெய்வீக வடிவும்—உளந்தனிற்கண்

ருஅ. *டாதரிப்போர்க்கு ஆருயிராய் அன்பரகத் தாமரையின்
மீதிருக்குந் தெய்வ விளக்கொளியே!—ஓதியவைந்து

ருகூ. ஓங்காரத் துள்ளொளிக்கும் உள்ளொளியாய் ஐந்தொழி [ற்கு
நீங்காத பேருருவாய் நின்றோனே!—தாங்கரிய

சூ0. மந்திரமே சோரியா வான்பதமே மாமுடியாத்
தொந்தமுறும் வன்னமே தோக்காகப்—பந்தனையால்

சூக. ஒத்த புவனத் துருவே உரோமமாத்
தத்துவங்க ளேசத்த தாதுவா—வைத்த

சூஉ. கலையே அவயவமாக் காட்டும் அத்துவாவின்
நிலையே வடிவமா நின்றோய்!—பலகோடி

சூ௩. அண்டம் உருவாகி அங்கஞ் சராசரமாய்க்
கண்டசத்தி மூன்றிற் காரணமாய்த்—தொண்டுபடும்

சூ௪. ஆவிப் புலனுக் கறிவளிப்ப ஐந்தொழிலும்
ஏவித் தனிநடத்தும் எங்கோவே!—மேவ

சூரு. வரும்அட்ட மூர்த்தமாம் வாழ்வே! மெய்ஞ்ஞானந்
தரும்அட்ட யோகத் தவமே!—பருவத்து

சூசு. அகலாத பேரன் படைந்தோர் அகத்துட்
புகலாகும் இன்பப் பொருப்பும்—சுகலளிதப்

சூஎ. பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்காறும் மீதானந்
தேரின்ப நல்குந் திருநாடும்—பாரின்பம்

---

* ஆதரிப்போர்—அன்புசெய்வோர்.

௬௮. எல்லாங் கடந்த இருநிலத்துட் போக்குவரவு
அல்லா துயர்ந்த அணிநகருந்—தொல்லுலகில்
௬௯. ஈறும் முதலும்அகன் றெங்குநிறைந் தைந்தெழுத்தைக்
கூறி நடாத்துங் குரகதமும்—ஏறுமதந்
௭௦. தோய்ந்து களித்தோர் துதிக்கையினாற் பஞ்சமலங்
காய்ந்த சிவஞானக் கடாக்களிறும்—வாய்ந்தசிவ
௭௧ பூரணத்துட் பூரணமாம் போதம் புதுமலரா
நாரகத்துட் கட்டு நறுந்தொடையுங்—காரணத்துள்
௭௨. ஐந்தொழிலும் ஓவாது அளித்துயர்ந்த வான்கொடியும்
வந்த நவநாத மணிமுரசும்—சந்ததமும்
௭௩. நீக்கமின்றி யாடி நிழலசைப்பான் போர்புவனம்
ஆக்கி அசைத்தருளும் ஆணையும்—தேக்கமழ்ந்து
௭௪. வீசும் பனுவல் விபுதர் தனித்தனியே
பேசுந் தசாங்கமெனப் பெற்றோனே—தேசுதிகழ்
௭௫. பூங்கயிலை வெற்பிற் புனைமலர்ப்பூங் கோதையிடப்
பாங்குறையும் முக்கட் பரஞ்சோதி—ஆங்கொருநாள்
௭௬. வெந்தகுவர்க் காற்றாத விண்ணோர் முறைக்கிரங்கி
*ஐந்து முகத்தோடு அதோமுகமுந்—தந்து
௭௭. திருமுகங்கள் ஆறாகிச் செந்தழற்கண் ஆறும்
ஒருமுகமாய்த் தீப்பொறியா றுய்ப்ப—விரிபுவனம்
௭௮. எங்கும் பரக்க இமையோர்கண் டஞ்சுதலும்
பொங்கு தழற்பிழம்பைப் பொற்கரத்தால்-அங்கண் [ன்
௭௯. எடுத்தமைத்து வாயுவைக்கொண் டேகுதியென் றெம்மா
கொடுத்தளிப்ப மெல்லக் கொடுபோய்—அடுத்ததொரு

---

* ஐந்து முகம்—ஈசானம், தற்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம்.

அ0. பூதத் தலைவரொடு போதியெனத் தீக்கடவுள்
சீதப் பகீரதிக்கே சென்றுய்ப்பப்—போதொருசற்று

அக. அன்னவளுங் கொண்டமைதற் காற்றாள் *சரவணத்திற்
சென்னியிற் கொண்டுய்ப்பத் திருவுருவாய்—முன்னர்

அஉ. அறுமீன் முலையுண்டு அழுது விளையாடி
நறுநீர் முடிக்கணிந்த நாதன்—குறுமுறுவற்

அந. கன்னியொடுஞ் சென்றவட்குக் காதலுருக் காட்டுதலும்
அன்னவள்கண் டவ்வுருவம் ஆறினையுந்-தன்னிரண்டு

அச. கையால் எடுத்தணைத்துக் கந்தனெனப் பேர்புனைந்து
மெய்யாறும் ஒன்றாக மேவுவித்துச்—செய்ய

அரு. முகத்தில் அணைத்துச்சி மோந்து முலைப்பால்
அகத்துண் மகிழ்பூத் தளித்துச்—சகத்தளந்த

அசு. வெள்ளை விடைமேல் விமலன் கரத்திலளித்து
உள்ள முவப்ப உயர்ந்தோனே!—கிள்ளைமொழி

அஎ. மங்கை சிலம்பின் மணியொன் பதில்தோன்றுந்
துங்க மடவார் துயர்தீர்ந்து—தங்கள்

அஅ. விருப்பால் அளித்தநவ வீரருக்குள் முன்னோன்
மருப்பாயுந் தார்வீர வாகு—நெருப்பிலுதித்து

அகூ. அங்கட் புவனம் அனைத்தும் அழித்துலவுஞ்
செங்கட் கடாவதனைச் சென்றுகொணர்ந்-தெங்கோன்

கூ0. விடுக்குதியென் றுய்ப்பவதன் மீதிவர்ந்தெண் திக்கும்
நடத்தி விளையாடும் நாதா!—படைப்போன்

கூக. அகந்தை உரைப்பமறை ஆதிஎழுத் தொன்று
உகந்த பிரணவத்தின் உண்மை—புகன்றிலையால்

---

* சரவணம்-நாணல்.

௯௨. *சிட்டித் தொழிலதனைச் செய்வதெங்ஙனென்றுமுனங்
குட்டிச் சிறையிருத்துங் கோமானே!—மட்டவிழும்
௯௩. பொன்னங் கடுக்கைப் புரிசடையோன் போற்றிசைப்ப
முன்னம் பிரம மொழிந்தோனே!—கொன்னெடுவேல்
௯௪. தாரகனு மாயத் தடங்கிரியுந் தூளாக
வீர வடிவேல் விடுத்தோனே!—சீரலைவாய்த்
௯௫. தெள்ளு திரைகொழிக்குஞ் செந்தூரிற் போய்க்கருணை
வெள்ள மெனத்தவிசின் வீற்றிருந்து—வெள்ளைக்
௯௬. கயேந்திரனுக் (கு) அஞ்சல் அளித்துக் கடல்சூழ்
மயேந்திரத்திற் புக்கிமையோர் வாழச்—சயேந்திரனுஞ்
௯௭. சூரனைச்சோ தித்துவரு கென்றுதடந் தோள்விசய
வீரனைத் தூதாக விடுத்தோனே!—காரவுணன்
௯௮. வானவரை விட்டு வணங்காமை யாற்கொடிய
தானவர்கள் நாற்படையுஞ் சங்கரித்துப்—பானு
௯௯. பகைவன் முதலாய பாலருடன் சிங்க
முகனைவென்று வாகை முடித்தோய்!-சகமுடுத்த
௱. வாரி தனிற்புதிய மாவாய்க் கிடந்தநெடுஞ்
சூருடலங் கீண்ட சுடர்வேலோய்!-போரவுணன்
௱௧. அங்கமிரு கூறாய் அடன்மயிலுஞ் சேவலுமாய்த்
துங்கமுட னார்த்தெழுந்து தோன்றுதலு—மங்கவற்றுள்
௱௨. சீறும்அர வைப்பொருத சித்ரமயில் வாகனமா
ஏறி நடாத்தும் இளையோனே!—மாறிவரு
௱௩. சேவற் பகையைத் திறல்சேர் பதாகையென
மேவத் தனித்துயர்த்த மேலோனே!—மூவர்
௱௪. குறைமுடித்து விண்ணங் குடியேற்றித் தேவர்
சிறைவிடுத்தாட் கொண்டளித்த தேவே!மறைமுடிவாஞ்

* சிட்டி - சிருஷ்டி - படைப்பு.

௱௫. சைவக் கொழுந்தே! தவக்கடலே! வானுந்தவுந்
*தெய்வக் களிற்றைமணஞ் செய்தோனே!-பொய்விரவு
௱௬. காமமுனிந்த கலைமுனிவன் கண்ணருளால்
வாம மடமானின் வயிற்றுதித்துப்—பூமருவு
௱௭. கானக் குறவர் களிகூரப் பூங்குயில்போல்
ஏனற் புனங்காத் தினிதிருந்து—மேன்மைபெறத்
௱௮. தெள்ளித் தினைமாவுந் தேனும் பரிந்தளித்த
வள்ளிக் கொடியை மணந்தோனே!—உள்ளமுவந்(து)
௱௯. † ஆறு திருப்பதிகண் டாறெழுத்தும் அன்பினுடன்
கூறுமவர் சிந்தைகுடி கொண்டோனே!—நாறுமலர்க்
௱௧௦. கந்திப் பொதும்பரெழு காரலைக்குஞ் சீரலைவாய்ச்
செந்திற் பதிபுரக்குஞ் செவ்வேளே!-சந்ததமும்
௱௧௧. பல்கோடி சன்மப் பகையும் அவமிருத்தும்
பல்கோடி விக்கினமும் பல்பிணியும்—பல்கோடி
௱௧௨. பாதகமுஞ் செய்வினையும் பாம்பும் பசாசுமடற்
பூதமுந் தீநீரும் பொருபடையுந்—தீதகலா
௱௧௩. வெவ்விடமுந் துட்ட மிருகமுத லாமெவையும்
எவ்விடம் வந்தெம்மை எதிர்ந்தாலும்—அவ்விடத்திற்
௱௧௪. பச்சைமயில் வாகனமும் பன்னிரண்டு திண்டோளும்
அச்சம் அகற்றும் அயில்வேலும்—கச்சைத்
௱௧௫. திருவரையும் சீறடியும் செங்கையும் ஈராறு
அருள்விழியும் மாமுகங்கள் ஆறும்—விரிகிரணஞ்
௱௧௬. சிந்தப் புனைந்த திருமுடிகள் ஓராறும்
எந்தத் திசையும் எதிர்தோன்ற—வந்திடுக்கண்

---

* தெய்வக்களிறு-தெய்வயானை.

† ஆறுதிருப்பதி—திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், பழமுதிர்சோலை, குன்றுதோறாடல்.

௱கஎ. எல்லாம் பொடிபடுத்தி எவ்வாமுந் தந்துபுகுந்(து)
உல்லாச மாக உளத்திருந்து—பல்விதமா

௱கஅ. ஆசுமுதல் நாற்கவியும் அட்டாவ தானமுஞ்சேர்ப்
பேசுமியல் பல்காப் பியத்தொகையும்—ஓசை

௱கக. எழுத்துமுத லாமைந் திலக்கணமுந் தோய்ந்து
பழுத்த தமிழ்ப்புலமை பாலித்(து)—ஒழுக்கமுடன்

௱உ0. இம்மைப் பிறப்பில் இருவா தனையகற்றி
மும்மைப் பெருமலங்கள் மோசித்துத்—தம்மைவிடுத்(து)

௱உக. ஆயும் பழைய அடியா ருடன்கூட்டித்
தோயும் பரபோகந் துய்ப்பித்துச்—சேய

க௨உ. கடியேற்கும் பூங்கமலக் கால்காட்டி ஆட்கொண்(டு)
அடியேற்கு முன்னின் றருள்.

கந்தர் கலிவெண்பா முற்றிற்று.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகளருளிய நால்வர் நான்மணிமாலை.

விளங்கிழை பகிர்ந்த மெய்யுடை முக்கட்
காரண னுரையெனு மாரண மொழியோ
வாதிசீர் பரவும் வாதவூ ரண்ணன்
மலர்வாய்ப் பிறந்த வாசகத் தேனோ
யாதோ சிறந்த தென்குவீ ராயின்
வேத மோதின் விழிநீர் பெருக்கி
நெஞ்ச நெக்குருகி நிற்பவர் காண்கிலேந்
திருவா சகமிங் கொருகா லோதிற்
கருங்கன் மனமுங் கரைந்துகக் கண்க
டொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய
மெய்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர்ப் பெய்தி
யன்பரா குந ரன்றி
மன்பதை யுலகின் மற்றைய ரிலரே.

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய
தமிழ் வேதமாகிய

திருவாசகம்.

நூற்சிறப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழுந் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே—யெல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூ ரெங்கோன்
திருவா சகமென்னுந் தேன்.

சிவபுராணம்.

சிவனதநாதி முறைமையான பழமை.
திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செய்யப்பட்டது.

கலிவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சில் நீங்காதான் றாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் றாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் றாள்வாழ்க

ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்த னடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க
ஈச னடிபோற்றி யெந்தை யடிபோற்றி
தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி
ஆராத வின்ப மருளு மலைபோற்றி
சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற வதனால்
அவனரு ளாலே அவன்றாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பனியான்
கண்ணுதலான் றன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளி
எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர் [யாய்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞான மில்லாதே னின்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கு நல்லறிவே
ஆக்க மளவிறுதி யில்லா யனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பா யருடருவாய்
போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பி
னாற்றத்தி னேரியாய்ச் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கு மெங்கள் பெருமான்
நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் றன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய விருளை
அறம்பாவ மென்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்

கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த வடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கு மாரியனே
நேச வருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா வமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே
நீரா யுருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமுந் துன்பமும் இல்லானே யுள்ளானே
அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாஞ்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே யந்த நடுவாகி யல்லானே
ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தி
னோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்

ஊற்றான வுண்ணா ரமுதே யுடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
ஆற்றேனெம் மையா அரனேயோ வென்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளி னட்டம் பயின்றாடு நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற் பிறவி யறுப்பானே யோவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குரு கீதை.

நித்யா நந்தம் பரம ஸுகதம்
கேவலம் ஜ்ஞாந மூர்த்திம்
விஶ்வா தீதம் ககன ஸத்ருஶம்
தத்வமஸ் யாதி லக்ஷ்யம். 1

ஏகம் நித்தியம் விமலமசலம் ஸர்வதீ ஸாக்ஷிபூதம்
பாவாதீதம் த்ரிகுண ரஹிதம் ஸத்குரும் தம்நமாமி 2

அஜ்ஞாந திமிராந் தஸ்ய ஜ்ஞாநாஞ்ஜந ஶலாகயா
சக்ஷுருந் மீலிதம்யேந தஸ்மை ஸ்ரீகுரவேநம: 3

அகண்ட மண்டலா காரம் வ்யாப்தம்யே நசராசரம்
தத்பதம் தர்ஶிதம்யேந தஸ்மை ஸ்ரீகுரவேநம: 4

த்யாநமூலம் குரோர் மூர்த்திம் பூஜாமூலம் குரோ:பதம்
மந்த்ரமூலம் குரோர் வாக்யம் முக்திமூலம் குரோ:க்ருபா

மந்நாதஸ்ரீ ஜகந்நாதோ மத்குரு ஸ்ரீஜகத்குரு:
ஸ்வாத்மைவ ஸர்வபூதாத்மா தஸ்மை ஸ்ரீகுரவேநம:6

சைதந்யம் ஶாஶ்வதம் ஶாந்தம் வ்யோமாதீதம் நிரஞ்ஜநம்
நாதபிந்து களாதீதம் தஸ்மை ஸ்ரீகுரவேநம: 7

குருர்ப்ரஹ்மா குருர்விஷ்ணு: குருர்தேவோ மஹேஸ்வர:
குருஸ் ஸாக்ஷாத் பரப்ரஹ்ம தஸ்மை ஸ்ரீகுரவேநம:8

ஆக கவி-17.

ஈஸ்வர கீதை.

பத்தாவது

தத்துவ தரிசன அத்தியாயம்.

துக்காங் குறியில்குறி சூக்க சூசனைதெரியி
லக்கணஞ் சகல வுலகத்தினங் குரமவ்
வக்கரம் பரமபத மப்பரஞ் சுடர்பிரம
நிர்க்குணம் பரவெளியி னிச்சயம் பெறநிகழும். 1

ஒப்பரும்பர தத்துவத் தொப்பிடுஞ்சுரு திக்கலை
கப்பறும்படி புத்தியிற் கற்பிதங்கள் கழற்றிமெய்த்
தப்பருந்தவர் சித்தமெய் தற்பரந்தனி லற்றதிங்
கப்பரம்பிர மத்தினுக் கத்தைலிங்க மெனப்படும். 2

அறிவினில் பிறிதெல்லா மறிவென்ன லறிவாகும்
பெறவரி திதிலல்லாற் பிறிதினில் வெளிநில்லேன்
பிறவிய தறுஞானம் பெறவரி ததனாலே
மறவிய துறுமாயா மயலல திலையெல்லாம். 3

நின்மல மாகி நிரீஞ்சன மாய்வே
றின்மைய தாயவி காரமி தாமித்
தொன்மைய தாகிய சூக்கும ஞான
மென்மல மில்லுரு வென்ப ரறிந்தோர். 4

யோகினி லுளமென்பா லொருபடி யுறவைத்தே
யேகவெ னிலைகண்டா ரவனென தியல்கண்டார்
பாகம தறுமொன் றும் பலவுரு வமுநானே
யாகவு மெனையன்பா லறிஞரு மயலன்றால். 5

பேறுறு பிரமானந்தமு மதுபெறு தாமும்
வேறுற வறிகின்றா ரவர்விழி மறைகின்றார்
கூறற் றவிகாரங் கூடிய விறைதாமா
யூறற வுணர்கின்றா ருண்மையை யுணர்கின்றார். 6

பங்கமில்சீர் பரனுடைய தாதித்தன் பான்மையினை
யிங்கொருவர்க் கறிவரிய தாகியதவ் வியத்தத்தை
யெங்குமுள தாய்த்தம்பா லிலங்கியபே ரின்பத்தைத்
தங்களிலே நிலைபெற்ற சாந்தரடைந் திருப்பர்களால்.

மெய்த்தக வீடிது விமலமாய்ப்பரி
சுத்தம தாகிநிர்த் தொந்த மாயொரு
பெத்தமில் பிரமரூ பத்திற் பேதியா
வுத்தம மெனதுசா யுச்ச மென்பரால். 8

ஆதியு நடுவு மந்தமு மிலாததொன்
றேதது வெனிற்பர மீச னைநா
னீதியி லென்னையறி நிமல நித்தனும்
பேதமி லென்னப்பெறும் பிறவி பின்பெறான். 9

தபனனொளி பெருகிரவி சசியுடமி னடைவச்
சிவனிகழ்வி னிகழ்வுபெற சிறிதுமிவர் நிகழா
ரவனுடைய வொளிகொடொரு வொளிதிகழு மசையா
விவனதொளி சிறிதுபெறி லிவர்நிகழ்வு பெறுவார்.

உதியா மலென்று மொழியாமை நின்ற
வொளியாகி யென்று முளதாய்த்
திதியாய் நிறைந்து தெளிவாகி யங்கோர்
செயலான தின்றி யருளான்
மதியாளர் தங்க ளகமே யகண்ட
வடிவாய் நிகழ்ந்த வடிவே
பதியாகி யென்று மழியாமை நின்ற
படியாகி நின்ற பரனன். 11

நித்தம னந்த நிட்கள மின்ப நிமலஞ்சற்
சித்தமு தந்தற் சிவமெனும் வேதத் திரளெல்லாஞ்
சுத்தனை யந்தச் சுருதியி னந்தத் துணிநெஞ்சத்
துத்தமர் தந்த முளம துணர்ந்தா ரோமன்றே. 12

தர்ராகாயம் பவனம்புத் தானனலல்ல னீரர்தார
னோர்தானபி ராணதி யெல்லாவாயுவி னுருவல்ல
னோர்கர்சன் மனம்புத்தி யுறுமொருசேதன மவனல்லன்
பாராகார யோகத்திலகிய கேவலனாகும் பரமீசன். 13

எல்லாவே தத்துமறைந் திருப்பதுவா யாவர்க்குஞ்
சொல்லாத பாஞான முங்களுக்குச் சொன்னேனு
னல்லானிப் பாயோக ஞானத்தா லேகவிவொன்
றில்லாத விடத்தடைவா னெனவியம்பி யருளினன். 14

வத்தாவது
தத்துவ தரிசனவத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆக கவி-31.

பகவற் கீதை.

கஉ-வது பக்தியோக வத்தியாயம்.

காப்பு.

பூதியோர் பெண்மையான் பரிந்து பெற்றதோர்
சோதியாங் களிற்றினைத் தூா மண்மையிற்
பேதியா துளம்பெறப் பேணிப் பாகவற்
கீதையாின் மொழிகுவன் ஞானங் கிட்டவே.

ஏயநா னெதிரேகண்ட
வுருவமே யிசைகிற்பாரோ
தூயநான் மறைக்குமெட்டாப்
பொருளையே தொடர்கிற்பாரோ
தாயனுய் பெரியோரென்று
தனஞ்சயன் வினவத்தானே
ராயனுய் நிரைகண்மேய்க்கு
மாயன்வே றருளிச்செய்வான். 1

மன்னநீ காணநரன்முன்
காட்டிய வடிவைநெஞ்சா
லுன்னல்வாய் மொழியினாலே
யுரைத்தல்செய் பவர்களெல்லா
மென்னலாற் பிறிதொன்றெய்தா
ரியாரினு நல்லரிங்குச்
சொன்னவ ரன்றிமற்றை
யவர்கடந் துறையுங்கேளாய். 2

உரைசெயற் கரிதாய்நெஞ்சி
னுணர்விடப் படாதாயெங்கும்
புரையறக் கலந்துபோக்கு
வரவின்றிப் பொலிந்ததொன்றைக்
கரைசெயற் கரியவாய
புலன்களைக் கடந்துகாண்பா
னரசமற் றியானேயென்னி
னன்னிய மென்னலாமோ. 3

காரண மிறந்தொன்றிற்குங்
காட்சியிற் படாததொன்றைச்
சேர்பவர் வருத்தம்வேறு
செப்பிட லாவதன்று
லோர்வரி திதுதான்வாழு
முயிர்களா லாவதொன்றோ
வாரவர் பெருமைதன்னை
யளவறுப் பவர்களையா. 4

யாவர்கள் சிலவரெல்லர்
 வினையுமென் கண்ணேவிட்டிட்
டியாவர்த மறிவென்பாலே
 யாக்குவா ரவர்கடம்மைச்
சாவது முதலாயுள்ள
 துயர்க்கட னின்றுந்தாங்கி
யாவர்க ளேனுங்காலஞ்
 சிறிதிலே யெடுக்கின்றேனான். 5

மெய்யுற வுன்னை யென்னலே வைத்தா
 லென்னில்வே றின்றி யொன்றுதற்
கையுற வில்லை யதுசெய முடியா
 தாயினப் பியாசமே பயில்வாய்
பொய்யற வதுவும் புரிகிலா யெனினுன்
 வினைகளென் பொருட்டினாற் புரிவாய்
செய்யுமவ் வினைக ளப்படிச் செயாயேல்
 வினைப்பயன் றவிரவே செய்வாய். 6

அத்தி ஞானம் வினையி னதனினு
மெய்த்தி யான மிகுமதின் மேலதாம்
வித்தினாய வினைப்பயன் வீடுதல்
சித்த சாந்தி யதற்பின் செறியுமால். 7

இருவகை யுயிர்க்கு மினியனா யின்பதுன்பமியா
 னென்ன தென் றறியா
தொருபொரு ளானுங் குறைவுபா டின்றி
 யுள்ள மொருவழிப் படரப்

பொருவருந் துணிவுங் கருணையும் புரிந்து
புலன்றெரி யுணர்வையென் பாலே
மருவினின் றெழுகு மியோகியென் பவன்காண்
மன்னமற் றெனக்குவே றினியான். 8

உலகமுந் தானும் வேறிலா மையினற்
றொருபொருட் குமஞ் சாதே
யலகிலா வுயிர்கட் கினியனா தலினா
லவைகளுந் தன்னையஞ் சாதே
புலவரா னவர்கள் புகழவே நிகழ்வான்
பொறுமையு மயக்கமுங் களிப்பு
மிலகிடா நெஞ்சத் தியோகியென் பவன்கா
ணியாரினு மெனக்குவே றினியான். 9

ஒன்றினு மாசை யின்றியீங் கியங்க
டம்வழி யொழுகிடா தொருக்கி
நன்றியி னோடு தீங்கினி னொத்து
நல்வினை தீவினை துறந்து
பொன்றினு நோவுற் றழுதல்செய் யாதே
பூரித்தல் வாடுத லின்றி
யென்றுமுன் பிழந்த பொருட்கிரங் காதே
வரும்பொருட் கிச்சைசெய் யாதே. 10

இகழ்பவர் நட்டா ரென்ப
தின்றியே யின்ப துன்பந்
திகழவ மான மானஞ்
சீதமோ டுழலின் றீமை

புகழ்பழி யிவற்று ளொத்துப்
பொருந்திவா ழிடமொன் றின்றி
நிகழ்தரு மியோகி கண்டாய்
மற்றெனக் குரிய நீரான். 11

செயத்தகு வதுவு மாகிச்
சேர்ந்தவர் செல்ல நீர
வுயக்கொடு போவ தாய
பொருளையா னுரைத்த வண்ண
மியற்பட வுணர்கிற் பாருக்
கியான்மிக வினிய னென்றான்
மயக்கற வொருவ ராலு
மறிவரி தாய மாயோன். 12

முற்றிற்று.

ஆக கவி-43.

பிரம கீதை.

எட்டாவது

கைவல்லிய வுபநிஷத தார்பரியமுரைக்கு மத்தியாயம்.

நனிவேதநாலு முகமாக மேவி
நளினா லயத்தி லுறைவா
னனுபோகமாக வருளா லறிந்த
வவரே பரத்தை யறிவார்
தனிமேவுவார்கள் பெறுஞான மாகு
மிதுசா தனங்க ளுடைய
முனிமேவுவான தெனுமாறு வேத
மொழியோது மாறு மொழிவான். 1

முத்தியின் விருப்பத் தாலு
முதலவ னற்பா தத்திற்
பத்தியி னாலு மற்றப்
பரனையே பாவிக் கின்ற
நித்தமாந் தியானத் தாலு
நிரந்தர யோகத் தாலுஞ்
சித்தியா மிதுசித் திக்கும்
வினையினாற் சித்தி யாதால். 2

தக்கஞா னத்தைத் தான்பெறற் பொருட்டுத்
தனியிடந் தனையடைந் திதய
துக்கமே வாமற் சுகாசனத் திருந்து
தோடலை கழுத்துடம் பிவைநே
ரொக்குமா றிருத்திப் பூதிகொண் டிந்த
வுடம்பையுத் தூளனம் பண்ணி
மிக்கவாய் வருமிந் தியங்களை யெல்லாம்
விடயமே லெழாவகை விலக்கி. 3

உரியநால் வேதத் தோமெனும் பொருளா
யுள்ளதா யுள்ளவெப் பொருட்குங்
கரியதாய் நின்ற வொன்றினைக் காள
கண்டமுங் கண்ணொரு மூன்றும்
பிரிவிலா மங்கை பாகமு மாகப்
பேணுநற் பாவனை பெறுவா
னரியதா யருளி னால்வரும் விச்சை
யதனினா லதனையே யடையும். 4

தெரிவரிய சிற்கன மாய்த்
திகழ் சிவனே திசைமுகனு
மரியுடனவ் வரனு மவ
னமராதி பதியு மவன்
துரிசறவே யக்கர மாய்ப்
பரமாகுஞ் சுராட்டு மவ
னெரியும்மழல் கால் னவ
னிந்துவொடு பிராண னவன். 5

தார்க்கரும் பரமன் றன்சுதந் தாத்தாற்
றன்னுடை மாயை தன்னாலே
யாக்கின னிந்த வுடம்படைந் தறியான்
போலநின் றனேத்தையு மதிலே
சாக்கிரத் தென்னு மிடம்வகுத் தன்ன
பானமுந் தையலார் முதலாம்
போக்கியங் களையும் புசித்திடுங் கனவும்
பண்ணியத் தன்மையே புசிக்கும். 6

உறங்குமவ் வியத்த மன்னிய தமத்தி
னுட்புகுந் தொன்றொழி யாம
லிறந்தவவ் விடத்தே தன்னுரு வான
வின்பமே புசிக்குமீண் டெழுந்து
கறங்குபோ னனவை யடையினு மடையுங்
கனவைவந் தடையினு மடையுஞ்
சிறந்தமுப் புரமு மிவன்வினை யாடித்
திரிதாச் செய்ததே திகழ்த்தில். 7

ஆதலா லறிவா னந்தமா யுள்ள
வமலனே யவை புசிக்கின்று
னீதெலாம் விளையாட் டேவிளை யாடு
மிடங்களே யிப்புர மூன்று
மாதலா காமை சொல்லவும் படுமோ
வதிசுதந் தரனேயன் னியமா
போதலா மோவிப் புரங்களு மவன்ற
னுருவமே யொழிவிலா மையினுல். 8

மானுரு நனவு கனவுறக் கங்கள்
வடிவமா நிகழ்ந்துள விறைக்கு
ஞாலமே விசுவன் றைசதன் பிராஞ்ஞ
னுமமா நவிலுவ ரடைவே
தூலமே விசுவ னுண்பன சுருக்கந்
தைசதன் றுய்ப்பன சுகந்தன்
பாலதா தவினுற் றன்னுடை யின்பம்
பருகிடா நிற்குமே பிராஞ்ஞன். 9

ஓது வேதம் பலவாலு
மோதி யுணரப் படுவேனன்
வேத வேதாந் தப்பொருள்க
ளெல்லாம் விளங்க வறிவேனன்
றீது நன்றும் வினைமேரணஞ்
செனனந் தேகேந் தியம்புத்தி
பூத மைந்து மின்றியக
மிதமாய் நானே புசிக்கின்றேன். 10

எனையொழிய வொன்று மிலையெலா
மெனதுரு வென்று நிகழ்வதோ
ரனுபவம் வந்து விளையுமே
லழிவுள தன்றி யமலமா
யினிதுற நெஞ்சி லுறைவதா
யிலதுள தன்றி யெய்துவுமா
யினிய மிறந்த பிர்மமா
மறிவுரு வொன்றை யடையுமே. 11

கைவல்லிய வுபநிடதங் கருணையினு
லேயெது கருதிக் கூறிற்
றுய்வில்லை யனிய மொன்றுமெலன
வரிபிரமாதிக ளுகவா நின்று
ரெவ்வல்லியி லுளவதி காரிகளு
மிதறியும்படி யினிதிற் சொன்னே
னவ்வெல்லையில் பொரு ளதிபத்தியொ
டறிவுறுவீ ரமரர்க ளனைவீரும். 12

பண்டைநான் மறைகள் சொல்லிய பரிசே
பரகுரு வாயிருந் துள்ள
வண்டர் நாயகனை யாதரித் தவன்ற
னருளினு லநுபவ மாகக்
கண்டுளோ ரிருக்குந் தன்மையை யெல்லாங்
காதலால் வானவர்க் குரைத்தான்
புண்டரீ கத்தே யிருந்துதான் சகல
பூதமும் படைத்திடும் புனிதன்.

ஆக கவி-56.

ரிபு கீதை.

காப்பு.

பரசிவ வணக்கம்.

ஆனைமுக னறுமுக னருளாந் தேவி
யநந்தகண மளவற்ற முனிவர் தேவ
ரேனையுள நல்லன்ப ரியாவ ராலு
மெய்ப்பயனும் பெறவேண்டி யிதயத் தின்க
ணானமற வுபாசிக்கப் பட்டன் னோர்க்கிங்
குவந்தபய னருள்கருணை மூர்த்தி யாகி
வானமென வகண்டசிதா காய மான
வத்துவதாம் பரசிவனை வணங்கல் செய்வாம். 1

நான்கு மஹாவாக்கியார்த்த முரைக்கும் அத்தியாயம்.

சருவவித வுலகத்துஞ் சார்வ தற்குச்
சாலவுமே யரிதாகிக் குய்ய மாகிச்
சுருதிமுடி யனைத்திலுநற் சார மாகிச்
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபந் தன்னை
யிருளறவே நேரக வறிவிக் கின்ற
வியல்புள்ள நான்குமஹா வாக்கி யத்தின்
பொருளினையிங் கெல்லோர்க்கு மிதமே யாகப்
பூன்றசிவன் புகன்றபடி புகலு வாமே. 2

பெருமைமிகு மிருக்குமறை முடியி லுள்ள
பிரஞ்ஞானம் பிரமமெனும் வாக்கிய மொன்று
மிருண்மருவா யசுர்வேத முடிவி லுள்ள
விலகுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கிய மொன்று

மருண்மருவார்ச் சாமமறை முடிவி னுள்ள
மகத்தான தத்வமசி வாக்கிய மொன்று
மரியவதர் வணவேத மூடிவி னுள்ள
வயமான்மாப் பிரமமெனும் வாக்கிய மோன்றும். 3

இந்தவித நான்குமறை முடிவின் கண்ணே
யிருக்கின்ற நான்குமஹா வாக்கி யத்துண்
மூந்தியதாம் பிரஞ்ஞானம் பிரம மென்றே
மொழிந்தமஹா வாக்கினுடைப் பொருளைச் சொல்வா
மைந்தவிதிற் பிரஞ்ஞானம் பிரம மென்று
மருவுபத மிரண்டாகு மற்றி வற்றின்
முந்தியதாம் பிரஞ்ஞான பதத்தி னுக்கு
முக்கியமா மர்த்தத்தை மொழியக் கேளாய். 4

ஞானமதே பிரஞ்ஞான மென்ன லாகும்
ஞானத்தாற் சகலமுமே தெரிவ தாகும்
ஞானமதிற் றெரிகின்ற சகத்த னைத்தும்
ஞானத்திற் கற்பிதமாய்த் தெரிவ தாலே
ஞானமல தன்னியமா யொன்று மில்லை
ஞாலமுத லெப்பொருளு ஞான மாத்ரம்
ஞானமதே நமதுநிஜ வடிவ மாகும்
ஞானமதே பரப்பிரம வடிவு மாமே. 5

சருவஜகத் ததிட்டான சொரூப மான
சத்தியஞா னநந்த வத்துத் தானே
பிரமமெனும் பதத்தினுடை யர்த்த மாகும்
பிரமமதிற் கற்பிதமாய்த் தோன்று நின்ற

வொருபொருளும் பிரமத்திற் கயலே யாகா
துணர்வுற்ற பொருளெல்லாம் பிரம மாத்ரம்
பிரமமதே நமதுநிஜ சொரூப மாகும்
பிரமமதே பிரஞ்ஞான சொரூப மாமே. 6

பிரஞ்ஞானப் பொருடானே பிரம மாகும்
பிரமமெனும் பொருடானே பிரஞ்ஞா னங்கா
ணஞ்ஞான முதலியவா முபாதி யாலே
யகண்டபரம் பொருடானே யிரண்டு போலாம்
பிரஞ்ஞானம் பிரமமெனும் வாக்கி யார்த்தம்
பிறங்கியதா லுபாதியெலா நீங்கும் போது
விஞ்ஞான கனமான வத்து வொன்றே
வேறற்ற வகண்டார்த்த மாகி நிற்கும். 7

பிரிவுற்ற வுபாதியுறுஞ் சீவன் றானே
பிரஞ்ஞான பதத்தினுடை வாச்சி யார்த்தம்
விரிவுற்ற வுபாதியுறு மீசன் றானே
விளம்பியிடும் பிரமபத வாச்சி யார்த்த
மொருமித்த நிருபாதி வத்துத் தானே
யுபயவித பதத்திற்கு லட்சி யார்த்தந்
தெரிவித்த வுபயபத லட்சி யைக்யந்
திகழுமஹா வாக்கினுடை யகண்டார்த் தங்காண். 8

இன்னவிதம் பிரஞ்ஞானம் பிரம மென்னு
மிலகுமஹா வாக்கினுடை யருத்தஞ் சொன்னே
முன்னியதா யிங்குரைசெய் நீதி யெல்லா
மூன்றுமஹா வாக்கிலுமே தெரிந்து கொள்வாய்

பின்னையகம் பிரமாஸ்மி யென்ப தாகப்
பேசுமஹா வாக்கினுடைப் பொருளைக் கேளா
யன்னவகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யத்தி
லகம்பிரம மஸ்மியெனப் பதமூன் றுமே. 9

முந்துமகம் பதத்துக்குச் சீவ னர்த்தம்
மொழிபிரம பதத்துக்கவ் வீச னர்த்த
மீந்தமிலாச் சீவபர வயிக்யந் தானே
யஸ்மியெனும் பதத்தினுடை யருத்த மாகு
மிந்தவித மிந்தமஹா வாக்கி யத்தி
னேகரச மாகியுள வகண்டார்த் தத்தைப்
புந்தியினு லாய்ந்திதனை யனுப வித்துப்
புகன்றவகண் டேகரச சொரூப மாவாய். 10

பேதமுறு முபாதியினூற் கிஞ்சிஞ் ஞத்வம்
பிறங்கியசர் வஞ்ஞத்வ மாதி யாவு
மோதியசீ வேசருடைத் தன்மம் பேரிலா
முபாதியெலாம் விசாரித்துத் தள்ளுங் காலை
யாதியிலாச் சீவபர வைக்கிய மிஞ்சு
மதுதானே யகண்டார்த்த மாம வற்றை
யோதுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யத்தா
லுணர்ந்தந்த வகண்டார்த்த வடிவே யாவாய். 11

அனகவகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யார்த்த
மாசிரிய னருளியவா றறிந்த போதும்
பினையுமதை யுத்தியுடன் மனனஞ் செய்து
பிராந்திதரும் சங்கையெலாம் பெயர்க்க வேண்டுஞ்

சொனவிதமாய்ச் சங்கையெலாம் பெயர்ந்த பின்னர்ச்
சுழல்கின்ற விபரீத மனைத்துந் தீர
வனிசமகம் பிரமாஸ்மி யென்பதாக
வாதரவோ டப்யாசஞ் செய்ய வேண்டும். 12

இந்தவிதம் விசாரித்த விவேகி யெல்லா
மேகபர பாவனையே யிடைவி டாமற்
சந்ததமுஞ் செய்ததனல் விபரீ தத்தைச்
சற்றேனு மிஞ்சாது நாசஞ் செய்தே
யந்தவகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யார்த்த
மானவகண் டார்த்தத்தி னநுப வத்தைப்
புந்திதனிற் பிரதிபந்த மொன்று மின்றிப்
பூரணமா யெப்போதும் பொருந்த வேண்டும். 13

பலவிதமாம் வாதனையுந் தூரத் தள்ளிப்
பகர்ந்தபடி யகண்டார்த்த மநுப விப்பா
யிலகுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யார்த்த
மிவ்விதமா யிசைப்புற்றே மினியு னக்குத்
திலகமதாந் தத்வமசி வாக்கி யார்த்தந்
திடமாகச் சித்தமிசைத் தெரியச் சொல்வாந்
தலைமையதாய்த் தயங்கியவிவ் வாக்கி யத்திற்
றத்வமசி யெனமூன்று பதங்க ளாமே. 14

மாயையெனு முபாதியுற் றீசன் றானே
மருவியதத் பதமுரைசெய் வாச்சி யார்த்த
மாயதன தவித்தையுறுஞ் சீவன் றானே
யறைகின்ற துவம்பதமோர் வாச்சி யார்த்த

மேயமதா முபாதியெலா மிழந்தி பின்ன
ரேகவிலக் கணமான வத்துத் தானே
தூபபத மிரண்டிற்கு மிலட்சி யார்த்தந்
தொடர்புற்ற வைக்கியமே யசிப தார்த்தம். 15

சொல்லியவில் வைக்கியமா மகண்டார்த் தத்தைச்
சுத்தமதாந் தத்வமசி வாக்கி யத்தாற்
கல்லெனவே திடமாக வறிந்தெப் போதுங்
கலங்காம லகண்டேக ரசமே யாவா
யெல்லையிலா வகண்டவடி வாகு மட்டு
மிதாமுணர் விருத்தியெலாந் தூரத் தள்ளிப்
புல்லுமகண் டாகார விருத்தி தன்னைப்
புரையறவே பழகியதாற் பூன்ற னுவாய். 16

தற்பதலட் சியமான பிரம ரூபந்
துவம்பதலட் சியமான நீயே யாவாய்
யற்பமுமே பிதிலைய மைவ தில்லை
யகண்டசிவன் றன்னுணே யறைந்த துண்மை
சொற்பமிலா வகண்டபரி பூன்ற மான
சுத்தமதாம் பரப்பிரம நீயே யென்று
செப்பியிடுங் குருபரனே குருவா கின்றேன்
செப்பியவா றறிந்தவனே சீட னானேன். 17

உச்சமதாங் குருவருளு மகண்டார்த் தத்தை
யுவகையுட னுள்ளபடி கேட்ட பின்னர்
நிச்சலமாம் புத்தியினு னிச்சயித்து
நிருமலமா யகம்பிரம மானே னென்றே

துச்சமிலா வநுபூதி யடைந்த வன்றான்
றுகளற்ற சற்சீடன் மற்றேரெல்லா
மெச்செயலைச் செய்யினுமே சீட ராகா
ரேகபர மறிந்தவனே சீட னவன். 18

செகம்பரனு னீதெனவே வேறு வேறாய்ச்
செறிகின்ற விஜாதீய விருத்தி யின்றி
யகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றநவரத மிடையறவே தொடரா நின்ற
தரும்பிரம பாவனையாம் விருத்தி தானே
தடையற்ற சஜாதீய விருத்தி யாகு
மிரும்பிரிய முற்றிதனை யப்யா சிக்கின்
மேவுவிப ரீதமெலா மடைவாய்த் தீரும். 19

இன்னவித மூன்றுமஹா வாக்கி யத்தி
னேகரச மாகுமகண் டார்த்தஞ் சொன்னேம்
பின்னையுனக் கயமான்மாப் பிரம மென்னும்
பேசுமஹா வாக்கினுடைப் பொருளைச் சொல்வா
மன்னியமி லந்தமஹா வாக்கி யத்தி
லயமான்மாப் பிரமமெனப் பதமூன் றாகும்
பன்னுபத மூன்றிற்கு மடைவே யாகப்
பகர்கின்ற வருத்தத்தைப் பரிந்து கேளாய். 20

சித்திரமா முபாதியுறுஞ் சீவன் றானே
செப்புமயம் பதத்துக்கு வாச்சி யார்த்தம்
வித்தரமா முபாதியுறு மீசன் றானே
விளம்பியிடு மான்மபத வாச்சி யார்த்தஞ்

சுத்தமதாஞ் சிவபர சொரூபந் தானே
சொல்லியவிவ் வுபயபத லட்சி யார்த்த
மத்திரமா முபயபத லட்சி யத்தி
னைக்கியமே பிரமமெனும் பதத்தி னர்த்தம். 21

மற்றுமொரு விதமாயிவ் வாக்கி யத்தின்
மதிக்கின்ற பொருளினையு முரைப்பக் கேளாய்
சற்றுமிருண் மருவாத சுவப்பிர காச
சைதன்ய வடிவான பிரத்ய கான்மா
வுற்றவய மான்மாவென் றுரைக்கப் பட்ட
வுபயவித பதத்திற்கு மருத்த மாகும்
முற்றுமிலா விவ்வுலகின் மூல வத்து
மொழிவுற்ற பிரமபதத் தருத்த மாமே. 22

சுயமதுவாந் தத்வமசி யென்னும் வாக்யம்
சொல்லுமுப தேசமகா வாக்ய மாகு
மியலுமகம் பிரமாஸ்மி யென்னும் வாக்யம்
மிலகுமநு பூதிமகா வாக்ய மாகு
மயன்மருவாப் பிரஞ்ஞானம் பிரம் வாக்யம்
மனனத்தி னப்யாச வாக்கிய மாகு
மயமான்மாப் பிரமமென வறையும் வாக்ய
மதற்கெல்லாஞ் சம்மதமாம் வாக்கிய மாமே. 23

ஆதலினாற் றத்வமசி வாக்கி யத்தா
லருளியவா றகண்டார்த்த மறிந்து கொண்டு
பேதமறப் பிரஞ்ஞானம் பிரம மென்று
பேசுமஹா வாக்கதனுன் மனனஞ் செய்து

வர்தகமி லயமான்மாய் பிரமமென்னும்
வாக்கதனுற் சரியெனவே சம்ம தித்திங்
கோதுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யத்தா
லுறைத்தவகண் டார்த்தத்தை யநுப விப்பாய். 24

அணிசமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யத்தா
லகண்டபர பாவனையே யப்யா சித்து.
நணிமருவும் பாவனையா னும ரூப
நாட்டமெலா நன்றாக நாசஞ் செய்து
துணிமருவுந் துவிதத்தின் றொடர்பே யின்றித்
துகளற்ற வகண்டார்த்த மநுப வித்தவ்
வணியமிலா வகண்டார்த்த வடிவே யாவா
யவ்வண்ண மாகுவதே யகண்ட மோட்சம். 25

அகிலசகந் நாயகனும் பரேசன் றன்னை
யநவரத மாதரவா யாரா தித்து
மிகவுமருட் பெற்றவரே மனதின் சுத்தி
மேவினராய் விளம்புமஹா வாக்கி யத்தின்
றகுபொருளைத் தடையறவே யநுப வித்துத்
தன்மயமே யாவரென நிதாக னுக்கு
நிகழ்வுறவே ரிபுமுனிவன் கருணை யாலே
நிகிலமஹா வாக்குகளின் பொருளுஞ் சொன்னான்.

வத்து நிர்ணய சாதக மாமஹா
வாக்கி யங்களி னற்பர சீவரின்
சுத்த மாயுள வைக்ய மறிந்தவர்
சூழு மிப்பவ லேசமிலாமலே

நித்தி யாநந்த வத்துவ தாகவே
நிற்ப ரென்றுர மாவிங்கு பேசுதல்
சத்தி யாநந்தத் தாண்டவ மாடுநஞ்
சாம்ப மூர்த்தியின் பூரண ரூபமே. 27

முற்றிற்று. ஆக கவி-83.

குரு ஸ்துதிகள்.

புணர்ந்த பாவமெலாம் பரிபூரணம்
உணர்ந்த ஞானி வழிபட வோடுமே.

பத்தருடைப் பவதாப மனைத்து நீக்கிப்
பரமசுக நல்கியநின் சரணம் போற்றி
சுத்தபர ஞானத்தை யெளிதாய்த் தந்து
சோர்வையெலா நீக்கியநின் சரணம் போற்றி
சித்தமுதற் கப்பாலாய்ச் செறிந்து நின்ற
சிதாகாய வடிவேநின் சரணம் போற்றி
வித்தரமாம் வேதாந்தப் பொருளை யெல்லாம்
விளக்கியசற் குருவேநின் சரணம் போற்றி. 1

அனுதிபவ் வாரிதியி லமிழ்ந்த வென்னை
யகண்டபர ஞானமெனு நாவாய் கொண்டு
சனுதனமாம் பரப்பிரம தீரத் தின்கண்
சகஜமதா யேற்றியசற் குருவே போற்றி
வினுசமுறுந் தேகாதி நானென் றெண்ணி
விதம்விதமாந் துன்பமிகுந் திருந்த வென்னை
யனுமயமாம் பரப்பிரம நீயென் றோதி
யகண்டசுக நல்கியசற் குருவே போற்றி. 2

அகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்று
மதுதானே நீயென்று முபதே சித்துச்
சகமுதலீ துண்மையதாஞ் சடநா னென்றுஞ்
சங்கையெலா நீக்கியசற் குருவே போற்றி
விகலமுறுங் கருமத்தால் கதியுண் டென்று
வெகுகால மயக்கமுடன் சுழன்ற வென்னைத்
தகமைமிகு மகண்டபர ஞானந் தந்து
தற்பரமே யாக்கியசற் குருவே போற்றி. 3

அருள்வடிவா யெழுந்தருளி யென்னை யாண்ட
அகண்டபர வுருவான குருவே போற்றி
சருவவித வுலகத்துஞ் சார்வ தற்குச்
சாலவுமே யரியபர குருவே போற்றி
நிருமலமாய் நிஷ்களமாய் நிகரில் லாதாய்
நீக்கமற நிறைந்தபர குருவே போற்றி
பரசிவமாய்ப் பராபரமாய்ப் பரமான் மாவாய்ப்
பரப்பிரம மானபர குருவே போற்றி. 4

விமலமதாம் வேறற்ற வகண்டா கார
விருத்தியினில் விளங்கியசற் குருவே போற்றி
யமலமதா யகண்டபர வித்தை யாகி
யவித்தையெலா நீக்கியசற் குருவே போற்றி
நிமலமதாம் வித்தைக்கு மப்பா லாகி
நிச்சலமாய் நின்றபர குருவே போற்றி
சமமதுவாய்ச் சற்றுமொரு சங்க மின்றிச்
சன்மாத்ர மானபர குருவே போற்றி. 5

சத்தியசிற் சுககனமாங் குருவே போற்றி
சலனமிலாச் சாந்தபர குருவே போற்றி
நித்தியநிர்க் குணமான குருவே போற்றி
நிரஞ்சனமாய் நின்றபர குருவே போற்றி
சுத்தபர வெளியான குருவே போற்றி
சூட்சுமமாய் நிறைந்தபர குருவே போற்றி
யத்துவித பூரணமாங் குருவே போற்றி
யகண்டமதாஞ் சற்குருவே போற்றி போற்றி. 6

திடஞானி தெரிசனமே தீர்த்த மாடல்
திடஞானி தெரிசனமே தேவ பூசை
திடஞானி தெரிசனமே செபத பங்கள்
திடஞானி தெரிசனமே செயும றங்கள்
திடஞானி தெரிசனமே சிவத்தைக் காணல்
திடஞானி தெரிசனமே சிவத்தின் சேவை
திடஞானி தெரிசனமே மேவு தற்குத்
திரிவிதமா முலகத்து மரிதா மியார்க்கும். 7

ரிபுகீதை முற்றிற்று. ஆக கவி-90.

ஞானவாசிட்டம்.

காப்பு.

பொன்னுல கத்தினிற் புவியி லந்தரத்
தென்னுண்டை யுட்புறத் திலங்கு கின்றது
மன்னுசிற் சோதியே வடிவ மியாவுமாய்த்
துன்னுவ தப்பொரு டொழுதி றைஞ்சுவாம்.

திதிப்பிரகரணம்

பெறற்கொணாத சத்துவகுணப் பிறப்பினர் புவிமே
னிறத்துவாழ்வது வான்றிகழ் நிறைமதி நிகராம்
வறக்குந்துன்பத்தில் வாடல ரிரவுதான் வரினுஞ்
சிறக்கும்பொற்கம லத்தலர் குவியுமோ சிறிதும். 1

பகுதமன்றியே மற்றுள தொழில்களிற் பற்றார்
தகுதியாகிய மேலவர் நெறியிலே சரிப்பர்
மிகுதியானிறைந் தசைவறு முளத்தினன் மிகுவர்
தொகுதியான நட்பருண்முதற் குணங்களாற் சுடர்வார்.

இயற்கையாகிய குணத்தின ரிழிவுயர் விரண்டு
நயக்கலாதவர் சமமுளோர் நன்னெறி நடப்போர்
வியக்குமாறுதன் கரைகடா வேலையை யொப்போர்
மயக்கிலாதவ ரிரவிபோ னியதியை வழாதோர். 3

கொள்ளற்பாலது துயரிலா தவர்நிலை குறுகத்
தள்ளற்பாலது தீயவர் நெறியெனுஞ் சழக்கே
யெள்ளற்பாலது உலகமே தியாமெவ னென்றே
தெள்ளற்பாலது குரவரா லறிவினாற் றீர. 4

வருந்துகிற்பது தனையறி நெறியிலே மனத்தாற்
றிருந்துகிற்பது கருமத்தி லழுந்திலாச் செய்கை
பொருந்துகிற்பது தீயவ ரல்லவர் புணர்ச்சி
மருந்துகிற்பது நானென்ப தாக்குகிற் பதுவே. 5

தீர்க்கத்தக்கது நரம்பெலும் பெனுமுடற் றியக்கம்
பார்க்கத்தக்கது முழுதுயிர்க் குள்ளுறை பரம
மீர்க்கத்தக்கதே ரிரவியி னிடத்தினும் பாரி
னீக்கத்தக்கிலாப் புழுவினுஞ் சித்தொன்றே நிற்கும்.

தாமதத்துட னிராசதஞ் சாத்திக மென்னு
நாமமுக்குணப் பிறவியு முயற்சியா னண்ணுஞ்
சேமமுத்தியைச் செய்திடுஞ் சாத்திகச் செய்கை
யிராமவுத்தம ராகவ வென்றுமீட் டுரைப்பான். 7

ஆக கவி-97.

உபசாந்திப் பிரகரணம்.

சனகராசன் கதை.

சுரர்குருவின் மகனுரைத்த படியேயிவ்
வுலகெலாஞ் சொரூபமாகும்
விரவியநீள் பிறப்பிறப்பா மிகுமாயை
யிராசததா மதத்தைமேவும்
புருடர்தரித் திடவற்றாய்த் தூண்சுமக்கு
மண்டபமே போலநிற்குந்
திரமுளசத் துவகுணத்துன் போல்வார்கள்
சநநபயந் தீர்ந்துநிற்பார். 1

வழுவறுசத் துவகுணத்தோர் தோளுரிக்கு
மரவென்ன மாயாபாச
நழுவுவரெல்லாம் பிரம நாமதுவே
யென்றெண்ணி நாமும்வேறே
முழுதுலகம் வேறென்னு மோகமொழிப்
பாய்பிரம மூலச்சித்தி
லெழுவனகற் பனையெல்லாங் கடலிலலை
போலமெய்யா யில்லையுன்றே. 2

சோகமில்லை மோகமில்லை பிறப்பில்லை
பிறப்பிறப்பிற் சுழல்வாரில்லை
யேகமென விளங்கின்ற முள்ளபொரு
ளேயுள்ள திரங்கவேண்டா
மூகமுற வருவனபோ வனநினையேற்
றெருந்தனைக ளொன்றுமில்லா
மாகனசத் துவகுணத்தே டொருவனை
யிடரெல்லா மாற்றிநிற்பாய். 3

சமமாகிச் சொரூபத்தே நிலையாகித்
திரமதியாய்ச் சாந்தனாகி
யமர்மனன மௌனியாய் நன்மணிபோற்
றெளிந்துதுய ரனைத்துந்தீர்வாய்
நிமலமுற நிகழ்காலத் தொழிற்செய்தி
யாவையினு நேயமின்றி
நமதெனக்கொள் ளுதல்விடுத லிரண்டுமறத்
துன்பமெலா நாசஞ்செய்வாய். 4

இனிப்பிறவா முடிவான பிறப்பிலே
மெய்ஞ்ஞான மௌிதிலுண்டாம்
பனிச்சுடர்வெண் ணித்திலங்க ளுத்தமமா
மூங்கிலல்லாற் படுவதுண்டோ
செனித்தவரின் மேலோராய் நல்லோராய்
மித்திராய்த் தெளிந்தோராகி
யனித்தமறு முத்தராய் ஞானிகளாங்
குணமெல்லா மவரைச்சேரும். 5

மெத்தென்ற சரித்திரத்தி னவர்தம்மை
யுலகெலாம் விரும்புந்தன்மை
கொத்தொன்று வனமூங்கிற் குழலிசையான்
மகிழ்விலங்கின் கூட்டம்போலு
மித்தன்மை யாவருக்கும் பொதுமையினு
லியம்பியதா மிதனில்வேருய்ச்
சத்தென்ற வழியிரண்டேழ் பவந்தீர்ப்ப
வர்க்கவற்றைச் சாற்றக்கேண்மோ. 6

தேசிகன்சொற் பிழையாம லனுட்டிக்கிற்
பையப்பையத் தியக்கநீங்கிப்
பேசியசென் மத்தாத லடுத்தசில
பிறப்பினு லாதல்பேரும்
மாசறுவிற் பத்திசிறி துண்டாகு
மனத்தாற்றின் மனனத்தாலே
யேசறுமா காசபலம் வீழ்வதுபோன்
மெய்ஞ்ஞான மெளிதிலுண்டாம். 7

இவ்விரண்டி லாகாச பலம்போல
மெய்ஞ்ஞான மியைந்ததன்மை
செவ்வியவள் ளான்முன்னோர் கதையாலே
யான்செப்பத் திருந்தக்கேட்பாய்
தெவ்வுலகி லாபத்தென் றூன்றுமிலோன்
விதரணத்தோன் செல்வமிக்கோ
னவ்வியமில் விதேகநா டரசாள்வோன்
சனகனெனு மரசர்கோமான். 8

சற்குணத்தாற் கடலனையான் சக்கரத்தா
னெனவுலகந் தாங்குநீரா
னற்குணஞ்செய் வசந்தனு ணறுமலர்சூழ்
நந்தனத்தி னயந்துமேவி
தற்குரிய தந்திரர்கள் புறநிற்பத்
தனியனுய்ச் சரிக்கும்வேலை
சிற்குரிய மனமுடைய சித்தர்கண்ம்
பாடுவபண் செவியிற்கேட்டான். 9

வெறியாரும் பொருப்புறைவோர் விழிப்புலத்தின்
மேவாதோர் விளம்புகீத
நெறியார்மன் னவன்கேட்ட படியுரைப்ப
நெடியவனே நினைவிற்கொள்வா
யறிவானு மறிபொருளுங் கூடிய்கூட்
டரவிலெழு மறிவாநந்தம்
பிறியாத வான்மதத்து வத்தெழுந்த
தாமதனைப் பேணல்செய்வாம். 10

காண்பானுங் காண்பனவுங் காட்சியும்வா
தனையுடனே கழலவிட்டுச்
சேண்பாவு காட்சிக்கு முதலொளியா
மச்சொருபஞ் சிந்தைசெய்வா
மேண்பாலா முள்ளதில தெனுமிரண்டி
னிடையெய்தி யிறவிலாதாய்
மாண்பான வொளிக்கெல்லா மொளியாமச்
சொரூபத்தை மதித்தல்செய்வாம். 11

அகமகமென் றனைத்துயிரி னிடத்துமிருந்
தனவரத முரைப்பதாகி
நிகழொளியா யான்மதத் துவமான
சொரூபத்தை நினைத்தல்செய்வாந்
திகழிதய குகையுறையுந் தேவதையை
விட்டயலே தெய்வந்தேடன்
மிகவரிய கவுத்துவத்தை யெறிந்துசிறு
மணிதேடும் வேட்கைபோலாம். 12

மாளாதகாதலெனும் வற்சநா பிக்கொடியின்
வனத்தைச் சுட்டு
நீளாசை யனைத்துமறுத் தவர்க்கன்றே
விப்பயன்று னேராகிற்குங்
கோளான பொருளனைத்தின் முன்பொடுபின்
பினிமையிலாக் குற்றங்கண்டு
மீளாத பாவனையாற் கட்டுண்பார்
வேசரியே வேறொன்றன்றால். 13

எழுந்தெழுந்து சீறுகின்ற விந்திரியப்
பாம்புகளை யிதயந்தன்னி
லழுந்துவிவே கத்தடியால் வச்சிரங்கொண்
டிந்திரன்வெற் படர்வதென்ன
விழுந்திடமோ துறவேண்டுஞ் சாந்தியினாற்
சமமேவி யிடர்தீர்நெஞ்ச
முழுந்துசுக வடிவாந்தற் பதநிலையைப்
பெறுமிதுவே முத்தியென்ன. 14

தெளிவுடைய சித்தர்கணந் திகழ்வுறப்பா
டியகீதந் தெளியக்கேட்டுக்
களிதருவெஞ் சினக்கருடனொலிகேட்ட
பாம்பென்னக் கலங்கிமன்னன்
குளிர்பொழிலினின் றகமடைந்தா னனைவரையும்
விடைகொடுத்துக் கோயில்புக்கா
ணளிர்சுதைசெய் மேனிலத்தி லொருவனே
யிருந்துநனி நாடலுற்றான். 15

பறக்கின்ற பறவைகளின் சிறகென்ன
வனவரதம் பதைத்துலாவி
யிறக்கின்ற வுலகநடை நோக்கிவாய்
விட்டிரங்கி யியம்பலுற்றா
னறக்கன்றி யவத்திலுழன் றலமருமிவ்
வுலகிடையா னந்தோவந்தோ
நிறக்கின்ற மயக்கத்தாற் கல்லிடைகற்
போலுருண்டு நெரிந்தேனந்தோ. 16

காலமொரு கான்முடியா திதனிடையெண்
ணுருண்டோர் கணமுமில்லை
சாலவிது தனைமதித்து வன்காத
லிடைவீழ்ந்து தளர்வதேனுன்
றாலமதி யாற்கெட்ட வெனைப்போல
வீனரார் சொல்லற்பாற்றே
சீலமறு வாணாளைப் பெரிதாக
நினைவதே சீசீயந்தோ. 17

எல்லையிலா வண்டத்தி லியானுளும்
புவிநோக்கி லிறையுமில்லை
யல்லனு மிதுபெரிதா வாதரித்து
நிற்பதே யந்தோவந்தோ
புல்லிமையற் றினிதாகி யுதாரமாச்
செயப்படாப் பொருளீதென்னத்
தொல்லுலகி லொருபொருளுங் காணேனித்
தொடர்ச்சிநிலை யென்னேயென்னே. 18

தலைவர்தலை மேலுறைவோர் நாட்களிற்
றாழ்ந்தோர்க்குத் தாழவீழ்வர்
நிலையில்பெரு மையையுறுதி நினைக்கின்ற
நெஞ்சேயின் னினைவீதென்னே
தொலைவில்பெரும் போகங்கள் பெரியோர்கள்
கிளையோடுந் தோன்றித்தோன்றி
யுலைவுறமாண் டார்முன்னு ளிந்நாளிந்
நிலையனைத்தி லுறுதியென்னே. 19

மண்ணாடுமன்னவரு மவர்தனமு மாண்டனநுண்
மணலையொக்கும்
விண்ணாடு மிந்திரரு மவர்வாழ்வும்
போயினவிண் மீனையொக்கு
மெண்ணாடும் பிரமருமண் டமும்பூதங்
களுமிறந்த வெல்லையில்லைக்
கண்ணாடு மவையெங்கே நின்வாழ்க்கை
நிலையென்னே கவலுநெஞ்சே. 20

செல்லாத மாயையிரு ளிரவிலே
தேகமயுத் தியக்கமான
பொல்லாத நீள்கனவாஞ் சூனியத்தி
லிச்சையிறை பூண்டேனென்னிற்
கல்லாத புல்லியனேன் சீசீநா
னனவரதங் காணுநாட்க
ளெல்லாம்போ யினபோமா லிறவர்தொன்
றுய்நன்று மெழிணுட்காணேன். 21

நவின்முடி வினிலடியி னன்றுன
பொருளொன்று ஞாலத்தில்லைப்
படுபொருளெல் லாமிறப்பா மலத்தினு
லேபூசப் பட்டதன்றோ
கடுவினைக ணுடோறுந் தாய்துயர
நாடோறுங் கரையொன்றில்லாக்
கொடுமைகளே நாடோறுஞ் செய்கின்று
ரறிவில்லார் குரம்பைக்கூத்தால். 22

பாலகனு யுஞ்ஞானத் தமுந்துவனற்
காளையாய்ப் பாவைமாராற்
சாலவருந் துவன்விருத்தன் றுணைக்
குடும்பத்தாற் றளர்ந்துசாவன்
மேலவிவ னெக்காலத் தென்செய்வான்
மாயக்கூத் திருந்தவாறே
ஞாலமெலா மாடரங்காய்ப் பொறிமேள
மாய்மனப்பேய் நடிக்குமன்றே. 23

உள்ளத்தின் முடிமேலே யில்லாமை
வீற்றிருக்கு முலகிலென்றுந்
தெள்ளூற்ற நல்லறத்தின் சிரத்திலே
யெப்பொழுதுந் தீமைவாழு
மெள்ளற்ற வின்பத்தின் றலைமேலே
துன்பங்க ளிருக்குமென்றாற்
கொள்ளத்தக் கனிவான குற்றமிலாப்
பொருளேது குறிப்புளேற்கே. 24

விழிப்பதுவு மிமைப்பதுவுஞ் சகத்தோற்ற
மொடுக்குமா மேலோருண்டாற்
பழிப்பரிய வன்னார்முன் னென்போல்வா
ரென்னென்று பகரலாவ
ரிழிப்பரிய விசித்திரமாஞ் சம்பத்து
மாபத்தா மிதயங்காயி
லொழிப்பரிய விசித்திரமா மாபத்துஞ்
சம்பத்தா முள்ளம்வேண்டில். 25

வெம்மாய வாழ்வன்றே துயர்க்கெல்லாம்
பிறப்பிடமாய் விளம்புகின்ற
தம்மாவிங் கிதனிடையே யழுந்துமவர்க்
கின்பமுள தாவதெங்ஙன்
மைம்மாயை யென்னுமரம் பணையிலைபூ
காய்பழத்தால் வரம்பற்றோங்க
விம்மால்செய் மனம்வேரா மிம்மனந்தான்
சங்கற்ப மென்பதாகும். 26

சங்கற்ப நாசத்தா லெளிதாக
மனநாசந் தானேயெய்து
மங்குற்ற மனமிறக்கிற் சாதனமா
ணங்களெனு மராமுமாயு
மிங்கிப்பா லேலனைத்திருடுங் கள்ளனைக்கண்
டேன்கண்டே னிவன்பேர்நெஞ்சம்
பொங்குற்ற நெஞ்சத்தா னெடுநாளேனாந்
தேனின்று பொன்றுவிப்பேன். 27

இத்தனைநாண் மனமுத்தைத் துளைத்திலே
னின்றுதுளைத் தியைந்தநூலாற்
சித்திரமாய்க் கோத்தணிவன் முழுதுணர்ந்த
தேசிகராற் றெளிந்தேனெல்லாஞ்
சுத்தபர மாநந்தந் தோற்றுவிக்கு
நல்லறிவாஞ் சோதிபெற்றேன்
மெத்தவிவு ணெனதிங் கிவையெனும்பொய்
யுள்ளொழித்தேன் மீண்டுநாடேன். 28

பேதிக்கு மனமென்னும் பெரும்பகைஞ்ய
முழுவலியாற் பிளந்துவென்றேன்
வாதித்த துயரெல்லா மாற்றினே
னுபசாந்த வாழ்வுபெற்றேன்
சாதித்த விவேகமே யுனைவணங்கி
னேனென்று சனகர்கோமான்
சேதித்த மனவலைவெல் லாமொழித்துத்
தானேசித் திரம்போனின்றான். 29

வாளாசித் திரம்போல் நெடிதிருந்து
சனகர்பிரான் மாய்த்துநெஞ்சை
மீளாநல் லுபசாந்த நிறைநெஞ்சா
லிலகியல்லை மேவிப்பார்த்தான்
றுளாண்மை யாலியற்றும் பொருளேது
கைக்கொள்ளத் தக்கதேது
கோளான் கற்பனையென் சுபாவவறி
வாமெனக்குக் குறிக்குங்காலே. 30

சுத்தமாய்ச் சொரூபமா மென்னுருவ
லால்வேறு தோன்றக்காணேன்
வத்தியான் வாராத பொருணயவேன்
வந்தபொரு ளனைத்துந்தள்ளே
னித்தமாய்த் தன்னிலையி னிற்குமென
தறிவுருவி னிலையாநிற்பே
னுத்தவா றேதுவரு மதுவருக
வென்றழுந்தி யொருமையானான். 31

வானேகு கதிரிரவி நாளியற்றும்
வாறென்ன வந்துவந்து
தானேதோன் றியதொழிலைப் பற்றின்றிச்
செய்துமெனச் சனகனெண்ணித்
தீனேய வருகாலஞ் செல்கால
மிமையளவுஞ் சிந்தைசெய்யா
னூனேறு நிகழ்காலத் தோரிமைப்பி
னகைதலோ டுலாவலுற்றான். 32

பேசியதன் விசாரத்தாற் சனகர்பிரான்
பெரும்பேறு பெற்றதல்லாற்
வாசியுள மற்றொன்றால் வந்ததல்ல
வாரீச மலர்க்கண்மாலே
யாசிலதாய்ச் செவ்வியதாய்த் தனதான
விசாரத்தா லடைவதல்லாற்
றேசிகரில் லாவீனர் செய்தொழிலாற்
பெறலாமோ சிற்சொரூபம். 33

புறப்பேறு களைவேண்டி யியற்றுகின்ற
புண்ணியத்தைப் புவியிலுள்ளோர்
சிறப்பான நல்லறிவு மிகவேண்டு
மென்றுமுதற் செய்யிற்பேறு
மிறப்பான வாபத்து விளைநிலமா
யிருந்துதுயர் வேலையாகிப்
பிறப்பான நச்சுமர வித்தாகும்
பேதைமையைப் பிளக்கல்வேண்டும். 34

இலங்கியசிந் தாமணியா மிதயமெனுஞ்
சாக்கரையி லிருக்கும்போதங்
கலங்கலிலா விவேகியர்க்குக் கருதுபொருள்
கற்பகம்போற் கணத்தினல்குந்
துலங்குவிசா ரம்படைத்துப் பேதைமைபோய்
நல்லறிவு தோன்றினோரை
விலங்குகவ சத்தோரை யம்புகள்போற்
காமாதி விகற்பந்தாக்கா. 35

பரமாதித் தனைமறைத்துக் கறுத்தறிவற்
றுக்களித்துப் படர்ந்துமீண்டு
திரமான வகங்கார முகில்விவே
க்காற்றாற் சிதறிப்போகும்
வரமான பதம்வேண்டிற் றன்மனத்தி
னாசைமுதன் மாற்றவேண்டு
முரமான் புவியைமுத லுழுதன்றோ
விளைபயன்க ளூறுகின்றாரே. 36

சனகராசன் கதை முற்றிற்று.

தேவபூஜை.

தீவினையெல் லாமறுத்து மங்கலமெல்
லாமுதவுந் தேவபூஜை
யாவதெனக் கேட்டலுமே யருள்செய்வான்
தெய்வந்தான் யாதென்றோதிற்
கேவலமே யரியல்ல வரனல்ல
பூதவுடற் கிடைத்ததல்ல
வோவுமன மன்றடியு முடிவுமிலாச்
செயப்படா வுணர்வேதெய்வம். 1

பாசமின்றி யுள்ளுணர்வைப் பதினைங் கடிகை பூசிக்கி
லிராசசூய விலக்கநிக ரிவ்வா றொருநா ளர்ச்சிக்கி
லாசிலாத பரவெளியி லமர லாகு மிதுதானே
யேசில்பரம யோகமிது தானே பரம கிரியையுமே.

ஆக கவி-135.

ஸ்ரீ சங்கராசாரியாரருளியது

விவேக ஷட்கம்.

அனித்திய பூதத் தேகநா னன்று
　　　விந்தியத் தரங்கநா னன்று
நணித்தவாங் காரப் பிராண வர்க்கங்க
　　　ளன்றுநற் புந்தியு மன்று
தொனித்திடுந்தார மனைசெல்வங் களுக்குத்
　　　தூரமாஞ் சாட்சிநா னென்றுந்
தனித்து நித்தியமாய்ப் பிரத்தியகான் மாவாந்
　　　தற்பதப் பொருளதாஞ் சிவோகம். 1

உற்பவன் விருத்தனன்று நானேர்கா
　　　லத்தினு நசிப்பவ னன்று
வற்பமாந தேக காரிய மான
　　　வவையெலா மகங்காரத் தல்லாற்
றற்பத வடிவாஞ் சின்மய மான
　　　வெனக்கில்லை சகள நிட்களமா
யெப்புறத் தேனு மெல்லையற் றிருக்கு
　　　மின்பசிற் சொரூபமாஞ் சிவோகம். 2

சத்திய ஞான னந்தமாம் பிரமத்
　　　துதித்திடு மாயையிற் சனித்த
மெத்துமிவ் வுலகஞ் சேதனத் திடையே
　　　நசிக்குமத் தேதென விளம்பிற்
றத்துசொப் பனமுஞ் சுழுத்தியி லசத்தாந்
　　　தன்மைபோற் சத்திலா திருக்குஞ்
சுத்தபூ ரணமாய் நித்திய மாகித்
　　　துலங்கியு சொரூபமாஞ் சிவோகம். 3

பழுதைதன் னிடத்திற் பாம்புதோன் றுதல்போற்
பாப்பிர மத்திடை யதனிற்
கழிதரு மஞ்ஞா னத்தினாற் சீவ
னுதித்திடக் கண்டவ னொருவன்
பழுதையென் றதனாற் சற்பமோர் கழும்போய்ப்
பழுதையாய்க் கண்டது போல
வழுவிறே சிகனார் சீவனீ யன்றென்
றறைந்திட வாகினேன் சிவோகம். 4

எமக்கு மன்னியமா முலகமொன் றில்லை
யெவ்வுல கங்களெம் மிடத்திற்
சமித்துவுற் பவமா மாதலான் மாயை
வடிவம தேதெனிற் சாற்ற
வமைத்த கண்ணாடி விம்பமா நிழல்போ
லடங்கியெம் மிடத்தினில் விளங்கு
தமத்துவ மில்லாச் சச்சிதா னந்த
தற்பத விமலமாஞ் சிவோகம். 5

சாக்கிர மதனி லிந்திரி யங்க
டமக்குமேற் சாட்சியாஞ் சிவோகம்
தேக்குசொப் பனத்தி லுலகரூ பமதாய்ச்
செய்மனச் சாட்சியாஞ் சிவோகந்
தாக்கிய சித்த நாசமாஞ் சுழுத்தி
யவத்தையிற் சாட்சியாஞ் சிவோகம்
நீக்கமி றுரியா னந்தமாஞ் சர்வ
நிர்மல சாட்சியாஞ் சிவோகம். 6

ஆக கவி-141.

ப்ரஹ்ம நாமாவலீ.

|| ஓம் தத் ஸத். ப்ரஹ்மணே நம: ||

ஸக்ருச்ச்ரவண மாத்ரேண ப்ரஹ்மக்ஞானம் யதோபவேத்।
ப்ரஹ்மக்ஞானாவலீமாலா ஸர்வேஷாம் மோக்ஷஸித்தயே॥ 1

அஸங்கோஹ மஸங்கோஹம் அஸங்கோஹம் புன:புன:।
ஸச்சிதானந்த ரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய: || 2

நித்யசுத்த விமுக்தோஹம் நிராகாரோஹ மவ்யய:।
பூமானந்த ஸ்வரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய: || 3

நித்யோஹம் நிரவத்யோஹம் நிராகாரோஹ மச்யுத:।
பரமானந்த ரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய : || 4

சுத்தசைதன்ய ரூபோஹ மாத்மாராமோஹமேவச ।
அகண்டானந்த ரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய: || 5

ப்ரத்யக்சைதன்ய ரூபோஹம் சாந்தோஹம் ப்ரக்ருதே: பர:।
சாஸ்வதானந்த ரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய: || 6

தத்வாதீத: பராத்மாஹம் மத்யாதீத: பர : சிவ: ।
மாயாதீத : பரம்ஜ்யோதி ரஹமேவாஹ மவ்யய: || 7

நாமரூபவ்ய தீதோஹம் சிதாகாரோஹ மச்யுத : ।
ஸுகரூபஸ்வ ரூபோஹம் அஹமேவாஹ மவ்யய :|| 8

மாயாதத் கார்யதேஹாதி மமநாஸ்த்யேவ ஸர்வதா ।
ஸ்வப்ரகாசை கரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய :|| 9

குணத்ரயவ் யதீதோஹம் ப்ரஹ்மாதீனாம்ச ஸாக்ஷ்யஹம்।
அனந்தானந்த ரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய :|| 10

அந்தர்யாமி ஸ்வரூபோஹம் கூடஸ்த: ஸர்வகோஸ்ம்யஹம்।
பரமாத்ம ஸ்வரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய :|| 11

நிஷ்களோஹம் நிஷ்க்ரியோஹம் ஸர்வாத்மாத்ய: ஸனாதன:
அபரோக்ஷ ஸ்வரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய :|| 12

த்வந்த்வாதி ஸாக்ஷிரூபோஹம் அசலோஹம் ஸனாதன:|
ஸர்வஸாக்ஷி ஸ்வரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய:|| 13

ப்ரக்ஞான கனஏவாஹம் விக்ஞானகன ஏவச |
அகர்த்தாஹ மபோக்தாஹ மஹமேவாஹ மவ்யய : ||

நிராதார ஸ்வரூபோஹம் ஸர்வாதாரோஹமேவச |
ஆப்தகாம ஸ்வரூபோஹ மஹமேவாஹ மவ்யய :|| 15

தாபத்ரய விநிர்முக்தோ தேஹத்ரய விலக்ஷண :|
அவஸ்தாத்ரய ஸாக்ஷ்யஸ்மி சாஹமேவாஹ மவ்யய :||

த்ருக்த்ருஸ்யௌ த்வௌபதார்த்தௌ ஸ்த:பரஸ்பர விலக்ஷணௌ|
த்ருக்ப்ரஹ்ம த்ருஸ்யம் மாயேதி ஸர்வவேதாந்த டிண்டிம:||

அஹம்ஸாக்ஷீதியோவித்யாத் விவிச்யைவம் புன:புன:|
ஸஏவமுக்த: ஸோர்வித்வா னிதிவேதாந்த டிண்டிம :||

கடகுட்யாதி கம்ஸர்வம் ம்ருத்திகா மாத்ரமேவச|
தத்வத்ப்ரஹ்ம ஜகத்ஸர்வ மிதிவேதாந்த டிண்டிம : ||

ப்ரஹ்மஸத்யம் ஜகன்மித்யா ஜீவோப்ரஹ்மைவ நாபர:|
அனேனவேத்யம் ஸச்சாஸ்த்ர மிதிவேதாந்த டிண்டிம:||

அந்தர்ஜ்யோதிர் பஹிர்ஜ்யோதி:
ப்ரத்யக்ஜ்யோதி: பராத்பர :|
ஜ்யோதிர்ஜ்யோதி: ஸ்வயம்ஜ்யோதி
ராத்மஜ்யோதி: சிவோஸ்ம்யஹம் || 21

ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத் பாதாசார்ய விரசிதா
ப்ரஹ்ம நாமாவலீ ஸம்பூர்ணா.

விவேக சூடாமணி.

எவ்விநா யகனைமுன்ன மியாவரும் பூசைசெய்து
தவ்வறத் தங்களிட்டந் தரணியிற் றமடைந்தார்
செவ்விய கருணைகூர்ந்த சிவனருள் குமரனான
வவ்விநா யகனையென்று மகத்தினு ளனுசந்திப்பாம்.

திருசியத் தோற்றந்தன்னைத் திருக்குமாத் திரமேயாகப்
பிரவிலா பித்துநின்னை பிரமமாத் திரமாய்ப்பார்த்திங்
கரியனே வெளியிலுள்ளி லாவதுச மாதிபெற்றுக்
கருமபந் தம்வரைக்குங் காலநீ தள்ளுவாயே. 2

பூதகாலத் திறந்த பொருளினைச் சிந்தியாமை
யோதிய வருகாலத்தி லுறுபொரு ளோர்ந்திடாமை
யேதுமே நிகழ்காலத்தி லெய்தினு மதிலுபேட்சை
யிதெலாஞ் சீவன்முத்த னிலக்கண மாகுமைந்தா. 3

சுத்தசத் துவகுணத்தின் சூக்குமத் தெளிவினாலே
நித்தியான் மாநுபூதி நிகழ்ந்திடும் பரமசாந்தி
சித்தியாந் திருப்திமேவுஞ் சேர்ந்திடு மிகக்களிப்பு
நித்தமு மானந்தஞ்செய் நின்மல நிட்டைகூடும். 4

சகலவா சையுமேயற்றுச் சாரமாம் புத்திபெற்றுப்
புகல்கலி தோடமொன்றும் பொருந்திடா மூமூட்
[சுத்தன்னைச்
சகமிதி னீசோதித்து சாற்றுமிப் பொருளையெல்லாம்
மகனேயவ் வதிகாரிக்கே மயலற வுபதேசிப்பாய். 5

சந்தத மான்மநிட்டை சார்ந்ததா லியோகியர்க்குத்
தொந்தமா மனமிறக்குந் துட்டவா தனையடங்கு
மைந்தனே யதனினாலே மயங்கிய வத்தியாசப்
பந்தனை யாவுந்தீர்த்துப் பரமமாம் பதமாய்நிற்பாய். 6

ஆக கவி-168.

சொரூப சாரம்.

சிற்சொரூ பந்தானே ஜெகசொரூப மானவெலாந்
தற்சொரூப சாரமாய்ச் சாற்றவே—பொற்சொரூப
மச்சுரு வாம்போல வதுவதுவாய்த் தோற்றுமொரு
சொச்சொரூபந் தானே துணை. 1

சித்தும் பிறந்து செகம்பிறந்து நானெனவோர்
கத்தன் பிறந்தவழி கண்டோமே—சித்த
மடங்கா மையேமாயை யம்மாயை மாய்ப்பா
ரிடந்தானே சாயுச் சியம். 2

வெட்டெனவும் பேசார் வெகுளார் முகங்கோணா
ரிட்டபதார்த் தம்பெரியோர்க் கேற்றுவைப்பார்-துட்டர்களைச்
சேரா ரியாவர்க்கும் தீங்குரையார் கண்சிவந்து
பாரார் பிறவி தீர்ப்பார். 3

ஞானநூல் கற்றாலு நற்றுறவு பூண்டாலு
மோன சமாதி முயன்றாலுந்—தானாகி
யெல்லாக் கவலையுமற் றின்புற் றிருப்பதுவே
சொல்லரு முத்திச் சுகம். 4

உன்னுருவாய் நானிருந்த வுண்மைபோ லென்மனமே
யென்னுருவாய் நீவந் திசைந்தாயே—செய்நன்றி
பாராட்டு வாருண்டோ பரமபதச்
சீராட்டின் மாறு திரு. 5

எங்கும் பொதுவ ரிருக்குமொரு சீவன்முத்தர்
தங்குமிடந் தானே தலவாச—மங்கவர்கள்
பார்வையே தீர்த்தமவர் பாதார விந்தமலர்ச்
சேவையே சாயுச்சி யம். 6

மெத்தென்ற சொல்லும் விருப்பமற்ற நோக்குமெலாஞ்
சத்தென்ற நெஞ்சுந் தளர்நடையுஞ்—சித்தத்
தடங்கா மகிழ்வு மனவரதம் பெற்ற
திடந்தானே ஞானி செயல். 7

பருவசா ரத்தாற் பலிக்கு மனுபூதிச்
சொரூபசா ரத்தின் சுவையை—யிருசெவியா
லுண்டிருக்க வல்லா ருலகமெலாந் தாமாகக்
கண்டிருக்க வல்லார்கள் காண். 8

ஆக கவி-176.

சதாசிவப்பிரமமருளிய அத்துவிதரசமஞ்சரி.

ஞாலமதி லநுபவ நனிபரம
வற்புதமாய் நண்ணுமேனுஞ்
சாலவத னதுவாய்மை தனையறிந்த
மாதீரன் றனைமயக்கா
கோலமடவரல்வேடங் குரம்பையின்மே லலங்கரித்துக்
கொள்ளா நின்றோன்
கேலவினத் தாற்றனைத்தேர் விடலையையா
யினுமயக்கக் கிட்டானீடே.

சாந்தலிங்க சுவாமிக ளருளியது.

இன்பமாய தருதிடை யோங் கவுந்
துன்ப மாயது தூரத்து ணீங்கவு
முன்ப ராபரன் மொய்குழ லோடணைந்
தன்பி னீன்றவொ ரானையைப் போற்றுவாம்.

ஆக கவி-178.

தத்துவராய சுவாமிகளருளிய
பாடுதுறை.

ஆத்மானுபவத்தி னருமையுரைத்தல்.

நான்மறை யோதிப் பொரு ளுரைத்து
நாடறி யக்கல்வி சாற்றி னுலுந்
தானது வர்கை யரிது காணுஞ்
சலிப்பற நிற்கை யரிது காணும். 1

இணங்காமை யெல்லா மறத் துறந்தே
யிருட்டற வேதாந்த மோதி னுலும்
பிணங்கா திருக்கை யரிது காணும்
பேரின்ப மாகை யரிது காணும். 2

எல்லையி லாகம மேற வோதி
யேதுக்க ளெல்லா மியம்பி னுலு
மல்ல லறுக்கை யரிது காணு
மறிவா யிருக்கை யரிது காணும். 3

பற்றற விட்டுத் தலைப றித்துப்
பாணியைப் பண்ணிப் பயின்றக் காலு
முற்றநிலை நிற்கை யரிது காணு
முடியநிலை நிற்கை யரிது காணும். 4

ஆறு சமயப் பொருளுங் கற்றே
யங்குள்ள தர்க்கங்கள் சாற்றி னுலு
மாறி யிருக்கை யரிது காணு
மதுவிது வாகை யரிது காணும். 5

வேற்று பிறிதிலா மெய்மை தன்னை
வித்தார மாக விளம்பி னானு
மாறி யிருக்கை யரிது காணு
மவிரோத மாகை யரிது காணும். 6

தேறி யுலக மனைத்தி னையுஞ்
சிற்பர மாகநாஞ் செப்பி னானு
மாறி யிருக்கை யரிது காணு
மவிரோத மாகை யரிது காணும். 7

குரு தரிசனம் விரும்பல் பல்லி.

அருவுருவ லானுருவ மாகிவரு மாகி
லாதிமறை தேடரிய வண்ணல்வரு மாகிற்
சொரூபனெனை யுடையநல தோழன்வரு மாகிற்
றுளக்கமற நல்லதிசை சொல்லுசிறு பல்லி. 1

ஓடுமன நம்மினுட னுறவுசெயு மாகி
லுள்ளநிலை மெள்ளவுணர் வாகிவரு மாகி
னாடுமிட மெங்குமறி வாகிவிடு மாகி
னல்லகுர னல்லதிசை சொல்லுசிறு பல்லி. 2

செப்பமுடி யாதபொருள் செப்பவரு மாகிற்
சிலுப்பற விழுத்தவல தீரன்வரு மாகி
லிப்பவ மறுத்தகழ லிங்கன்வரு மாகி
லின்னமொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. 3

ஆறவடி வைக்கவல வாதிவரு மாகி
லருஞ்சிவமெ னக்கெளிய வையன்வரு மாகில்
வேறுமொழி யாவிரகன் வீதிவரு மாகின்
மீளவொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. 4

இரவுபக லொழியவரு மிரவிவரு மாகி
யின்பவடி வானசிவ மிங்ஙன்வரு மாகி
லிரவியெனை யாளவல வீரன்வரு மாகி
னீளவொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. 5

என்னுள்ளிர் தூறிநிறை யின்பம்வரு மாகி
லென்றுமொழி யாதபர மேசன்வரு மாகின்
மன்னுமுணர் வாகியமெ ணாளன்வரு மாகில்
வாழவொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. 6

உம்பர்கட மக்கரிய வும்பன்வரு மாகி
லுரையுணர்வி றந்தவுணர் வுருவன்வரு மாகி
லெம்பர மறத்திகழு மின்பம்வரு மாகி
லின்னமொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. 7

ஆக கவி-192.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளருளிய

தேவாரம்.

ஊனி லுயிர்ப்பை யொடுக்கி யொண்சுடர்
ஞான விளக்கினை யேற்றி நன்புலத்
தேனை வழிதிறந் தேத்து வார்க்கிட
ரான கெடுப்பன அஞ்செ ழுத்துமே. 1

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளருளியது.

உடம்பெனு மனையகத்தி னுள்ளமே தகளியாக
மடம்படு முணர்நெய்யட்டி யுயிரெனுந் திரிமயக்கி
யிடம்படு ஞானத்தீயா லெரிகொள விருந்துநோக்கிற்
கடம்பமர் காளைதாதை கழலடி காணலாமே. 2

விறகிற் றீயினன் பாலிற்படு நெய்போன்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோனட் டுணர்வு கயிற்றினன்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் னிற்குமே. 3

எவரேனுந் தாமாக விலாடத்திட்ட திருநீறுஞ்
சாதனமுங் கண்டாலுள்கி
யுவராதே யவரவரைக் கண்டபோது வுகந்தடிமைத்
திறநினைந்தங் குவந்துநோக்கி
யிவர்தேவ ரவர்தேவ ரென்றுசொல்லி யிரண்டாட்டா
தொழிந்தீசன் றிறமேபேணிக்
கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே கன்றாப்பூர்
நடுதறியைக் காணலாமே. 4

ஆக கவி-196.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளருளிய

திருத்தொண்டத் தொகை.

தில்லைவா ழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்
றிருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியே
னில்லையே யென்னாத வியற்பகைக்கு மடியேன்
இளையான்றன் குடிமாற னடியார்க்கு மடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற் கடியே
னல்லிமென் முல்லையந்தா ரமர்நீதிக் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. 1

இலைமலிந்த வேனம்பி யெறிபத்தற் கடியே
னேனாதி நாதன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பற் கடியேன்
கடவூரிற் கலயன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
மலைமலிந்த தோள்வள்ளன் மானக்கஞ் சாற
னெஞ்சாத வாட்டாய னடியார்க்கு மடியே
னலைமலிந்த புனன்மங்கை யானயற் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. 2

மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்
முருகனுக்கு முருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்
செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கு மடியேன்
றிருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்
மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
வெகுண்டெழுந்த தாதையை மழுவினா லெறிந்த
அம்மையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. 3

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
திருநாவுக் கரையன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
பெருநம்பி குலச்சிறைத னடியார்க்கு மடியேன்
பெருமிழலைக் குறும்பற்கும் பேயார்க்கு மடியேன்
ஒருநம்பி யப்பூதி யடியார்க்கு மடியே
னொலிபுனல்சூழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கற் கடியேன்
அருநம்பி நமிநந்தி யடியார்க்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. 4

வம்பறு வரிவண்டு மணநாற மலரு
மதுமலர்நற் கொன்றையா னடியலாற் பேணா
எம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியே
னேயர்கோன் கலிக்காம னடியார்க்கு மடியேன்
நம்பிரான் றிருமூல னடியார்க்கு மடியே
னாட்டமிகு தண்டிக்கு மூர்க்கற்கு மடியேன்
அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. 5

வார்கொண்ட வனமுலையா ளுமைபங்கன் கழலே
மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியற்கு மடியேன்
சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கு மடியேன்
செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டற் கடியேன்
கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவார்க்கு மடியேன்
கடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியேன்
ஆர்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோ னடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. 6

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்
பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழற் கடியேன்
மெய்யடிய னரசிங்க முனையரையற் கடியேன்
விரிதிரைசூழ் கடனாகை யதிபத்தற் கடியேன்
கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்கு மடியேன்
ஐயடிகள் காடவர்கோ னடியார்க்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. 7

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக் கொண்டிருந்த
கணம்புல்ல நம்பிக்குங் காரிக்கு மடியேன்
நிறைக்கொண்ட சிந்தையா னெல்வேலி வென்ற
நின்றசீர் நெடுமாற னடியார்க்கு மடியேன்
துறைக்கொண்ட செம்பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித்
தொன்மயிலை வாயிலா னடியார்க்கு மடியேன்
அறைக்கொண்ட வேனம்பி முனையடுவாற் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. 8

கடற்சூழ்ந்த வுலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
காடவர்கோன் கழற்சிங்க னடியார்க்கு மடியேன்
மடல்சூழ்ந்த தார்நம்பி யிடங்கழிக்குந் தஞ்சை
மன்னவனாஞ் செருத்துணைதன் னடியார்க்கு மடியேன்
புடைசூழ்ந்த புலியதள்மே லரவாட வாடி
பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கு மடியேன்
அடல்சூழ்ந்த வேனம்பி கோட்புலிக்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. 9

பத்தராய்ப் பணிவார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
பரமனையே பாடுவா ரடியார்க்கு மடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
திருவாரூர்ப் பிறந்தார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியேன்
அப்பாலு மடிச்சார்ந்த வடியார்க்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. 10

மன்னியசீர் மறைநாவ னின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையாள் மானிக்கு நேசனுக்கு மடியேன்
தென்னவனா யுலகாண்ட செங்கணார்க் கடியேன்
திருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியேன்
என்னவனா மரனடியே யடைந்திட்ட சடைய
னிசைஞானி காதலன் றிருநாவ லூர்கோன்
அன்னவனா மாரூர னடிமைகேட் டுவப்பா
ராரூரி லம்மானுக் கன்பரா வாரே. 11

ஆக கவி-207.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளருளிய

யாத்திரைப்பத்து.

பூவார் சென்னி மன்னனெம் புயங்கப் பெருமான் சிறியோமை, ஓவா துள்ளங் கலந்துணர்வாய் உருக்கும் வெள்ளக் கருணையினால், ஆவா என்னப் பட்டன்பா யாட்பட் டீர்வந் தொருப்படுமின், போவோங் காலம் வந்தது காண் பொய்விட் டுடையான் கழல்புகவே. 1

புகவே வேண்டா புலன்களினீர் புயங்கப் பெருமான் பூங்கழல்கள், மிகவே நினைமின் மிக்கவெல்லாம் வேண்டா போக விடுமின்கள், நகவே ஞாலத் துள் புகுந்து நாயே யனைய நமையாண்ட, தகவே யுடையான் றனைச்சாரத் தளரா திருப்பார் தாந்தாமே. 2

தாமே தமக்குச் சுற்றமுந் தாமே தமக்கு விதிவகையும், யாமா ரெமதார் பாசமார் என்ன மாயம் இவை போகக், கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடும் அவன்

றன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு, போமா றமைமின்
பொய்நீக்கிப் புயங்க னாள்வான் பொன்னடிக்கே. 3

அடியா ரானீர் எல்லீரும் அகல விடுமின் விளை
யாட்டைக், கடிசே ரடியே வந்தடைந்து கடைகொண்
டிருமின் திருக்குறிப்பைச், செடிசே ருடலைச் செலநீக்
கிச் சிவலோ கத்தே நமைவைப்பான், பொடிசேர்
மேனிப் புயங்கன்றன் பூவார் கழற்கே புகவிடுமே. 4

விடுமின் வெகுளி வேட்கைநோய் மிகவோர் காலம்
இனியில்லை, உடையா னடிக்கீழ்ப் பெருஞ்சாத்தோ
டுடன்போ வதற்கே யொருப்படுமின், அடைவோம்
நாம்போய்ச் சிவபுரத்துள் அணியார் கதவ தடை
யாமே, புடைபட் டுருகிப் போற்றுவோம் புயங்க
னாள்வான் புகழ்களையே. 5

புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின் புயங்கன்
றாளே புந்திவைத்திட், டிகழ்மின் எல்லா அல்லலையும்
இனியோ ரிடையூ றடையாமே, திகழுஞ் சீரார் சிவ
புரத்துச் சென்று சிவன்றாள் வணங்கிநாம், நிகழும்
அடியார் முன்சென்று நெஞ்ச முருகி நிற்போமே. 6

நிற்பார் நிற்கநில் லாவுலகி னில்லோம் இனிநாஞ்
செல்வோமே, பொற்பா லொப்பாந் திருமேனிப் புயங்க
னாள்வான் பொன்னடிக்கே, நிற்பீர் எல்லாந் தாழாதே
நிற்கும் பரிசே யொருப்படுமின், பிற்பால் நின்று
பேழ்கணித்தாற் பெறுதற் கரியன் பெருமானே. 7

பெருமான் பேரா னந்தத்துப் பிரியா திருக்கப்
பெற்றீர்காள், அருமா லுற்றுப் பின்னைநீர் அம்மா
வழுங்கி யரற்றாதே, திருமா மணிசேர் திருக்கதவந்

திறந்தபோதே சிவபுரத்துத், திருமா லறியாத் திருப்
புயங்கன் திருத்தாள் சென்று சேர்வோமே. 8

சேரக் கருதிச் சிந்தனையைத் திருந்த வைத்
துச் சிந்திமின், போரிற் பொலியும் வேற்கண்ணாள்
பங்கன் புயங்கன் அருளமுதம், ஆரப் பருகி யாராத
ஆர்வங் கூர அழுந்துவீர்; போரப் புரிமின் சிவன்
கழற்கே பொய்யிற் கிடந்து புரளாதே. 9

புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வாராய் இன்றே
வந்தா ளாகாதீர், மருள்வீர் பின்னை மதிப்பாரார் மதி
யுட் கலங்கி மயங்குவீர், தெருள்வீ ராகில் இதுசெய்
மின் சிவலோ கக்கோன் திருப்புயங்கன், அருளார்
பெறுவா ரகலிடத்தே அந்தோ அந்தோ அந்
தோவே. 10

கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை கண்டபின்
என்னப்ப னென்னொப்பி லென்னையுமாட் கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணை
சுண்ணப்பொன் னீற்றற்கே சென்றூதாய்க் கோத்தும்பி.

திருவிசைப்பா.

ஒளிவளர் விளக்கே யுலப்பிலா வொன்றே
யுணர்வுசூழ் கடந்ததோ ருணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் றிரண்மணிக் குன்றே
சித்தத்துட் டித்திக்குந் தேனே
யளிவள ருள்ளத் தானந்தக் கனியே
யம்பல மாடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

திருப்பல்லாண்டு.

புரந்தரன் மாலயன் பூசலிட் டோலமிட்
டின்னம் புகலரிதா
யிரந்திரந் தழைப்ப வென்னுயி ராண்டகோவினுக்
கென்செய வல்லமென்றுங்
கரந்துங் கரவாத கற்பக னாகிக்
கன்ரயில் கருணைக்கடல்
பரந்து நிரந்தும் வரம்பிலாப் பாங்கற்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

ஆக கவி-220.

சேக்கிழாரருளியது.

உலகெலா முணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

கொண்டுவந்து மனைப்புகுந்து குலாவுபாதம் விளக்கியே, மண்டுகாதலி னாதனத்திடை வைத்தருச் சனை செய்தபின், உண்டிநாலு விதத்திலாறு சுவைத் திறத்தினி லொப்பிலா, அண்டர்நாயகர் தொண்டரிச் சையி லமுதுசெய்ய அளித்துளார். 2

மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும்பயன் மதிசூடும்
அண்ணலா ரடியார்தமை யமுதுசெய் வித்தல்
கண்ணினாலவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டார்தல்
உண்மையாமெனி னுலகர்முன் வருகென வுரைப்பார்.

அல்லார் கண்டத் தண்டர்பிரா னருளாற் பெற்ற
படிக்காசு, பல்லாறியன்ற வளம்பெருகப் பரமனடி
யா ரானார்கள், எல்லா மெய்தி யுண்கவென இரண்டு
பொழுதும் பறைநிகழ்த்திச், சொல்லாற் சாற்றிச்
சோறிட்டார் துயர்கூர் வறுமை தொலைத்திட்டார். 4

தனிவெள் விடைமேல் நெடுவிசும்பிற் றலைவர்
பூத கணநாதர், முனிவரமரர் விஞ்சையர்கண் முதலா
யுள்ளோர் போற்றிசைப்ப, இனிய கறியுந் திருவமுது
மமைத்தார்காண எழுந்தருளிப், பனிவெண் டிங்கண்
முடிதுளங்கப் பரந்தகருணை நோக்களித்தார். 5

மாகமார் திருக்காளத்தி மலையெழு கொழுந்தா யுள்ள
ஏகநாயகரைக் கண்டார் எழுந்தபே ருவகை யன்பின்
வேகமா னதுமேற் செல்ல மிக்கதோர் விரைவி னோடு
மோகமாய் யோடிச் சென்றார் தழுவினார் மோந்து நின்றார்.

ஆக கவி-226.

சிவஞான வள்ளலார்.

கல்லா லமர்ந்தாரைக் கண்மூன் றுடையாரைச்
சொல்லாமற் சொல்லவந்த தூயரைப்—பல்காலுஞ்
சிந்தி சிவோகஞ் சிவோகஞ் சிவோகமென
வந்தி பிறப்பறு மாறு. 1

நிராமயமாய் நிட்களமாய் நித்தியமாய் நின்மலமாய்ப்
புராதனமா யசஞ்சலமாய்ப் பூரணமாய்ப் புனிதமாய்ச்
சராசரமாய்ச் சாக்கியாய்ச் சத்தியமாய்ச் சித்துருவாய்
பராபரமாய் வெறுவெளியா யிருக்குமந்தப் பரமசிவம்.

சிவஞான சித்தியார்.

அருளது சத்தியாகு மரன்றனக் கருளையின்றித்
தெருள்சிவ மில்லையந்தச் சிவமின்றிச் சத்தியில்லை
மருளினை யருளால்வாட்டி மன்னுயிர்க் களிப்பன்கண்கட்
கிருளினை யொளியாலோட்டு மிரவியைப் போலவீசன்.

சத்திதா னாதமாதி தானாகுஞ் சிவமுமந்தச்
சத்திதா னாதியாகுந் தரும்வடி வானவெல்லாஞ்
சத்தியுஞ் சிவமுமாகுஞ் சத்திதான் சத்தனுக்குச்
சத்தியாஞ் சத்தன்வேண்டிற் றெல்லாமாஞ் சத்திதானே.

ஆக கவி-230.

நால்வர் துதி.

வெங்குருவிற் சற்குருவா யுதித்துக்கூடன் மீன வன்மேல் வினைதீர்த்தோன் விரைத்தாட்போற்றி, துங்கமுறு மலைகடலிற் சிலையதான தோணியில்வந் தவன்பாத தூளிபோற்றி, யெங்கள்பிரான் றனையிரு ளிற் பரவைவாசற் கேவல்கொண்டோன் பதப்பதும விருதாள்போற்றி, புங்கவர்சூழ் திருவாத வூரில்வந்த புண்ணியனு ரிணையடிகள் போற்றி போற்றி. 1

நால்வர் மகிமை.

சம்பந்தர்.

புனலி லேடெதிர் செல்லெனச் செல்லுமே
புத்த னார்தலை தத்தெனத் தத்துமே
கனலி லேடிடப் பச்சென் றிருக்குமே
கதவு மாமறைக் காட்டி லடைக்குமே

பனையி லர்ண்பனை பெண்பனை யாகுமே
பழைய வென்புபொற் பாவைய தாகுமே
சினவ ராவிடந் தீரென்த் தீருமே
சிறந்த சம்பந்தர் செந்தமிழ்ப் பாடலே. 2

அப்பர்.

தலைகொ ண்ஞ்சமு தாகவி ளையுமே
தழலி னீறு தடாகம தாகுமே
கொலைசெ யானைகு னிந்து பணியுமே
கூரரா விடந் தீரெனத் தீருமே
கலைகொள் வேதவ னப்பதி தன்னுளே
கதவு மீண்டு கடுகத் திறக்குமே
அலைகொள் வாரியிற் கல்லுமி தக்குமே
அப்பர் போற்று மருந்தமிழ்ப் பாடலே. 3

சுந்தரர்.

வெங்கரா வுண்ட பிள்ளையை நல்குமே
வெள்ளை வாரண மீதிலி ருத்துமே
மங்கை பாகரைத் தூதுந டத்துமே
மருவி யாறுவ ழிவிட்டு நிற்குமே
செங்க லானது தங்கம தாகுமே
திகழு மாற்றிட்ட செம்பொ னளிக்குமே
துங்க வாம்பரி சேரற்கு நல்குமே
துலங்கு நாவலூர்ச் சுந்தரர் பாடலே. 4

வாதவூரர்.

பெருகும் வையைத ணையழைப் பிக்குமே
பிரம்ப டிக்குப் பிரான்மேனி கன்றுமே
நரியெ லாம்பரி யாகந டத்துமே
நாடி மூகைதனைப்பேசு விக்குமே

பரிவிற் பிட்டுக்கு மண்சுமப் பிக்குமே
பரம னேநெடு தக்கோலவ பாடுமே
வருகும் புத்தரை வாதினில் வெல்லுமே
வாத வூரர்வ ழங்கிய பாடலே. 5

ஆக கவி-235.

விநாயகர் துதி.

அத்தி முகவனை மத்தன் மதலையை
நித்த நினைபவர் முத்தி பெறுவரே.

ஆனைமுக னாறுமுக னம்பிகைபொன் னம்பலவுஞ்
ஞானகுரு வாணிபத நாடு.

சுப்பிரமணியர் துதி.

ஆறு முகவனை நாறு மலர்கொடு
கூறு மடியவர் பேறு பெறுவரே.

பொன்னிமயப் பிடியானை தருமானை முகத்தானைப் பொருவிலானைச், சொன்னயஞ்சேர் தாரகத்தி னுருவானை யன்பருளச் சோதியானைச், சென்னியிலா றுடையானைத் தந்தையெனப் படைத்தானைத் திகழோராறு, மன்னுமுகன் றுணையானை வல்லபையின் பதத்தானை வணங்கி வாழ்வாம். 1

சிவஞான வள்ளலா ரருளியது.

மோகமெனுங் கடல்கடந்து முத்தியெனுங்
கரைகாண்பான் முதிர்ந்த நாலாம்
பாகமெனும் மலர்கொண்டு பத்தியெனும்
புனலாட்டிப் பதுமிந் சாத்திச்

சேர்கமெனப் பாவித்துத் துரியமெனும்
விளக்கேற்றிச் சோக நீங்கி
யாகமெனுங் கோயிலின்க ணறிவென்னுங்
கணபதிக்கே யன்பு செய்வாம் 2

நடராஜர் துதிகள்.

ஆதியாய் நடுவுமாகி அளவிலா வளவுமாகிச்
சோதியா யுணர்வுமாகித் தோன்றிய பொருளுமாகிப்
பேதியா வேகமாகிப் பெண்ணுமா யாணுமாகிப்
போதியா நிற்குந்தில்லைப் பொதுநடம் போற்றிபோற்றி.

கற்பனை கடந்தசோதி கருணையே யுருவமாகி
அற்புதக் கோலநீடி யருமறைச் சிரத்தின்மேலாஞ்
சிற்பர வியோமமாகுந் திருச்சிற்றம் பலத்துணின்று
பொற்புட னடஞ்செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றிபோற்றி.

காரண மானதன் கலையி னோர்கலை
தாரணி தனிலுறுந் தலங்கள் மேவிவந்
தாரண வுரைப்படி யடங்கு மம்பலப்
பூரண நடேசனைப் போற்றல் செய்குவாம். 5

குன்றி டாத கொழுஞ்சுட ரேமணி
மன்று ளாடிய மாணிக்க மேயுனை
யன்றி யார்துணை யாருற வார்கதி
யென்று நீயெனக் கின்னருள் செய்வதே. 6

அம்பிகா சகிதனாகி யாநந்த நடனஞ்செய்து
நம்பினோர் துன்பநீக்கி நற்சுக நல்காநின்ற
எம்பிதா வானஈசன் இருபதக் கமலந்தன்னை
நம்புவாம் துன்பநீங்கி நற்சுக மடைவதற்கே. 7

சீராருஞ் சதுர்மறையுந் தில்லைவா ழந்தணரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியுந் தொழுதேத்த
வாராருங் கடல்புடைசூழ் வையமெலா மீடேற
ஏராரு மணிமன்றுள் எடுத்ததிரு வடிபோற்றி. 8

பராபர முதலேபோற்றி பத்தியில் விளைவாய் போற்றி
சராசர மாகிவேருய் நின்றதற் பரனே போற்றி
கராசல வுரியாய்போற்றி கனகவம் பலத்து ளாடும்
நிராமய பரமானந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி. 9

அனகநிர வயவபர அமலவுணர் வுறவே
உனவரிய பகுதியதி னுருமுழுது மறவே
மனநிறைய வமுதசுக மகிழ்வுதரு மொளிசேர்
கனகசபை நடனமிடு கடவுளடி பணிவாம். 10

வானவ ரசமாந் தொடர்பினு லுலகோர் வழுத்து றும் வன்னியைங் கரனை, வானவ ரதன மணியறு முகனை மாசறு கொற்றவா ளிறையை, வானவர் முதுவன் பாலன வலவன் வணங்குநற் றிருநெலை மாதை, வானவ ரதனு முத்திரா மேச வள்ளலை வணங்கி வாழ்த்திடுவாம். 11

சற்குரு துதிகள்.

வேத நான்கினுட் பொருளினை மறைத்தவெங் தமக்குப்
போத பானுவாய்ப் புனிதநல் லருளுருப் புனைந்து
சேது வாம்பர சுகத்தினைத் திகழ்தர விளக்கும்
வாத ராயணன் மலரடி முடிமிசை வைப்பாம். 12

சித்தரும் பரவா நின்ற சீர்மிகுங் கழனி தன்னிற், பித்தனு மெனையு மாளப் பேரரு ளுருவா யுற்ற, முத்

தனு முத்தி ராம முதல்வனற் கமலபாதம், நித்தமுந்
தொழுது வாழ்த்தி நெஞ்சினி லிருத்தல் செய்வாம். 13

பிரபுலிங்க லீலை.

போகபூ மியினிற் போக தனுவினுற் பொருந்த லாகா
தேகமா மின்ப சித்தி யியம்புறிற் கரும பூமி
யாகமா னதுகொண் டன்றி யாதலான் ஞாலத் தெய்தி
யோகமா நெறியி னின்றோ ருண்மைசா தித்துக் கொள்வர்.

உலகி லொருவன் சிவயோகி யுண்டதம்ம சராசரமா
மலகி லுயிர்க ளெலாமுண்ட தாகுமென்ன மறைகூறு
மிலகு முறையைக் காட்சியா னின்றிங்குணர வுணர்த்தினன்
கலக வினைக ளர்க்குமருட் கண்ணன்றிகழல் லமதேவன்.

திருவாய் மொழி.

நன்றாய் ஞானங் கடந்துபோய் நல்லிந் திரிய மெல்லாமீர்த், தொன்றாய்க் கிடந்த வரும்பெரும்பா ழுலப்பிலதனை யுணர்ந் துணர்ந்து, சென்றாங் கின்ப துன்பங்கள் செற்றுக் களைந்து பசையற்றா, லன்றே யப்போ தேவீ டதுவே வீடு வீடாமே. 16

அடியேனையாள வருண் மேனி சாத்திப்
படிமீது வந்த பரனே—கொடியேனென்
றெண்ணாதி மைப்பளவி லிங்ஙனே வீடளித்த
கண்ணா கடைபோகக் கா. 17

இரவியு மதியும் வானும் வாயுவு மனலு மப்பு
முரவிய மண்ணு மற்றை யுணர்பவன் றானு மாகிப்
பரவிடுங் காரணம் பன்னுன் காயுமன் றாயு நின்றே
யுரைமன மிறந்து ளோங்கு மொளியினை வணங்கல் செய்வாம்

கண்முதற் புலன்க ளந்தக் கரணங்கள் விளங்கு மெத்தாற், றண்மதி யருக்க னங்கி தாரகை விளங்கு மெத்தால், விண்முதற் பூத மியாவும் விளங்கிடு மெத் தா லந்த, வுண்மையைச் சிவப்ர காச வொளியினை யுளத்துள் வைப்பாம். 19

திங்களுஞ் சீத கங்கையு மணிந்த செஞ்சடைச் சம்புவே சீவர், பங்கமாம் பிறவிக் கடலிடை யழுந்தா வணமிந்தப் பாரின்மீ தெழுந்து, புங்கநல் லாநந் தந்தந் தேவ் வுயிரும் புரப்பவன் றனெனக் குறிக்குஞ், சங்கர பகவற் பாதநன் னுமந் தரித்தசற் குருசரண் சரணே.

பட்டணத்தாரருளியது.

எத்தொழிலைச் செய்தாலு மேதவத்தைப் பட்டாலு
முத்தர் மனமிருக்கு மோனத்தே—வித்தகமாய்க்
காதிவிளை யாடியிரு கைவீசி வந்தாலுந்
தாதிமன நீர்க்குடத்தே தான். 21

அடியா ருறவு மரன்பூசை நேசமு மன்புமன் றிப்
படிமீதில் வேறு பயனுளதோ பங்க யன்வகுத்த
குடியான சுற்றமுந் தாரமும் வாழ்வுங் குயக்கலங்கள்
தடியா லடியுண்ட வாறொக்கு மென்றினஞ் சார்ந்திலரே.

அருணகிரிநாத ரருளியது.

நாவேறு பாமணத்த பாதார மேநினைத்து
நாலாறு நாலுபற்று வகையான
நாலாரு மாகமத்தி னூலாய ஞானமுத்தி
நாடோறு நானுரைத்த நெறியாக

நீவேறெ னாதிருக்க நான்வேறெ னாதிருக்க
நேராக வாழ்வதற்குன் அருள்கூர
நீடார்ச டாதரத்தின் மீதேப ராபரத்தை
நீகாணெ னாஅனைச்சொ லருள்வாயே
சேவேறு மீசர்சுற்ற மாஞான போதபுத்தி
சீராக வேயுரைத்த குருநாதா
தேவார்கள் நாடுசுட்ட சூரார்கள் மாளவெட்டு
தீராகு காகுறத்தி மணவாளா
காவேரி நேர்வடக்கி லேவாவி பூமணத்த
காவார்சு வாமிவெற்பின் முருகோனே
கார்போலு மேனிபெற்ற மாகாளி வாலைசத்தி
காமாரி வாமிபெற்ற பெருமாளே. 23

வரம்பலிக்கு மெய்ஞ்ஞான வாழ்வே பலிக்குந்
திரம்பலிக்குஞ் செல்வம் பலிக்கு—முரம்பலிக்குஞ்
சோணா சலனைச் சுவாமிதனை யுள்ளத்தே
காணார் கருத்தென் கருத்து. 24

தாயுமானசுவாமிக ளருளியது.

எந்நாளு முடலிலே யுயிரா முனைப்போ லிருக்க விலையோ மனதெனு, மியானுமென் னட்வாம் பிரா ணனுமெமைச்சடமதென் றுனைச் சித்தென்றுமே, யந் நாளி லெவனோ பிரித்தா னதைக்கேட்ட வன்றுமுத லின்றுவரையு, மநியாய மாயெமை யடக்கிக் குறுக் கே யடர்ந்தரசு பண்ணி யெங்கண், முன்னாக நீயென்ன கோட்டைகொண் டாயென்று மூடமன மிகவுமேச, மூண்டெரியு மனவிட்ட மெழுகா யுளங்கருகன் முறை

மையோ பதிணுயிரஞ், சொன்னுலு நின்னரு ளிரங்க
வில்லையேயினிச் சுகம்வருவ தெப்படி சொலாய், சுத்த
நிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ் சோதியே சுகவா
ரியே. 25

புத்தமிர்த போகமுங் கற்பகந னீழலிற் பொலி
வுற விருக்கு மியல்பும், பொன்னுலகி லயிரா வதத்
தேறு வரிசையும் பூமண்ட லாதிக்கமு, மத்தவெறி
யினர்வேண்டு மாலென்று தள்ளவுமெ மாலுமொரு
சுட்டு மறவே, வைக்கின்ற வைப்பாளன் மௌனதே
சிகனென்ன வந்தநின் னருள்வாழி காண், சுத்தபரி
பூரண வகண்டமே யேகமே சுருதிமுடி வானபொ
ருளே, சொல்லரிய வுயிரினிடை யங்கங்கு நின்றருள்
சுரந்துபொழி கருணை முகிலே, சித்திநிலை முத்திநிலை
விளைகின்ற பூமியே தேடரிய சத்தாகி யென், சித்த
மிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே தேசோ
மயானந்தமே. 26

எவ்வுயிர்த் திரளு முலகி லென்னுயி ரெனக்கு
ழைந்துருகி நன்மையா, யிதமு ரைப்பவென தென்ற
யாவையு மெடுத்தெ றிந்துமத யானைபோற், கவ்வை
யற்றநடை பயில வன்பரடி கண்டதே யருளின் வடிவ
மாக், கண்ட யாவையு மகண்ட மென்னவிரு கைகு
வித்து மலர் தூவியே, பவ்வ வெண்டிரை கொடுத்த
தண்டரளம் விழியு திர்ப்பமொழி குளறியே, பாடி
யாடியு ளுடைந்து டைந்தெழுது பாவையொத் தசைத
லின்றியே, திவ்ய வன்புருவ மாகி யன்பரொடு மின்ப

வீட்டினி விருப்பனே, தெரிவ தற்கரிய பிரமமே
யமல சிற்சு கோதய விலாசமே. 27

பெருவெளியா யைம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப் பே
சாத பெரிய மோனம், வருமிடமாய் மனமாதிக் கெட்
டாத பேரின்ப மயமாய் ஞானக், குருவருளாற் காட்
டிடவு மன்பரைக்கோத் தறவிழுங்கிக் கொண்டப்
பாலுந், தெரிவரிதாய்க் கலந்ததெந்தப் பொருளந்தப்
பொருளினையாஞ் சிந்தை செய்வாம். 28

நடக்கினு மோடினு நிற்கினும் வேறொரு நாட்ட
மின்றிக், கிடக்கினுஞ் செவ்வி திருக்கினு நல்லருட்
கேள்வியிலே, தொடக்குமென் னெஞ்ச மனமற்ற பூர
ணத்தொட்டிக்குளே, முடக்குவன் யான்பர மானந்த
நித்திரை மூடிடுமே. 29

நீங்காச் சிவயோக நித்திரைகொண் டேயிருந்து
தேங்காக் கருணைவெள்ளந் தேக்குவது மெக்காலம்.

ஔவையா ரருளியது.

ஈதலறந் தீவினைவிட் டீட்டல்பொரு ளெஞ்ஞான்றுங்
காத லிருவர் கருத்தொருமித்—தாதரவு
பட்டதே யின்பம் பரனைநினைந் திம்மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு. 31

வில்லிபுத்தூராழ்வா ரருளியது.

முருகார் மலர்த்தார்ம முடியோனை யடியார் முயற்
சித்திறந், திருகாமல் விளைவிக்கு மதயானை வதனச்
செழுங் குன்றினைப், புருகூதன் முதலாய முப்பத்து

முக்கோடி புத்தே ளிரு, மொருகோடி பூதே வருங்
கை தொழுங் கோவை யுறவுன்னுவாம். 32

இராமலிங்க சுவாமிக ளருளிய அருட்பா.

வாட்டமிலா மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தைக்
கேட்டபொழு தங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளு மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமுறு மென்னிலிங்கு நானடைதல் வியப்பின்றே.

ஆக கவி-268.

பாடுதுறை தாலாட்டு.

ஆதிபரா பரத்தை யன்புடனே தாலாட்ட
சோதிமய மாய்நிறைந்த தூயகுரு தாள்துணையே. 1

காதலுட னின்பக் கணபதியைக் கைதொழுது
சேதன மாய்நிறைந்த தேவினிலை கூறுகின்றேன். 2

பாதியிலே வேறாகிப் பம்புபிழை யுற்றாலும்
பேதமென்று தள்ளாமல் பேணுதற்கு வேண்டுகின்றேன்.

வேதனைக ளற்றதொரு விஸ்தார மண்டபத்தில்
சாதனங்க ளுமங்கே சதுரான மேடைகளாம். 4

மனமென்று சொல்கின்ற மாசற்ற சட்டத்திற்
றனமெனுந்தத் துவமசியைச் சதுராணி யாயமைத்து.

மனனஞ்செயும் யுக்திதனை மடங்காத கட்டையாக்கி
துனுசுருதி வாக்யத்தைத் தூயதாய்க் கடைச்சலிட்டு.

நிதித்தியா சனந்தன்னை நேர்த்தியுள்ள பலகையென
பதித்தசுயம் பிரகாச பரரூபத் தொட்டிலுக்கு. 7

அனுபந்தம் நாலுமத தற்குள்ள கால்களதாம்
துனுமைத் திரியாதி தொடக்கற்ற மேல்வளைய. 8

நால்வேத சாரமென்னும் நற்பொருளே சங்கிலியாம்
நூல்வகையி லோங்ந்தசித்தே நுணுகுசர கொண்டியதாம்
தரும்பிரஞ்ஞா னமென்ற தனிப்பொருளே மெத்தையதாம்
அகம்ப்ரஹ்ம மென்றபத மழகுள்ள தலையணையாம். 10

சச்சிதா னந்தமயந் தாமாய் நிறைந்துள்ள
நிச்சயமென் றுசொல்லும் நிஷ்டையிலே தானிருந்தார்.

சின்மய மாய்நிறைந்த சித்ரூபத் தொட்டிலிலே
தன்மய மாய்ப்படுத்த சற்குருவே கண்வளரீர். 12

அயமாத்மா ப்ரஹ்மமென் றருள்கின்ற நித்திரையை
சுயமாகச் செய்கின்ற சொரூபரே கண்வளரீர். 13

ஆறுச மாதியென்ற வானந்த நித்திரையை
மாறாது செய்கின்ற மத்குருவே கண்வளரீர். 14

தானாய்நி றைந்திருக்கும் சத்ரூப மானவஸ்து
மோனமே யெப்பொழுதும் முன்னாகிக் கண்வளரீர். 15

இந்த ஜகமறந் தெப்பொழுதுந் தானாகி
சிந்தை யொழித்துநின்ற சின்மயரே கண்வளரீர். 16

பேச்சிறந்து நின்றபே ரானந்த வாரிதியில்
வாச்சிமுத லொன்றுமற்ற வஸ்துவே கண்வளரீர். 17

பந்தம றுத்துநிற்கும் பரமானந் தசுகத்தை
தந்துநி லைக்கவைத்த தன்மையரே கண்வளரீர். 18

அஞ்ஞானக் கண்மூடி யறிவாக வேநிறைந்து
பிரஞ்ஞான நிஷ்டையிலே ப்ரஹ்மமே கண்வளரீர். 19

பசையில்மோ கமறுத்து பரமாகி யெப்பொழுதும்
அசையாம லேநிலைத்த வீரியரே கண்வளரீர். 20

அறியா மயக்கொழித்து அத்வைத நித்திரையை
நெறியாகச் செய்கின்ற நித்தியரே கண்வளரீர். 2

சர்வமுந் தாளுகி சலியாம லேநிலைத்து
கரியாய்வி ளங்குகின்ற காரணரே கண்வளரீர். 22

அந்தரத் தைப்போலே யாதார மாயடைந்தார்
பந்தம றுத்தருளும் பரமரே கண்வளரீர். 23

பாடுதுறை அறிவு.

போகாத மாயையைப் போக்கிட லாவதும்
புண்ணியம் பாவம் புறத்திட லாவது
மாகா தழியா திருந்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ. 1

என்னிலே யாவையுங் கண்டிட லாவதும்
யாவையு ளென்னையுங் கண்டிட லாவது
மன்னியங் கண்டிலோ மென்றிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ. 2

மோகாதி யெல்லா முறித்திட லாவது
முற்றுமுற் கன்மங்க ளற்றிட லாவது
மாகா தழியா திருந்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ. 3

இந்தப் பிறப்பினின் றேறிட லாவது
மேகாந்த மாகி யிருந்திட லாவது
மந்தக் கரண மறுத்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ. 4

ஸ்ரீ சங்கராசார்யா ரருளிய

ஆத்மானு சந்தானக்கிரமம்.

தசகம்.

ஓதுமண்ணிலை யுதகமிங்கிலை யொளிருந்தேசிலை காலிலை
பூதவிண்ணிலை யிந்தியமிலை புகன்றவைகளின் றிரளிலை
யேதுமேவிப சாரமேவி யிறப்பதால்விச் சுழுத்தியின்
மீதியாயுள பூரணானந்த மேனியான சிவோகமே. 1

சாதியுமிலை யாஸ்ரமமிலை சாதியாஸ்ரம தருமமா
நீதியுமிலை தாரணையிலை நிதித்தியாசன யோகமே
யாதியுமிலை கற்பனையப வாதவாஸ்ரய மாதலாற்
சோதியாய்நிலை நின்றபூரண சுத்தருப சிவோகமே. 2

தந்தைதாயிலை தேவருமிலை தங்குலோகங் களுமிலை
சந்தவேதங்க ளில்லையாகங்கள் சகலதீர்த்தங் களுமிலை
தொந்தமற்ற சுழுத்தியிற்றொட ராதுநீங்குத லான்மகா
னந்தபூரண சத்யகேவல ஞானநித்த சிவோகமே. 3

பன்னுசாங்கிய சைவமுமிலை பாஞ்சராத்திர முமிலை
யுன்னுசைனமீ மாஞ்சையுமிலை யுலகுண்மற்ற மதமிலை
துன்னுஞானிக ளநுபவிப்பிர சித்ததூய சொரூபமாய்ப்
பின்னமேயற நின்றபூரண பிரமமென்ற சிவோகமே.

பகருமேலிலை கீழிலைப்பா வுள்ளிலைப்புற முமிலை
யகலமேனடு வில்குறுக்கிலை யாகிழக்கிலை மேற்கிலை
ககனமென்ன நிறைந்தகண்டசிற் ககனகேவல ரூபமாய்ச்
சுககனச்சுக தாதிபேத விகினசுத்த சிவோகமே. 5

வெள்ளையுமில்லை கருமையுமில்லை வேறுபீத சிவப்பில்லை
குள்ளமுமில்லை நெடியதுமில்லை குறைபெருத்தலு மில்லையே
தள்ளியித்தனை ரூபமுந்தவி ராதசோதி சொருபமா
யுள்ளபூரண ஞானவின்ப வுபாதிகீன சிவோகமே. 6

சாத்திரந்தனைப் போதிப்பானில்லை சாத்திரம்படிப் பானில்லை
சாத்திரமில்லை பாடமுமில்லை சாற்றுநீயில்லை நானில்லை
சாத்தியாதி சகத்திலச்சல மற்றுமிஞ்சுத லான்மகா
சாத்திரப்பொரு ளானபூரண சாந்தபோத சிவோகமே.

சாக்கிரமில்லை சொப்பனமில்லை சார்சுழுத்தியி லையிதிற்
றுக்குவிஸ்வனிற் றைசதனில்லை தங்குபிராஞ்ஞனு மில்லைபூன்
றுக்கையுமில்லை யவையவித்தை விகாரமாதலி னவிவை
நீக்கிநின்றிடு துரியபூரண நித்தபோத சிவோகமே. 8

அதிவியாபக மாதலாலழி வற்றதத்துவ மென்ற
தாற், சுதசிதப்பொரு ளானதாற்றனில் வேறென்
றைத்தொட ராததாற், சததமாயுள சிவமொழிந்தி
வண் சகமெனும்பொரு ளேயில்லை, யதுவிதென்றுரை
செய்வதற்கரி தாமகண்ட சிவோகமே. 9

இல்லையேகமெ னுஞ்சொலுமிரண் டென்று
சொல்லுவ தெங்ஙனே, யில்லைகேவல மோடகேவல
மில்லைசூனியா சூனிய, மெல்லையற்ற வகண்டசிற்சுக
வேகபூரண வத்துவாற், றெல்லைவேத முடிப்பொரு
டனைத் தோன்றவெப்படி யோதுவாம். 10

ஆக கவி-282.

சொரூப ஸ்துதி.

உலகமுதற் பொருளை யும்பர்க் குணர்வரிதாம்
பொருளை யோதியவே தாகமத்தி னுச்சியினுட் பொ
ருளைப், பலகலையின் பொருண்முடிவின் முடிவான
பொருளைப் பற்றறப்பற் றியபெரியோர் பரவியவான்
பொருளை, யலைதிவலை நுரைகடலி னுதித்தொடுங்கு
மாபோ லகிலாண்ட முதித்தொடுங்கு மதன் மூலப்
பொருளை, யிலகியசற் குருவாகி யாளுகும் பொருளை
யெங்குமாம் பரம்பொருளை யாமும் வணங் குதுமே. 1

கைவல்லியம்.

ஐயனே யெனதுளேநின் றனந்தஜன் மங்களாண்ட
மெய்யனே யுபதேசிக்க வெளிவந்த குருவேபோற்றி
உய்யவே முத்திநல்கு முதவிக்கோ ருதவிநாயேன்
செய்யுமா றென்றுங்காணேன் றிருவடி போற்றிபோற்றி.
கடநீரின் மேகநீரிற் கண்டவா னிரண்டும்பொய்யே
குடவானும் பெரியவானுங் கூடியொன்று மெப்போதும்
இடமான பிரமஞ்சாட்சி யிரண்டுமெப் போதுமேகம்
திடமாகச் சுவாநுபூதி சிவோகமென் றிருந்திடாயே. 3
கடமெனு முபாதிபோனாற் ககனமொன் றானாற்போல
வுடலெனு முபாதிபோன் வுத்தமஞ் சீவன்முத்தர்
அடிமுடி நடுவுமின்றி யகம்புற மின்றிநின்ற
படிதிகழ் விதேகமுத்திப் பதமடைந் திருப்பரென்றும்.

வாழ்க சங்கரன் மலரடி யொன்றுமே
வாழ்க நங்குரு வழிவழி யடியவர்
வாழ்க விந்நூல் வையத்து ளோங்கியே
வாழ்க படிப்பவர் வானபத மெய்தியே. 5

ஆக கவி - 287.

ஓம் கிருஷ்ண பரமாத்மனே நம:

ஸ்ரீ கண்ணபிரான் துதி.

கையி லாழி யெடுத்தருள் கண்ணனை
மையு லாமழை வண்ணனைப் பாண்டவ
ருய்ய வந்துத யஞ்செய்த பானுவை
வைய முண்டசெவ் வாயனை வாழ்த்துவாம்.

ஆரண முடிவத் வைத முத்திப்பே றடைவ தற்கு
நாரண னருளால் மேலோர் நவின்றசா தனம னைத்துஞ்
சீரணப் பன்னூ லாய்ந்து திரட்டியச் சிட்ட விந்நூல்
பாரண மக்க ளுக்குப் பகர்சிந்தா மணியா மாதோ.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

சமிவன க்ஷேத்திர மென்னும்

கோயிலூர் சிவஸ்தலத்தில்

எழுந்தருளியிருந்த

ஸ்ரீலஸ்ரீ

முத்துராமலிங்க சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சுவாநுபவத்திருவாக்கு

இஃது

ஸ்ரீ கோவிலூர் ஷ்டி மடாலயம்

ஸ்ரீ மஹாதேவ ஞானதேசிக சுவாமிகள்

அனுமதியின்பேரில்

பனையப்பட்டி

புண்ணியசீலர் மூத்துகருப்பஞ் செட்டியார்

அவர்கள் குமாரன்

சி.மு.சி. சின்னையா செட்டியாரால்

அச்சியற்றப்பெற்றது.

இரக்தாக்ஷி௵ தைமீ

1925.

ஆவணக்காப்பக ... சென்னை-600 008.
18046

உ

சிவமயம்

ஓம் பரப்பிரஹ்மணே நம:

சிறப்புப்பாயிரம்.

சமிவன க்ஷேத்திரமென்னுங்

கோயிலூர்

அடியார்குழாத்துளொருவரியற்றியது.

(நேரிசையாசிரியப்பா.)

பொன்னார் கமலப் பூவினி துறையு
மன்னுந் திசைமுகன் வணங்கவான் புவியின்
மந்தா நிலந்தவழ் மலயமா மலைமேற்
சிந்தா மணியாய்த் திகழும் பெருந்தவக்
குறுமுனி மலர்வாய்க் குமுதநின் றெழுகு
மறுவறு நறவாம் வண்டமிழ்ப் பாண்டி
வளநா டதனின் மாதவ முனிவரு
முளநா டரியசத் துதிதவா னந்தச்
சுயம்புவா யொளிருஞ் சோமசுந் தரனு
நயம்பரா பரைச்சே னயனநா யகியுஞ்
சுயஞ்சித் துருவாஞ் சுடர்வே விறையும்
வயம்பெறு முலகின் மன்னுயிர் தழைப்பப்
பொன்மணி மௌலி புனைந்தமன் னவராய்
நன்முறைச் செங்கோ னடாத்திய வதனாற்
சதமகன் பூமகன் சனார்த்தன னுலகின்
முதன்மையாங் கைலையின் மூலநற் சிவனே
முறைசெலுத் தியவோர் முறைமையாற் கைலையி

9.23.97
1425

னறமிகச் சிறந்த தந்நா டேயாம்
பல்வள நிறைந்தவப் பாண்டி நன் னாட்டின்
மல்குஞா னத்தவர் மன்னுநற் றலமதாய்ப்
பார்வுத லுருஞ்சிவன் பன்னிய காந்த
புராணயுக் தமதாம் புராதனஸ் தலமாய்த்
தாரணி சோமசுந் தரபாண் டியனருள்
வீரவுக் கிரன்சுதன் வீரபாண் டியனு
விரர்சகட் சேச னெனப்பெயர் புனைந்த
புராபர னேடும் பைம்பொன்ர் வணிக
நேரிழை யாற்றிரு நெல்லையென் பெயர்புனை
வார்முலை யம்பிகை மன்னிவீற் றுறுவதாய்ச்
சிமிமணிக் கோபுரஞ் செம்பொன்மா ளிகைசூழ்
சமிவன மென்னத் தயங்குகேத் திரமாய்ப்
பணவணிப் பரனே பல்விளை யாடல்செய்
மணநிறை கடம்புசூழ் மதுரைமா நகர்க்குக்
குணபான் மூன்றரை கொண்டயோ சனைக்கு
மிணரார் குருந்தடி யினிலிறை வாதவூர்த்
திடமா தவர்க்கரு டிருப்பெருந் துறைக்குக்
குடபா லொன்றரை கொண்டயோ சனைக்கு
நாப்பணி லமக ணகைமுகத் திலகமென்
மாப்பண் புறுவதாய் மலிபுனி தமதாய்க்
குலவுநற் பதியாங் கோயிலூ ரதனின்
மலர்மணம் போல மன்னிவீற் றிருக்கு
மாரணம் பல்கலை யாகம முணரப்பருங்
காரணங் கற்பனை கடந்தொளிர் பரமா
யுருவரு வொன்று முருதனின் மலமாய்ப்

பெருவெளி யாகிப் பிறங்குகித் துருவாய்
நித்திய நிர்க்குண நிராமய நிறைவாய்ச்
சத்திய சிற்சுக தாணுவாய் நினைவென்
களங்கமற் றெளிருங் கதிரொளி வடிவா
யளந்தறி தற்கொணு வகோசரப் பொருளாய்
முப்பூதங் கடந்த முதற்பிர மமதாய்ச்
செப்புந ஓறவொளிர் சிவமே யுருளா
ஓனமி லாலியா யுற்றிடு நீர்போன்
மாநுட வடிவாய் வந்தவ தரித்த
சீர்முத்து ராம லிங்கமெய்த் தேசிகன்
கார்முகில் போலக் கருணையே பொழியு
ஞானமே யுருவா நற்றிரு நெல்லை
யானவம் பிகையி னருண்மிகப் பெற்றுத்
தனதுரு வானசிற் சாகர மதனிற்
றினமுமே குளித்துந் திருந்திழை மிகவுஞ்
சேரநர் யகன்மேற் றேய்மன மிருத்தி
வாரநர் யகற்கு வரிசையாய் நடக்குஞ்
செய்கைபோற் பூரண சின்மயப் பொருளில்
வைகுறத் திருவுளம் வைத்துல குய்வான்
கொற்றவா லீசனெனுங் கோமா னருண்மிகப்
பெற்றவர் புகழப் பிறங்குபொற் குவடிவட்
கொணர்ந்துவைத் ததினிலைக் கோபுரம் பைம்பரி
புணர்ந்ததே ரிரவி போலொளிர் விமானந்
திரண்மணித் தூணிறுத் தியபல மண்டபந்
தரளவெண் சங்கந் தவழவா லன்னப்
புட்பொலி வனசப் பொய்கைவண் பரிமளங்

கட்பொலி மலர்ப்பூங் காவிருங் கிளிபயி
றென்னஞ் சோலைசூழ் திருவீ திகணிலை
மன்னுஞ் சுருதியின் வான்பொரு ளுணர்ந்தோ
ரிதயதா மரையுறை யோர்தரு மிரதம்
புதையநீண் முகிலுலாம் புரிசையோர் டிரர்ப்பகல்
வந்தவர்க் கெல்லாம் வானு ரமுதங்
கந்தமில் வேம்பாக் கைப்புறு மாறிங்
கின்னதா னம்புரி யறச்சாலை கண்மறை
சொன்னவா தமையுணர் தொன்முனிக் குழாங்கண்
மன்னுமா றணிமிகு மடாலயம் பிறவு
மின்னவா மெனமனே ரியம்புதற் கரிதா
வகைவகை செம்பொன் மாரிபோல் வழங்கி
மிகநவ நவமா விளங்குறப் புரிந்து
மிச்சமி வனத்தி லியற்றிய முறைபோன்
முச்சகம் புகழ்தர மொழிதலங் களினுங்
கோபுர மாதி குறைவற வியற்றியு
மாபுரம் பூதன மாதர்சே யோடுங்
கூடுறு மவர்பொற் குலாவியு மகத்திற்
பாடுறு மாசைப் பற்றிலா தவராய்
மேனியிற் றரித்த வெண்கலை போலத்
தானியல் வழாத தனிநெஞ் சினரா
யநித்தியஞ் செல்வமென் றறிந்துகற் பகம்போற்
றனிப்பெருங் கொடையராய்ச் சாதன நிறைந்த
சித்தரா யில்லறஞ் சேர்ந்தினி திருக்கும்
பத்தரா மளப்பரும் பரமசீ லர்க்குந்
தனிவளர் பரமே சத்திய மற்றவை

யினிதறு மநித்திய மென்றுணர் விவேகமு
மிகநகர் ஞாளிகால் வெண்சோ றதனி
லிகபர போகத் திச்சையில் விராகமுஞ்
சமதம முதலாஞ் சட்குணச் செல்வமு
முமலமி றீவிர மோக்ஷா பேக்ஷையும்
பூரண மாகப் பொருந்தியித் தேக
மாரண் மாமுன் மறைப்பொரு ளுணர்வா
ளுதனந் துன்புக் காமட வாரு
மாதனக் குவையு மழலைவாய் மகவுந்
தளையெனப் பட்டினத் தார்போற் றுறந்து
கடைதொறு மேற்றுண் கரபாத் திரனாய்த்
திகம்பரி யாகித் தில்லையில் வைகுஞ்
சகம்புக ழருணா சலசீ ஷன்முதற்
றுறவுறு மெண்ணிலாத் தொண்டர்க டமக்குந்
திறமிகு மறைகளுட் சிறந்துறுஞ் சாம
வேதவந் தத்தில் விளங்குதத் துவமசிப்
போதமா வாக்கியம் புகலுறு மிலக்கியச்
சுத்தசிற் சொரூப சுவாநுபூ தியினைக்
கைத்தல மணிபோற் கணிப்பிலத் துவிதச்
சுருதியுத் திகளாற் றேமற வுணர்த்திப்
பெருகுதுன் பமிலப் பிரதிபந்த மாகச்
சாட்சாத் கார சகசாநு போகங்
காட்சிய தாகக் கருத்துற விளக்கியுந்
தற்கொடை வழங்குந் தன்மைபோ லெவர்க்கும்
பொற்கொடை பொழியும் பொருவிலா வள்ளலாய்க்
கருவினை யுயிர்கள் கழற்றிட வனந்தந்

திருவிளை யாடல் செய்ததூஉ மன்றி
யுற்பவ மினியுறு முயிர்களுக் கிரங்கி
யற்புத மார்முளைத் தருண்மிகச் சுரந்து
கடனிகர் பிறவிக் கரையேற் றிடனங்
கடனென் நினைந்து கவிகளிற் சிறந்த
வெண்பாக் கலித்துறை விருத்த முதலாப்
பண்பூர் வியலுறப் பலபா வினங்களாற்
றெய்வ வணக்கமுந் தெய்வநிச் சயமு
நைவறு முத்தி நன்னிச் சயமு
மஞ்சுறு நெஞ்சிற் கறிவுறுத் துதலு
மஞ்சுகப் பத்து மலமரு நெஞ்சோ
டிரங்கலு மருளிறை யிணையடி வணக்கமும்
வரம்பெறு சொரூப வணக்கமு மிவைமுதற்
பொருவார் நாமம் புனைந்து
திருவாய் மலர்ந்தருள் செய்தனன் மாதோ.

ஓம் தத் சத்.

சர்வஞ் சின்மயம்.

உ

சிவமயம்

குருபரம்பரை வணக்கம்.

சமிவன க்ஷேத்திரமென்னுங்

கோயிலூர்

அடியார்குழாத்துளொருவரியற்றியது.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

பரமாக வொளிர்சச்சி தானந்த மாம்விண்டு
பங்கயன் வசிட்டர்சத்தி
பாராசமா முனிமகா வியாசர்சீர் சுகர்கௌட
பாதர்கோ விந்தயோகி
யருளுருவ மாஞ்சங்க ராசாரி யாமிறைக
ளமர்பத்ம பாதருயரத்
தாமலகர் தோடகா சிரியர்வார்த் தீகர்வித்
தியாரண்ய ராகுமுரவோ
ரிருளுருவ மற்றவவர் மரபதனில் வந்தசுப்
பிரமணிய தேவனயின
வீசனழ கப்பவா ரியன்வீர பத்திரகுரு
வின்பமுத் தையவடிக
டெருளுருவ மாமுகந் தையனன் மைகளிலாத்
தீயனேன் றனையுமாண்ட
சீர்முத்து ராமலிங் கேசுதே சிகனிவர்க
டிகழ்பத மிறைஞ்சுவோமே.

—:o:—

திருநெல்லை அம்பாள் துணை.

சுவாநுபவத்திருவாக்கு.

——:0:——

(நேரிசை வெண்பா.)

தோலாநகமுந் துணைப்பதமுமைங்கரமு
நாலாம்புயமருப்புநாடியே—மேலோர்கள்
கள்ளமறப்போற்றுங்கணபதியைநன்மனமே
யுள்ளநிலையுறைக்கவுன்னு.

(நேரிசைக்கட்டளைக்கலித்துறை.)

சத்தேயென்சித்தத்தொளியாய்விளங்குஞ்சதாசுகமே
பத்தேபிறந்துபிறந்தேயிந்நாள்வரைப்பட்டதுன்பக்
கொத்தேயகற்றுங்குருவேபிறக்குங்குணகுணிக்கும்
வித்தேகழனிச்சிதம்பரமென்னும்விநாயகனே. 2

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

முற்பவத்தில்யான்புரிந்ததீவினைகண்முழுதகற்று முகத்தினனை, யற்பசுகத்தெனையழுத்தாவைங்கரனைப் பிற்பவமுமகற்றுங்கோரவைச், சொற்பழுதுபுரியாதவ ணிகர்குலந்தினம்பணியுந்துணைத்தாளானைக், கற்பகத் தின் மிடியகற்றுங்கற்பகமாநாயகனைக் கருத்தில்வைப் பாம். 3

சுப்பிரமணியர் வணக்கம்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

பையாடரவப்பணிபுனையும்பரமன்றனது திருச்செவி யிற்,கையார்நெல்லிக்கனியெனவேககனுககனமிலதான, மெய்யாம்பிரமமிதுவென்றுவிளம்பற்குரியவேலோனே, பொய்யர்மொழியரிடத்துறைவாய்போற்றிபோற்றிமிக ப்போற்றி. 4

திருப்பெருந்துறை.

தொந்தமுங்கடந்ததூயோர் துதித்திடற்குரியபாத
மந்தமுநடுவுமின்றியமர்ந்திடும்பொற்பாதஞ்
சந்ததஞ்சுகசிற்சத்தாய்ச்சதோதிதமானபாதஞ் [தம்.
சிந்தனைப்படியேதோன்றுந்திருப்பெருந்துறையான்பா

கொற்றவாளீசர் வணக்கம்.

(நேரிசைவெண்பா.)

கருக்குழியில் வீழ்ந்துகசடருறவாகிப்
பெருக்கமாம்பொய்ப்பொருளைப்பேண—மருக்கமழுந்
தென்கழனியூரிற்சிறந்தகொற்றவாளீசர்
பொன்கமலத்தாளிணையேபோற்று. 6

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

சுவருறையுமோவியங்கள்சுவரேயென்றல்
சுபாவமதிபோற்பரத்திற்றோன்றுநின்ற
பவமுதலாஞ்சங்கற்பவிகற்பமெல்லாம்
பரவடிவாய்க்கண்டுபரவடிவமான
தவருறையுங்கழனிநகர்க்கொற்றநாதன்
றனதருளாற்பேதமதிநாயினேனுக்
கிவனவனைதுவென்னும்பேதமின்றி
யெவ்வுருவுஞ்சின்மயமாவிருந்தவாறே. 7

கொற்றவாளீசர்வணக்கம் முற்றிற்று.

உபாசனாமூர்த்தியாகிய

திருநெல்லையம்மை வணக்கம்.

(வெண்பா.)

அருவாயுருவாயருவுருவாய்மேலாந்
திருநெல்லையம்மையுருச்செப்ப — வருநாம
மாரணங்களோதவரியபராசத்திபெற்ற
வாரணமேதந்தாள்வரம். 8

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

ஆறுறகன்றபரசிவமாயறிவாயழிவில்சுகவடிவாய்
வீறூர்பரிபூரணவுருவாய்வெளியாய்நிறைந்தவிநாயகனே
நூறுயிரக்கால்வணங்கிடுவாநுவலற்கரியபூரணியை
யாறுவிழிகண்ணீரொழுகவகத்தேதுதிக்கவருளென்றே.

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

ஓரார்றுசமயருளத்துணராய்போற்றி
யுணர்விலியேனுணர்வுதனக்குணர்வேபோற்றி
காரார்மிடற்றோனுமயனுமாலுங்
காண்பரியவொளிபோற்றிகரியேபோற்றி
தாராருங்குலிசன்முதற்றேவரெல்லாந்
தாவரியபரஞ்சுடரேதாயேபோற்றி
சீரார்ங்கழனியில்வாழ்சிவையேபோற்றி
திருநெல்லைநாயகியேபோற்றிபோற்றி. 10

(எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

அருளொடுபரையாய்ச்சிவமயமாகு
மம்மையேயெனதகத்திருந்து

தெருளொடுமருளுநீங்கியக்கறத்தெளித்த
தெய்வமேயன்பிலேனுனது
திருவடிநிழலிற்றிரிபுடிமறந்து
திரமொடுஞ்சேருநாளுளதோ
விருளறவிளங்குங்கழனியம்பதிவா
ழேகமேதிருநெல்லையம்மே. 11

கண்டதேதிரமாக்கவர்ந்திடுங்கருத்தைக்
கழலிணைநிழலிலேயிருத்திக்
கொண்டிடவெனக்கோர்திரமிலைகவரா
திருக்கவுமருளதுகொடுப்பாய்
தண்டறவிளங்குஞ்சச்சிதானந்தத்
தையலேசகத்துளோர்களுமே
லண்டருமிறைஞ்சுங்கழனியம்பதிவா
ழம்மையேதிருநெல்லையம்மே. 12

வேண்டுவதொழிந்தும்வினையிருள்கடிந்தும்
விழுப்பொருளிதுவெனக்கண்டு
மீண்டுறுநாமவுருவெலாஞ்சிவமா
விதயத்திலுணர்ந்திவைமறந்துங்
காண்டகுநினதுதிருவடிகதியாக்
கலந்தனரடியர்யானின்ன
மீண்டிருந்தந்தோவிடருறலழகோ
வென்னையாடிருநெல்லையம்மே. 13

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

சகலமெனுந்தொந்தமெலாஞ்சிவத்திலுண்டாய்த்
தனக்கென்னவடிவின்றித்தானுண்டான

சுகவடிவேவடிவாகவிருந்தத்தொந்தஞ்
சுகரூபமாதலநுபவமாக்கண்டு
மகமுடலென்றனுதினமுநாடிநாடி
யகமிதமென்றனவரதநைந்துநைந்து
மிகமிருந்தேமனதுமிகவாடல்கண்டு
மின்னமிரங்காதிருந்தலென்னேயம்மே. 14

ஓராகந்தனையசைக்குமாவேசத்தை
யொருகர்த்தாவுண்டென்றுலகில்சொல்லும்
பேராதசோதிடத்தைக்காலமென்றுப்
பித்தாகும்வயித்தியத்தைப்பிறங்குஞ்சித்தை
யோராதுசடங்களையுந்தெய்வமென்றே
யுணர்ந்திடுமிம்மார்க்கமெலாமுணர்வாக்காணுஞ்
சீராகுந்துணிவுதனையருள்வாய்தெய்வத்
திருநெல்லைநாயகியேயம்மேயம்மே. 15

(கொச்சகக்கலிப்பா.)

சும்மாவிருந்தறியேன்சுகமிதுவாமெனத்தொடரே
னிம்மாநிலத்துறுகாண்பனவிவையேசுகமென்னு
மிம்மாமயநீரும்படியேமழுகம்பாரா
யம்மாவறிவுருவேதிருநெல்லையகமிதமே 16

பேயாயினுந்தருவிற்கணநிலைபெற்றிடும்பேயி
னேயர்துழறமியேன்மனதொன்றினிலையின்றி
நோயாலயதனுவாயனுதினநைவதுநோக்கா
யாயேயருபொருளேதிருநெல்லையகமிதமே. 17

ஏகாவிருளகமாயிருந்தஞானிதமகிதத்
தாகாதிகளாலேதினமறவுந்துயருற்றே
ஞேகோவினமுனைநானடைந்துய்யும்வகையுள்தோ
வாகாவவையாகுந் திருநெல்லையகமிதமே. 18

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

வந்தேபுவியின்மதியவித்தை
வசமாய்க்காயவுசமாக
வந்தேவருத்துஞ்சுகாசுகத்தை
மாய்க்கும்வழியேதெனத்தேடி
வந்தேனுனது திருநெல்லை
மகத்தாம்பதிவந்துன்னருளால்
வந்தேன்வந்தேன்பரிபூர்ண
வனசமலர்த்தாடாஞக. 19

வேறு.

அறிவறியாமைகளிரண்டுமறிபவனையகமிதம்மா
கியெங்குஞ், செறியொளியாயிருந்தகிலசிருஷ்டி திதிச
ங்காரச்செயலுள்ளானைப், பிறிவறியாவடியருளம்பிறங்
குமிரும்பூரணியைப்பேதாபேதக், குறியிறந்தநிலையா
னைக்குணக்கடலையருட்குன்றைக்குறித்துவாழ்வாம். 20

ஆசையெனும்விடமகற்றுமருமருந்தையம்பரத்துக்
கடங்காதந்த, வாசகனுமம்பரத்தையணுவினுக்குமணு
வாகியனந்தமாகுந், தேசுருவவடிவானைச்சித்தமுதலா
றறியாத்திறத்தினனைக், கோசமெனுமைம்பூதக்கூடம்
மைபயுறைந்தறையானைக்குறித்துவாழ்வாம். 21

படியளந்தமாலயனுமரனுமெனதியானென்னும் பாவத்தாலே, மடியவதுவின்றியனுவரதமொருநிலையாகும்வடிவத்தாளை, முடிவறியாப்பெரும்பாழையகமிதமும்விளக்கியெனைமுடித்திட்டாளைக், கொடியமனவேட்கையறவருமரியபூரணியைக்குறித்துவாழ்வாம்.

தீங்கிடர்களில்லாளைச்சிதம்பரமாம்வடிவாளைச்சிந்தைபாதி, யோங்கிருமூன்றுனளையுன்னரியவடிவாளையுணர்விலேனைத், தாங்குதிருவுளத்தாளைச்சந்ததந்தன்மயத்தாளைத்தகமூன்று, நீங்காதுவிளக்குவளைநெடுங்கழனிப்பதியாளைநினைத்தல்செய்வாம். 23

அல்லலெனும்பிணியகற்றுமருமருந்தையெனதகத்துளமர்ந்ததாயைச், சொல்லரியபரஞ்சுடரையகம்புறமுஞ்சுகமளிக்குந்துரியவாழ்வைப், பல்லுருவும்படைப்பாளைப்படைத்தவையாயிருப்பாளைப்படையாதாளைச், செல்லாதவிருளகற்றுந்திருநெல்லைநாயகியைச்சிந்தைசேர்ப்பாம். 24

(எண்சீர்விருத்தம்.)

நாணவனீததுவெனலுமாயினளை
நாடரியவிவற்றகண்டமாய்நின்றாளை
யானசகம்வாநிமித்தமாயினளை
யதுவொடுபாதானமெனவாயினளை
யீனமனமில்லிதபத்செய்துவாளை
யினருளத்திருந்துமவர்க்கெய்தாதாளைத்
தீனமறச்சேடமதாந்திருக்காவாளைத்
திருநெல்லைநாயகியைச்சிந்தைசெய்வாம். 25

வேறு.

வானுடர்மணம்பொருந்தும்வாழ்வுநினையாதே
மண்ணுடர்பதியடையும்வாழ்க்கைநினையாதே
நானுனென்றில்வாழ்வினண்ணியுழலாதே
நாலிரண்டுசமயநெறிநாடியலையாதே
யானுலுவத்துவிதநிலையைமறவாதே
யகம்புறமுமோருருவையன்றியுணராதே
தேனுடுங்காவின்மலர்த்தேனுறுபாயுந்
தென்கழனித்திருநெல்லைமின்பாதநாடே. 26

இன்னலுறுமுடலிருக்கவெண்ணுமெணம்போது
மிருநான்குசித்திகளிலிச்சைவைத்தல்போது
நன்னயமாஞ்சோதிடத்திலுட்டமினிப்போது
நல்லிரும்புபொன்னுக்குநசையதுவும்போதும்
பின்னமுறும்வைத்தியத்தைப்பெறுமாசைபோதும்
பேதமுறுமிவைமுதலாம்பிராந்தியினைவிட்டுத்
தென்னனுக்குமலையனுக்குஞ்செல்வியெனலாகுந்
தென்கழனித்திருநெல்லைமின்பாதநாடே. 27

பார்க்கவொணுவல்குறணைப்படமெனலும்போதும்
பகரவொணுவூருவினையரம்பையெனல்போது
மார்க்கவருமிருகரத்தைக்காந்தளெனல்போது
மக்கிசையுங்கால்கடமைவராலெனலும்போதும்
பார்க்குணிதந்தேய்பதத்தைப்பதுமமெனல்போதும்
பலநாளும்பெண்ணுலேபட்டதுயர்போதுந்
தீர்க்கரியவிவ்வரந்தைதீரும்வழியாகத்
தென்கழனித்திருநெல்லைமின்பாதநாடே. 28

(நேரசைக்கட்டளைக்கலித்துறை.)

சீராவிருக்கும்பரமானவின்பச்சிறப்படைய
நாராவிருக்கவரவாக்குறித்துநலிவதுபோல்
வாராதிருக்கவுருநாமநாடிவருநலிவு
பாராதிருக்கவரந்தாதிருநெல்லைப்பைங்கிளியே. 29

தீண்டாதிருக்குஞ்சவம்போலிருக்குமித்தேகத்திலே
யாண்டாண்டிருந்துமழிந்தோமது திண்ணமாகையினு
லாண்டேசனித்ததுவாகாமலுன்னடிவைத்ததனை
வேண்டாதிருக்கவரந்தாதிருநெல்லைமெல்லியலே. 30

(நிரையசைக்கட்டளைக்கலித்துறை.)

விடந்தாங்குகண்டத்தர்மெய்யினிற்பாதிவிடாமலுறைநீ
தடங்காதழகுருவானவளேயடியேனுமிந்தச்
சடந்தான்சுமந்துஞ்சலியாமனின்பொற்சரணின்மன
மடங்காதரந்தையுற்றேனபிராமியடைக்கலமே. 31

(நேரிசைவெண்பா.)

உன்னுருவிலிவ்வுலகமுண்டாயிருந்தொடுங்க
முன்னும்பினுமிருந்தமூலமே—பின்னமற
வெவ்வுலகுந்தானுயிருந்தமௌனத்தலைவி
தவ்வுமனந்தீரவரந்தா. 32

இந்தவுடற்சுமையையேன்சுமந்துநொந்தலைந்தேன்
பந்தங்கடந்தபராபரையே—சுந்தரியே
வாங்குதற்குநீயொருத்திவல்லாளேவந்தசுமை
தாங்குவதுமில்லைமெய்தந்தால். 33

சித்தமிரங்கிலையோசீர்நெல்லைநாயகியே
நித்தந்திருவடியை நீங்கினமோ—சத்தமுதற்
பஞ்சவிடயப்பழம்பகையைத்தீர்ப்பதென்றோ
தஞ்சமுடநீர்வதென்றோசொல். 34

இன்னங்கிரகப்பிரவேசமெய்தாமன்
முன்னம்புகுந்தபுரமேமுடிய—வன்னமே
யன்னமளிப்பாயதுவின்றேற்கூழ்காடி
யென்னத்தாற்பேதமெனக்கு. 35

தோன்றுவருமாயாதுவந்துவமாஞ்சொப்பனம்விட்
டென்றுதொலையுமெனக்கென்றோயே—யன்றுவரை
நஞ்சுண்டோன்போலிருந்துநான்மெலிந்துவாடுதலிற்
றுஞ்சித்தொலைதல்சுகம். 36

ஆகாதவிவ்வுடலுக்காருதவியம்மமே
போகாததுக்கம்பொருந்தியிடி—லோகோகோ
வுன்னைநினைத்தறிண்ணமுன்னருளாவிவ்வுடம்பு
பின்னப்படுவதென்றோபேசு. 37

சுற்றத்தாரின்னந்தொலைந்தானிலையெனவே
பற்றறற்றேனைந்திருத்தல்பண்பாமோ—கொற்றனுடல்
பாதிபரித்திருக்கும்பண்ணவியேயுன்னையடைந்
தீதிருக்கஞாயமிலை. 38

இருப்பதுபோலேகளையுமிவ்வுடம்போடென்று
மிருக்கச்சகிக்கவிலையென்று—யுருத்தெரியா
திவ்வுடலினீயிருந்ததின்றறிந்தேனின்னமெனக்
கிவ்வுடலாலெப்பயனுமில். 39

தன்னைமறந்துன்மத்தன்றானடிக்கவந்ததுபோ
லென்னைமறந்தித்தேகமெய்தியதே—யின்னமிதாய்ப்
போவதழகோவுனதுபொன்னடிக்கேயாளாக
வாவதழகோவறை. 40

இராகத்துவேஷமுடன்யாணுக்கையோடிருந்து
மோகப்பிசாசாய்முடிவேனோ—பாகமற
வெங்குஞ்சிதம்பரமாயின்புருவாமுன்வடிவிற்
றீங்கியிருக்கவரந்தா. 41

சருமாதியாறோடுஞ்சந்ததநாறுக
மருமையெனவெண்ணியலைவேனோ—வொருமையுட
னல்லலெல்லாநீக்குமுனதம்பொற்றிருவடியிற்
புல்லுவதுமென்றோபுகல். 42

அவ்வியமாய்நீங்காவரந்தைசடமேவடிவா
யிவ்வுடம்போடின்னுமிருப்பேனோ—பவ்வமற
வுன்னுதுரையாதேயுள்ளமழிந்துன்னுருவாய்ப்
பின்னமறநிற்பதென்றோபேசு. 43

என்றும்பிணியுளதாயெந்நாளுநைவுளதாய்ப்
பொன்றுமுடன்மயமாய்ப்போவேனோ—நன்றுதீ
தாமென்றுணர்வரியவம்மையனதம்பதத்தி
லேமுறவேயானிருப்பதென்று. 44

மெய்போலிருந்தழியுமின்போலும்பொய்யுடலை
மெய்யாகவெண்ணிமெலிவேனோ—வையோவீ
தென்னமயலைவைத்தாயின்னமிரங்கலையோ
வுன்னுருவேநானாகவுன்னு. 45

பாருளோர்ரெல்லோரும்பார்த்துநிந்தைபண் ணுமிடஞ்
சேருமனத்தோடிருந்துசோர்வேனே—சாருமிட
மின்னதெனச்சுட்டறிவோடெய்திலரிதாந்துரியந்
தன்னிலியான்சேர்வதென்றோசாற்று. 46

நாறுமுடலியானென்னவுநாடுமனையென்னதென்று
மாறுபடவெண்ணிமயங்காதே—தேறரிய
வம்மைதிருநெல்லையம்போருகவடியை
யிம்மையிலேநாடியிரு. 47

ஆறாறும்பொய்யாமதிற்பயனும்பொய்யாகு
மாறாறும் பொய்யாவறிவதும்பொய்—யாறாறு
கையானைத்தந்தகழனித்திருநெல்லை
மெய்யாமவள்சரணமேவு. 48

அன்புசற்றுமில்லாதவாயிழைப்பார்மாமாயைத்
துன்பமுற்றவாழியிலேதோயாமே—லின்பரசத்
தேனார்கழனித்திருநெல்லையம்மைபத
நீநாளுநெஞ்சேநினை. 49

ஆறாறுநாடுமிடத்தப்பாலுக்கப்பாலா
யாறாறுமோடியறிவரிதா—யாறாறுங்
காணற்கினனாகுங்காரணியைக்கன்னெஞ்சே
பேணற்குரித்தாப்பிடி. 50

பிடியாயகநாட்டம்பெருகுமின்பம்
விடியாவிருள்போய்விழிப்பா—மடியந்த
மில்லாவெளியாயிருந்தபடியிருக்க
நில்லாயதுவேநிலை. 51

நிலையாமோவில்லநிலையாமோசெல்வ
நிலையாமோமைந்தர்மனைநெஞ்சே—நிலையாமோ
வாகங்கரணந்தியத்தனையுஞ்சொப்பனமென்
றேகநினைவாயிரு. 52

இருக்கார்திகடேர்ந்துமின்புருவாந்தேவி
திருப்பாதஞ்சேருந்திறமாப்—பெருக்காகச்
சொல்லிலெறிகற்றுருவணிடம்போயிடினு
மில்லலறமாட்டாதறி. 53

அறிவேதிருவுருவாமம்மைசரணைப்
பிறியாதுநின்றார்பெரியோர்—குறியாது
நின்றுயென்னெஞ்சேநெடுநாளியானென்னதென்று
நன்றேசிவைவடிவைநாடு. 54

நாடிப்பொறிகளைந்திறைடோறுநாணும
லோடியெடுத்தபல்லென்றென்றே—கேடுதரு
முற்புத்திநாசமுடனேகோகோதுக்கசுக
மற்பமலவெண்ணிறந்தவாம். 55

ஆமேயவாவறுத்தலாமேயாந்தையொழி
வாமேயிரண்டுவினையற்றிடுத—லாமேகாண்
வாசியகமிறத்தல்வந்துவிடும்பேரின்பஞ்
சீசியகமுக்மேசெல். 56

செல்லாயிடர்நெஞ்சேதீநெறியிறைடோறுஞ்
செல்லிற்குறைபோந்திறமுண்டோ—நல்லோர்க
டேடற்குரித்தானதென்கழனியம்மைபதங்
கூடிலுனக்கென்குறை. 57

திருநெல்லைநாயகியம்மைவணக்கம்முற்றிற்று.

பஞ்சாக்கர நாயகி வணக்கம்.

(நேரிசைக்கட்டளைக்கலித்துறை.)

கண்டபொருளல்லகாணும்பொருளல்லகண்டபொருண்
மண்டுமிருளல்லமாயுமொளியல்லமன்னுமொளி
பண்டென்பதுமல்லவின்றென்பதல்லபராபரமா
மண்டமடங்கவடங்காப்பெருவெளியையுளியே. 58

கொப்புடையாள் வணக்கம்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

பின்னுபின்னமொன்றிலதாய்ப்பெரிதாஞ்சத்தாசத்
தில்தாய், முன்னுநின்றநிரவயமாய்முடியாதிருந்தசாவ
யமாய்ப், பன்னவேதுமில்லாமற்பகருமநுடக்கொம்
பாகு, மன்னமாயைதனையகற்றுயம்மேகொப்பை
யுடையாளே. 59

மூர்க்கரிணக்கந்தவிர்ந்திடெனமுன்னோருரைத்த
மாற்றமதைப், பார்க்கிலுலகைத்தொருவரிலை * பாவிமன
மேமிகமூர்க்கன், தீர்க்குமுனதுபதமகன்றேதீனவிட
யத்தழுந்துகின்ற, தார்க்குமுயிரேயிதையகற்றுயம்மே
கொப்பையுடையாளே. 60

ஆலோனிறந்துமுமைபாகத்தண்ணலிறந்துங்கமல
முறை, நாலானனத்தோன்முடிந்திறந்துநாரதாதியோ
ரிறந்துங், காலாதிகளுமொழிந்திறந்துங்ககனமாதிய
ழிந்திறந்து, மாலோகங்களிறந்துநின்றுயம்மேகொப்
பையுடையாளே. 61

* பாவிமனமே மிக மூர்க்கம் என்றும் பாடம்.

வேறு.

ஓங்குதனிமருப்பானையொருபாகன்கைவசமாயுழன்றதந்தோ, தூங்குபனைக்கரசயிலந்தனைப்பாகனெற்றுலோதுன்பஞ்செய்தான், றங்குமிருநிலத்தின்வினையிரண்டென்னும்வல்லியினுற்றகைத்துப்பின்னு, மோங்கிவளரிச்சையெனுந்தாம்பதனுன்மலக்குகையிலுறுக்கிக்கட்டி. 62

நல்லறிவுமுதல்வீரமெலாமடங்கநாரியரானாகங்கிவ்வ, வல்லேயினிற்செலுத்தியபின்மகத்தானபெருந்தன்மைமறக்கப்பொல்லாப், புல்லறிவாமங்குசத்தான்மத்தகத்திலடித்தடித்துப்புன்மைசெய்ய, வல்லலுறுமக்கயந்தானியாதென்னில்யானுகுமந்தோவந்தோ. 63

அப்பாகன்யாரென்னிலஞ்ஞானமென்பவனேயவனைவெல்ல, விப்பாரிலெவ்விடத்துச்சென்றாலுமுனையன்றியேதுக்காணே, னொப்பாருமில்லாளேபூரணியேகாரணியேயோங்குமேன்மைக், கொப்பாளேயுன்னிடத்தில்வந்தேனென்பகைநீங்கக்குறிக்கவேண்டும். 64

வேறு.

தூசேதரிக்கிலொடியுமெனுஞ்
சொல்லேபுனையுந்துடியிடையா
ராசைச்சுமையைச்சுமக்கவெனக்
கந்தக்கரணச்சும்மாடு
மாசிலாளேநீதந்து
மாறாச்சுமையாச்சுமக்கவைத்தா
யூசாமிந்தச்சுமையிறக்கா
யம்மேகொப்பையுடையாளே. 65

உன்னைக்கதியென்றடையாம
லோகோவுலகவாஞ்சையினு
லென்னையிற்றைநாள்வரைக்கு
மிழிவாந்தொழிற்கேயிழுத்தல்கண்டாய்
பின்னையெனக்கோர்கதியில்லை
பேசாதிருந்தாலென்செய்வே
னென்னையிந்தமதியகற்று
யம்மேகொப்புடையாளே. 66

(நேரிசைவெண்பா.)

அப்பாய்நிலமாயனலாய்வளியாகிச்
செப்புங்ககனமாய்ச்சித்தாகிக்—கொப்புடையா
ணின்றநிலையறியாநெஞ்சகமேயென்பிறந்தாய்
பொன்றுமுடம்புறவேபோ. 67

கொப்புடையாள்வணக்கமுற்றிற்று.

விஷ்ணு வணக்கம்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

நடந்துவிடுங்காணிருவினைக
ணாராயணாயநமவென்னி
னடந்துவிடுங்காண்பிறப்பிறப்பு
நாராயணாயநமவென்னி
னடந்துவிடுங்காண்பகைபுறவு
நாராயணாயநமவென்னி
னடந்துவிடுங்காணகங்காரப்பேய்
நாராயணாயநமவென்னில். 68

(இருபத்தெண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

ஆசுற்றகுருதியதுவீசவேசருமம
 தடர்ந்ததுதிரண்டுவிழ
வத்தியதுமுண்டுமுண்டாகவேநின்றதுவு
 மனவரதமெனேயுறுத்த
நாசத்தசைகளவைமரிசுச்சுமையாகு
 நடுமச்சைசையூழனுறு
நீரொசனுயுவவையூனனதைச்சுற்று
 நாடிற்பழிப்பாகுமே
யோசைத்தொழிலாதியோரைந்துபுள்ளுக்கு
 முறைகின்றகூடதாகு
மோரொன்பதுவாசலீரைந்துவாயுக்க
 ளோடித்திரிந்துலாவுங்
கோப்புழுக்களவைகூடிப்பலவுண்டு
 கிருமிகளனந்தகோடி
கீழ்வாசலோடிவருமேல்வாசலேற்றியது
 கீழேவிழுந்துநெளியும்
வாசிக்குரங்கென்பதோடிக்குதித்திடவும்
 வன்பானதருவதாகும்
வானத்தினீலமெனமேகத்தின்மின்னலென
 வாரியதின்மொக்குளெனலா
மூசச்சதாநாறுமாசுற்றமலமென்ப
 தொழியாதிருக்குமிடமா
மோங்குககனத்தினிடைபாங்காணவிந்திரதனு
 வுண்டாயொடுங்கல்போலா

மாசைக்குழுகென்பதோடிப்படிந் திடவு
மசைவற்றகட்டையாகு
மாங்காரமென்றமுனிவாங்காதிருந் திடவு
மாலயமதாகுமிந்த
நீசத்தொழிலுடையபாவக்குடிலிதுவை
நினையாதகற்றநினைவாய்
நிர்ச்சுதந்தரமாகுமெய்ச்சுதந்தரமாகு
நீண்மாயையுடைமாய்னே. 69

வீஞ்சுநாகப்பதுமம்வந்ததெனவெப்பொழுதும்
வீயாதசித்திநிடமாய்
வெளியாகியல்லல்வடிவாகியேசந்ததமும்
வேறாகிநின்றமனதே
வஞ்சத்துவம்பேசுமிஞ்சத்தொடர்ந்தோடும்
வன்பாசகூவமுறையும்
வாராதிலிச்சையுமுன்வந்ததிலனிச்சையும்
வைத்துநிதமாயுமாயுஞ்
சஞ்சலமதாகவேபஞ்சப்புரங்களவை
தம்மில்விளையாடிநிற்குந்
தானேசெகாகிருநியாகியேநிற்குமிது
தானேசெகத்தையெல்லாந்
துஞ்சும்படிச்செய்யுமிங்கார்தடுப்பரிது
சொன்னமலை தூக்கிவிடலாஞ்
சுழல்கின்றவுததியும்பருகலாம்வெங்கனற்
றெட்டேவிழுங்கிவிடலா
முஞ்சலெனவுலைகின்றநெஞ்சமதையொருவரு
முழலாதடக்கவரிதா

மோகோவிதன்பெருமையொன்றேவனந்தவித
மொருபிரமசாகரத்தி
னெஞ்சுருவவயனுதியூனவிவ்வகிலமெனு
நேரான திரைகளாக்கி
நிமிடத்தழித்துவிடுமிந்தவலுமனனிதநா
ணிலைவாதறுக்கவெளிதோ
கொஞ்சத்துவிமானதஞ்சுகொடிகட்டுவது
கூடாதுகூட்டுவிக்குங்
குறையன்றிநிறையாது மற்றசென்றவழிசென்று
குறையாததாகுமிந்த
நெஞ்சப்பகையுமிதனஞ்சுத்தொழில்களையு
நிலையாதறுக்கநினைவாய்
நிர்ச்சுதந்தரமாகுமெய்ச்சுதந்தரமாகு
நீண்மாயையுடைமாயனே. 70

வாங்காதுசீறுபணிதாங்காதுகிட்டினரை
வாய்நின்றதந்தமதனல்
வன்பாய்நலிந்தவுடன்முன்பாய்நடந்தகதி
மாண்டுவிடமேலதாகித்
தாங்காலுவந்தவிடமோங்காதிறங்குபடி
தக்கதொருமந்திரங்க
டம்மாலழிப்பதெனவென்னையொருபெண்ணரவு
தாவிக்கடித்ததந்தோ
வாங்காலநீங்கிவிடிலழிகாலம்வருவதென
வந்தோவடர்ந்தவிடமு
மடியானவதுதொட்டுமுடிவரையுமிகவேறி
யல்லலொடுபோராடுதே.

யீங்கார்பொறுப்பரிந்தயென்ஞலிறக்கரிது
 விந்தவிடமாற்றவுரியா
னிவனென்னவெண்ணியுனேயின்றடைந்தேனிந்த
 விடையூறுரூபமாகி
நீங்காதகாமனுயிர்தாங்காதுகொல்வனவ
 னிந்தையையறுக்கநினைவாய்
நினையாதிருந்துவிடிலெனையாதரிப்பதெவர்
 நீதாஞெருத்தனின்றிப்
பாங்கானதந்தையிலைநீங்காதவன்னையிலை
 பார்க்கிலுறவொன்றுகாணேன்
பட்சத்துடன்றேடிரட்சிப்பதுன்னுடைய
 பாரமிதிலையமில்லை
தூங்காது தூங்குவது தூயோர்தமக்குளது
 சொல்கின்றகாமனுடனே
தூங்கப்பிறர்செல்வம்வாங்கக்கொடிக்கட்டிச்
 சுற்றிச்சுழன்றவென்னை
நீங்காதவுன்னருகிலெந்நேரமெப்பொழுது
 நிலையாகவைக்கநினைவாய்
நிர்ச்சுதந்தரமாகுமெய்ச்சுதந்தரமாகு
 நீண்மாயையுடைமாயனே. 71

ஆரொருவரிணையற்றசீருடையவஸ்துவிடை
 யாங்காரமென்றவலகை
யல்லிற்பழுதையிடைபல்லிற்கொடியவிட
 வரவுவருமாறுவந்து
சீருடையவேதத்தையாராயவஞ்சுமது
 தீரர்கணடப்பதெல்லாஞ்

சிறுமையெனவெண்ணியே தன்னுடையதொழிலையே
திரமாகவெண்ணிநாடிப்
பேர்பெரியரென்னுநஞ்சீர்பெரியதென்னுநம்
பேராதவாழ்வதென்னும்
பெண்ணிலொருமலடிகைப்பிள்ளையென்னும்ரூபமாய்ப்
பிரித்தறியிலில்லையாகு
நேரினவகிலத்திலுறைகின்றசீவர்களை
நிலையாதலைத்துவிட்டு
நீநானெனப்பேசியானதுன்பமதி
னிமிடத்தழுத்துவிக்கு
மாரோவிதற்கிந்தவனியாயவதிகார
மளித்திட்டகன்றதந்தோ
வாவாவிதன்பெருமையயனுதிதேவர்களு
மறியவரிதாகுமாகும்
பாரதனினம்மைவிட்வார்பெரியரென்றுமிகு
பாழானநட்டமிட்டுப்
பங்கேருகன்பாலுமங்கேசவன்பாலும்
பாராதிகொல்வனிடமுஞ்
சாராதுசார்ந்தவர்கடமைமயக்காதுறையுந
தமியேனுளங்காணியாய்த்
தன்னரசுநாடுபெற்றென்னையுமயக்கியது
தாழ்விக்குநரகிலிந்த
நோராதராவணனைநின்கருணையம்புகொடு
நிலையாதறுக்கநினைவாய்
நிர்ச்சுதந்தரமாகுமெய்ச்சுதந்தரமாகு
நீண்மாயையுடைமாயனே. 72

பண்டில்லமேவியதில்லுண்டானதொழில்களவை
பண்பாய்நடத்திவருகிற்
பரிவானதந்தையனைமக்களொடுசுற்றமிவள்
பாரியெனவந்தவிந்த
வண்டக்கயவருடனொன்றிடிற்சந்ததமும்
வலுநரகின்வீழ்வமென்று
மனதிலொருமித்திதனைவிட்டுநாமோட்சமடை
மார்க்கமெதுவென்றுதேடி
யண்டரொடுமுனிவருமேத்தற்குரித்தான
வருளுருவமானகுருவுக்
கன்பென்னுமலரெடுத்தர்ச்சனைநிதஞ்செய்து
வடியிணைகள்போற்றிநின்று
தொண்டரெனவவரேவலெப்போதுமுடிசூடித்
துகளற்றசித்தனுகித்
தூய்தானகுரவரவர்சித்தபரிபாகமனு
சோதித்தறிந்துபின்பு
கொண்டாடியிவருக்குவானவருமறிவரிய
குறைவற்றபொருளையீயக்
குணமதுடன்வாங்கியதையிப்புருடரானவர்கள்
கோதின்றிநின்றுமதனைக்
கண்டார்களிந்தவிதநாயிற்கடையான
கசடனிறுமாப்படைந்து
கண்கெட்டபகடாகியனவரதமாதருடை
காலிடைகடேடிநைந்தும்
வெண்டிங்கள்வதனமுடைமின்னார்கள்சொன்னபடி
விலகாதுசெய்துநின்றும்

வெருகால மிந்தவிதம் வீணாள் கழிக்கின்ற
 வினையேனை யாள்வதென்றோ
ஞெண்டுபோ லலைவுற்ற மனமிலா வடியராக
 நீங்கா திருந்த வறிவே
நிர்ச்சுதந்தரமாகு மெய்ச்சுதந்தரமாகு
 நீண்மாயை யுடைமாயனே. 73

ஓரில்வரு பூதங்களோ ரைந்துமன மாதி
 யோரைந்து சத்தாதியா
மோரைந்து வாக்காதி யோரைந்து பிராணாதி
 யோரைந்து சருமமாதி
நேரிலிரு மூன்றாகு மிவைமூன்று பத்தொன்று
 நிகழு பிரமாதி யைந்து
நிகழுமிவை யாறு நிச்சயமதொன்றாகு
 நிலையாத வேழைந்துமாம்
பாரிலொரு சற்புருடர் சீரிலிவையே ழைந்தும்
 பாழெனவறிந்து விட்டுப்
பதியான வொருபொருளை மதியா லறிந்துணர்வு
 பற்றிநிலை நிற்பரமமா
சீருடைய சின்மயனை மேருவென வசையாத
 சித்தாந்தமான பொருளைத்
தீராடமக்குரிய மூடாடமக்கரிய
 சின்மயானந்த வடிவை
யாருமறியாத பொருளாய் நின்றபோ றிவை
 யண்டபகிரண்ட நிறைவை
யத்துவிதமானவனை யெத்திசையு நின்றவனை
 யணுவிலணு வாகினானைப்

பேராதிருந்தபரிபூரணமதாகின்ற
பேச்சற்றமோனவடிவைப்
பெற்றும்பெருமலேகத்தித்திரிந்துநான்
பெரிதானகுருடனுகி
யாரொருவரிணையின்றிநாரிவசமெந்நேர
மல்லுபகனுட்டமாகி
யலேகின்றவீனனுனையென்றைக்கடைந்துநிலே
யதுவாவதெந்தநாளோ
நேரொருவரில்லாதபேரறிவுதனுவான
நின்மலானந்தமயனே
நிர்ச்சுதந்தரமாகுமெய்ச்சுதந்தரமாகு
நீண்மாயையுடைமாயனே. 74

ஆழமோருமட்டின்றிநீளமதிலக்கின்றி
யகலங்கணக்கற்றதா
மறிவென்றவானந்தவாரியினிலனவீரத
மயனுதிமுனிவோர்களு
மாழியொருசத்தவிதமென்பனவுமட்டகய
மவையோடுமாதிசேட
னகிலாண்டபிண்டங்களாகாயவீதிவரு
மாதபனும்வெண்டிங்களுந்
தாழ்வொன்றுமில்லாதவட்டகுலவெற்புமொரு
தடையற்றககனுதியுந்
தண்ணென்றகங்கையதுமுதலானநதிகளுந்
தாழ்வற்றதருவவிறையுங்
கீழ்னசரவசரவுயிர்கள்பலயாவையுங்
கெம்பீரவுததிதன்னிற்

ஊர்கின்றவலைகள்போற்றோன்றியேவருமிவை
ஊத்தவொருவேதுவற்று
வாழ்கின்றவிணையலைகள்போலவேதோன்றியதின்
மாயுமெனவேதமறையில்
வந்தவொருவயனாதிமுந்தவானந்தகன
மயமாவதையமில்லை
பாழான துன்பமதிலாழும்பிராந்திகொடு
பார்க்கிலிப்போதுசுகமாம்
மண்டையுண்டாணசுகமதின்மீண்டடங்குமது
பார்க்கிலப்போதுசுகமாங்
கேழ்கிளருமிந்தநெறிநில்லாதுதேகமது
கெடுகாலம்வந்தபோது
கீழானபுத்திகொடுதுன்பமயமாகியுங்
கெட்டேனெனப்புகர்ந்து
நீழலெனவறியாதுவீணாட்கழித்தவெனை
நின்னடியனுக்கநினைவாய்
நிர்ச்சுதந்தரமாகுமெய்ச்சுதந்தரமாகு
நீண்மாயையுடைமாயனே. 75

நிர்ச்சீவனாகியகறற்போதமாகிநவி
னிர்நாமரூபனாகி
நிர்லேபனாகிநிதநித்தியானந்தமெனு
நிராதாரமோனவடிவாய்
நிர்த்தோஷனாகியணுவாகியேயெப்பொழுது
நிஷ்கிரியனாகிநின்று
நித்தியாபரோட்சமாய்முக்காலரகிதமாய்
நிரவயவமானபொருளாய்

நிர்க்குணவிலாசமாமெய்ச்சருவகெதனுகி
நிருபத்திரனுகிநின்று
நிரிந்தியாகாரமாய்ப்பொருந்தலரிதாகிய
நிரானந்தரூபமாகி
நிஷ்காரணனுகியப்பிரவிர்த்தனுகியே
நிர்விஷயசுத்தனுகி
நிறைவானவிபுவாகியசலனுயமேயனுய்
நிரஞ்சனுனந்தவறிவாய்
நிர்மலானந்தனுமெய்ம்மாசுர்கிதனுய்
நீண்மனதகோசரமதாய்
நெஞ்சமொடுதெவ்வற்றதேகமொருரூபமாய்
நிரதிசயமானபொருளாய்
நிர்ச்சங்கவடிவமாமெய்ச்சங்கநாஸ்தியாய்
நீங்காதசத்துவடிவாய்
நெடிதான திரிசியவதீதனுயனவரத
நிர்மூடவஸ்துவடிவாய்
நிர்ப்பூதவாகமாமெய்ப்போதுமழியாது
நிலையானபிரமவடிவாய்
நீநானெனக்கூறுபேதமதுவின்றியே
நிர்த்தொந்தமானபொருளாய்
நிர்த்தரங்கப்புணரியாய்நின்றராமனே
நீசனேயுமாள்வதென்றே
நிர்ச்சுதந்தரமாகுமெய்ச்சுதந்தரமாகு
நீண்மாயையுடைமாயனே. 76

அறிகின்றவிசுவாதியபிமானிமூன்றெனவு
மாகமொருமூன்றுவது

மவத்தைதிரிவிதமெனவுமாகநவவிதமான
வவையோடுகூடுபுருடன்
பிறியாதவிடமுதற்பதவாச்சியார்த்தமாம்
போகதவுயிரிலட்சியம்
பேதமதுவின்றியவிராட்டாதிமூன்றுதநு
பெரிதாஞ்சிருஷ்டியாதி
யறைகின்றமூன்றுமவத்தையொடுவைசுவா
னரத்தியானமூன்று
பூபிமானியாமென்பராகநவவிதமான
வவையோடுகூடுமீச
னறைகின்றதிவைநடுப்பதவாச்சியார்த்தமா
மழியாதபிரமம்லட்சிய
மாதாரபாஞதியானவொருமூன்றனையு
யபிமானியாகுமென்பர்
நிறைகின்றசர்வசுகமாதியாமூன்றனையு
நிலையாமவத்தையென்பர்
நீங்காதவஸ்திபாதிப்பிரியமூன்றுமிவை
நிகழுஞ்சரீரமென்ப
ருறைகின்றவிந்தவிதமொன்பதுட்னுங்கூடு
மொருபரப்பிரமமென்ப
தொன்றுயிருந்தவசிபதவாச்சியார்த்தமா
மொருசர்வசாட்சிலட்சிய
முறையாலெடுத்திங்ஙனறைமூன்றுவாச்சியமு
முழுமித்தையென்றுதள்ளி
மூன்றுலட்சியமுமொன்றெனவறிந்துபினு
மோனத்திலவையும்விட்டு

நிறைகின்றபூரணமதாகின்றவாரியர்க
ணிலையிலெனை வைக்கநினைவாய்
நிர்ச்சுதந்தரமாகுமெய்ச்சுதந்தரமாகு
நீண்மாயையுடைமாயனே. 77

போற்றிசங்கீர்த்தனம்.

(எண்சீர்க்கழிநெடில்டியாசிரியவிருத்தம்.)

அந்நாளிலிராக்கதரைய றுத்தாய்போற்றி
யம்பரத்திலுமபர்களுக்ககமேபோற்றி
யிந்நாளிலெனதகத்துட்டிமிரவின
மீடழிக்கக்கோடியினனுய்போற்றி
பன்னாளுமடியார்கள்பவத்தைநீக்கும்
பரிசாகத்திகிரிக்குப்பணித்தாய்போற்றி
நன்னாளுமிடர்நாளுமடியாருக்கு
நற்சுகமாமென்றுசங்கைநவிந்தாய்போற்றி. 78

எவ்விடமுமசுத்தமெனவெண்ணிநீயு
மெழுவரிதனிலொன்றிலிருந்தாய்போற்றி
யவ்விடமுமசுத்தமதாம்பிரளயத்தி
லழிவதினுலெனவெண்ணுமய்யாபோற்றி
யிவ்விடமுமிப்படியோவென்றுவிட்டே
யிரவுபகலற்றவகத்திருப்பாய்போற்றி
யவ்விடமேயெல்லாமாய்நின்றதாலே
யதற்கசுத்தமிலையென்றேயமர்ந்தாய்போற்றி.79

ஆனைகண்டகுருடரைப்போலறிந்தபேர்க்கு
மப்பாலாமேகனுமறிவேபோற்றி
தானையதுவிரணியத்தாற்றரித்தாய்போற்றி
சராசரமாமுலகமெலாந்தந்தாய்போற்றி
யானைபதின்கோடதுபோற்கொங்கையுள்ள
வணிமடவார்வாஞ்சையெல்லாமறுப்பாய்போற்றி
யூனையபிமானித்தேயுழல்வேன்றன்னை
யொப்பிலாவுனக்கேயாளாக்காய்போற்றி. 80

காண்பானுங்காண்பனவுமானாய்போற்றி
கருத்தனுமொண்கருமமுமாய்நின்றாய்போற்றி
பூண்பானும்பூண்பனவுமானாய்போற்றி
பொல்லாதமாயையிலாய்புணர்ந்தாய்போற்றி
மாண்பானமாயவனாய்நின்றாய்போற்றி
மகாசூரகுலாந்தகனாய்நின்றாய்போற்றி
வீண்பயிலும்விழற்கிறைத்துவீணாடள்ளும்
வீரகிலேற்கருள்புரியும்விறலாய்போற்றி. 81

ஒருருவாய்மூவுருவாயுறைந்தாய்போற்றி
யும்பர்கடம்பெருமானேயுயிரேபோற்றி
காருருவாய்நிறைந்தபெருங்கடலேபோற்றி
கண்முதலாம்பொறியானுங்காணாய்போற்றி
பாருருவாந்தந்தியதுபதைத்தபோது
பதைப்பறவேயங்கராப்படுப்பாய்போற்றி
யாருமறியாதவிடமகமாய்நின்ற
வர்தவனேயடியனையாள்போற்றிபோற்றி. 82

மனமாதியாருலுமதியாதான
மாயோனேமகத்துக்குமகத்தேபோற்றி
யினனுதிபுழுவரையுமிருப்பாய்போற்றி
யிருக்காதிவேதங்கட்கெட்டாய்போற்றி
பினமாகியபினமுமாப்பேராதாகிப்
பேச்சிறந்துபிறங்குகின்றபிரானேபோற்றி
கனமானவரக்கரெலாமடியற்றேகக்
கைப்பாணமெடுத்தெய்தகாரேபோற்றி. 83

* திறிபுடியாந்திமிரத்துக்கப்பானின்ற
திவாகரனேயடிபோற்றிதிருக்கேபோற்றி
யறிவறியாமையுமாகியதீதமாகு
மப்பனேபூரணமாமருளேபோற்றி
தறியாகுமாகமதையசைத்தல்செய்யுந்
தயாபரனேயடிபோற்றிதமரேபோற்றி
குறியாதுகுறித்தறியும்பெரியோருள்ளக்
கோகனதத்துறையளியேகுரவாபோற்றி. 84

அன்பிலாமான்மருப்பையடியோடீர்த்தே
யன்பானவாரணத்தையளிப்பாய்போற்றி
புன்புலால்வீசுகின்றபுரங்கடங்கும்
புல்லறிவுக்கெட்டாதபொருளேபோற்றி
முன்பனுய்மூன்றுலகும்புரக்காநின்ற
முகுந்தனேயடிபோற்றிமுதல்வாபோற்றி
தன்பெருமையறிந்துணர்ந்தோர்சகாயாபோற்றி
தனக்கிணையொன்றில்லாததனுவேபோற்றி. 85

---

* கீழ்வருமெதுகைநோக்கித் திரிபுடி என்றது திறிபுடியென்று மருவிற்று.

அன்றாலிற் றுயின்றவனேயடிகள்போற்றி
ஐம்பத்தோரக்கரங்கட்கதீதா போற்றி
நன்றாலுந்தீதாலுநலியாதான
நாரணனேயுனதுபதநளினம்போற்றி
பொன்றாதபிரமனுக்குந்தந்தையாகும்
புனிதனேபுயங்கவணைதுயின்றோய்போற்றி
யென்றாதையன்னையுடன்சுற்றமாகு
மெழிலானசீதரனேயிறைவாபோற்றி. 86

கல்லாதகயவருறுகூட்டந்தன்னிற்
கலந்திருந்தவெனையழைத்தகரமேபோற்றி
செல்லாதமாயையிருண்மயக்கமெல்லாஞ்
சீரணிக்கத்திறந்தந்ததிண்டோள்போற்றி
வெல்லாதபகையுறவுவெல்வதற்கு
விழிக்கருணைதந்தவொருவிமலாபோற்றி
மல்லாருமரவமெனுங்கொடியோன்றன்னை
மாயாதுமாய்த்தவொருவள்ளல்போற்றி. 87

இடையிடையிற் றனிச்சொற்பெற்ற
விரண்டடிக்குறட்டாழிசை.

செல்வச்செருக்கிற்றிரமாவழுந்தினேன் ராமராம-விது
தீர்வதுமில்லை திருவருளன்றியே ராமராம
பல்வழிசெல்லிற் படர்மதமேறுதே ராமராம-நின்
பார்வையதன்றிப் பகர்மதந்தீராதே ராமராம. 88

உற்பத்திநாசவுததியழுந்தினேன் ராமராம-விதற்
குன்னருளன்றி யொருவழிங்காணேனே ராமராம

வற்பத்திலாசையனுதினங்கொண்டேனேராமராம-விந்
வாசைப்பிசாசுஞ் னருளன்றிநீங்காதே ராமராம. [த

அன்னையுதரத்தவஸ்தைகள்பட்டேனேராமராமவினி
யாற்றேனேனீயவை யற்றுவிடவேணும் ராமராம
பின்னவபின்னப்பிணக்குதற்காளானேன் ராமராம-விந்
பின்னுமுனதருளன்றிப்பிரியாதே ராமராம. [தப்

நீங்காக்கருவி நிபங்களொழிந்தவே ராமராம-வுன்
னித்தியமான நிலையதனைத்தால் ராமராம
வாங்காரமென்னு மலசையகன்றதே ராமராம-நின்
னுதாரமான வவிழ்தமருந்தவே ராமராம. 91

உண்டேயுறங்குவதுண்மையாநம்பினேன் ராமராம-நின்
னுண்மையறிய வொழிந்தவைநீங்கின ராமராம
பண்டேயிருந்த பயங்களொழிந்தன ராமராம-நின்
பாதமலரிற் பணிந்ததிடத்தினுல் ராமராம. 92

விஷ்ணுவணக்கம் முற்றிற்று.

சொரூபவணக்கம்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

இந்தவுலகசராசரங்களியாவனிடமாத்தோன்றியி
டு, மிந்தவுலகசராசரங்களியாவனிடமாவிளங்கியிடு,
மிந்தவுலகசராசரங்களியாவனிடமாவடங்கியிடு, மந்த
மூலமுதற்பொருளையகத்தெந்நாளும்வணங்கிடுவாம்.93

எண்ணற்கரியசித்திரமோரேகபடத்திலிருப்பது
போற், பண்ணற்கரியசீவேசவுலகமிருக்கும்பரவிசும்

பே, மண்ணைப்புனலையனல்காலைவானைத்தருசங்கற்பச
த்தி, நண்ணிப்பொருந்துமூன்றவத்தைநாளும்விளக்
குஞ்சின்மயமே. 94

சூட்டுமறிவுகெட்டசுகசமனுந்துரியநிலைமேவி, யி
ட்டத்திருந்ததன்மயத்தோரிதயாம்பரத்திலிலங்கொளி
யே, யெட்டுத்திசையோடண்டமெலாமெங்குநிறைந்தீ
தெல்லாமாய்த், துட்டக்கருத்திற்றூரமதாய்த்தூயோர்
க்கணித்தாந்தொல்பொருளே. 95

இங்கேசரீக்குமெறும்பாதியெண்ணம்பதத்தோணீ
றிதயத், தங்கங்கிருக்குந்தற்சாட்சியானவகண்டபூரண
மே, கங்கேயிழுக்கும்வெறும்பிணம்போற்கனகமனைவி
காண்முனையோ, டிங்கேகுடும்பச்சுமையிழுப்போரிதய
த்தெட்டாவிரும்பொருளே. 96

எல்லாமிறந்தநிலையாகியானுமெனதுகற்பிதமா
மெல்லாமாகியல்லவுமாயிருந்துவிளங்குமின்னமுதே
பொல்லேனவிவேகத்தாலேபுன்மைவிடயமாக்கரைந்தே
யல்லற்படுவதுனக்கழகோவத்தாவண்ணவாரணனே. 97

சித்தத்திருக்குஞ்சிதாகாசதேவேதேவதேவதை
யே, பத்துத்திசையும்பதினாலுலோகமெங்கும்படரொ
ளியே, முத்திக்கரசேயாறுறின்மூலப்பொருளேமோன
சுகம், புத்திக்கேதந்தவிர்த்தடிமைபொருந்தவருள்
வாய்புண்ணியனே. 98

சொரூபவணக்கம் முற்றிற்று.

அருளிறைவணக்கம்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

சகந்தனிலே * பிறந்திறந்துவீணேகநாட்கழித்துத்
தவித்தவென்ற
னகந்தனிலேயிருக்கின்றபரவடிவையானறிய
வன்புவைத்துச்
சுகந்தனிலேமேலானசுகம்பரமசுகமென்றே
தோன்றக்காட்டு
முகந்தகுருதேசிகனையனுதினமுமிருதயத்தி
லுட்கொள்வேனே. 99

வேறு.

பொறியாறுலுங்காண்பரியபொருளேயுனதுபத
ம்போற்றி, யறியாநின்றுமறிந்திலனையானுயுனதுபதம்
போற்றி, பிறியாப்பிறியத்தப்பாலாம்பெரியோயுனது
பதம்போற்றி, சிறியேனறிவுக்கறிவானசித்தாமுகந்த
குருபோற்றி. 100

வேறு.

பத்தியுடையவமரர்பெறும்
பைம்பொன்னாட்டினினிதான
சித்திவிளங்குங்காவிரிசூழ்
செல்வப்பொருள்வைமாநகரோன்
புத்தியிலனுமெனதுபவம்
பொருளதாகக்கொண்டினிய
வத்துவிதத்தையளித்தவுகந்
தானைவணங்கித்துதித்திடுவாம். 101

---

* பிறந்துவந்து என்றும் பாடம்.

கடலேஞானவேதாந்தக்
கரும்பேயெனக்கோரருந்துணையே
யிடரேயருகுமாறெனக்கோ
ரிச்சையேதுன்கழலல்லா
லுடலேபொருளேயாவியெனு
மூகந்தாய்மூன்றுமுனக்கென்றாற்
படரும்வினையையகற்றியருள்
பரிபூரணவுன்பதம்போற்றி. 102

(எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

முத்துவெண்ணகையார்சித்தமதொக்க
முயல்வதேகருமமென்றுன்னிப்
பித்தரின்மயங்கிப்பிறவியங்கடலிற்
பீழையுற்றழுந்துறுவேனைச்
சித்தமதொக்கவாவெனவழைத்துத்
திகழுநீபிரமமென்றருளு
முத்தமகுருவே பொருள்வைமாநகர்வா
ழுகந்ததேசிகசிகாமணியே. 103

பிள்ளைகளாறுபிழைகள்செய்தாலும்
பெற்றவர்தனையரைமுனிந்து
தள்ளுதலிலகிலுண்டுகொலடியேன்
றவறினைப்பொறுத்தருள்புரிவா
யெள்ளுறுமிடமும்பிரிவிலாப்பொருளே
யெந்தையேயென்னுயிர்த்துணையே
யுள்ளுதற்கரியபொருள்வைமாநகர்வா
ழுகந்ததேசிகசிகாமணியே. 104

ஏமநற்கிரியைவலஞ்செயுங்கதிரோ
னெழுவதன்முன்னமேயெழுந்து
சேமநீர்படிந்துசெபித்துனைப்பரவுஞ்
செனனமேயெனக்குநீதருவாய்
காமனையெரித்துக்காலனையுதைத்துக்
கஞ்சனற்சிரங்கத்தரிந்த
வோமெனும்பொருளேபொருள்வைமாநகர்வா
ழுகந்ததேசிகசிகாமணியே. 105

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

உகந்தானெனும்பேரின்பவுரு
வோராகமதாயெழுந்தருளிச்
சகந்தானறியவெனையாண்ட
தாயேவீரபத்திரப்பே
ருகந்தேதரித்துமோருருவ
மொருநாமங்களொன்றுமிலா
தகந்தான்புறந்தான்கீழ்மேலென்
றறிதிக்கடங்காவம்பரமே. 106

ஒன்றும்வேண்டாவுலகாள
வுண்மைமகுடந்தரித்தடியார்க்
கென்றுந்தம்மைமறைத்தவிரு
ளிரியவிளங்குந்திவாகரனே
நன்றுதீதோடியானெனது
நாடுநாமவுருவனைத்துஞ்
சென்றேயலையாதிகள்போலச்
சேருஞ்சிவமாஞ்சாகரமே 107

ஆண்டற்கரியசிவனு
வாகுங்காரணாதிகட்கெல்லா
மாண்டவிந்தச்சூக்கவணு
முகத்திவ்வணுவுக்கணுவுருவே
வேண்டிப்படியிற்றெழுந்தெய்வம்
விள்ளற்கரியபேதமிவை
காண்டற்குரியதெய்வமதைக்
காட்டுந்தேவதேவதையே. 108

செய்வான்செய்விப்பவன்செய்கை
செய்யுங்கருவிதொழிலைந்து
மெய்யாய்விளங்கும்பரமாக
மெய்யாவுரைத்தமெய்யுருவே
யெய்யாவெவைக்குமகத்தாக
விருந்தசுத்தந்தனையடக்கி
யையாவகண்டபூரணமா
யடங்காமகத்தோமகத்துருவே. 109

துச்சக்குகையாமைங்கோசத்
துன்பவுருவின்மறைந்திருந்த
புச்சப்பொருளீதெனக்காட்டும்
புராணனந்தப்பழம்பொருளே
யச்சப்பிறவிமரணமெனு
மாழிகடக்கவேழைதனக்
கிச்சையின்றியருளுருவா
யெழுந்தேயொளிருமரக்கலமே. 110

ஏகப்பொருண் முப்பதமாக்கி
யிருமூன்றாக்கியொருமூன்றை
யேகத்தள்ளியொருமூன்ற
யேகமாக்குமெய்ம்மையமே
மோகத்தழுத்துமேழ்பூமி
முற்றுங்கடந்துமோகமறு
மியோகநிலமேழேறியதி
னுறுவாழ்வளிக்குங்கற்பகமே. 111

தன்னைக்காணுவறிவாலே
சகத்தைப்பேதமாக்கண்டே
யென்னதிதியாணிவனென்னு
மிடருற்றுழன்றேனெங்கோவே
யன்னமயக்கமுன்னருளா
லகன்றேசகமென்கற்பிதமா
மென்னையன்றிவேறன்றி
யானைக்கண்டேனென்கண்ணே. 112

இந்தவுடலோடாவிபொரு
ளெல்லாமித்தையிவைவாங்கி
யந்தமில்லாவுன்வடிவை
யடியேற்கருளுந்தாதாவே
கந்தவிடயமாதியைந்துங்
கைக்கொண்டருந்திநீயிருக்க
வெந்தமதியாலியான்புசித்தே
னென்னலாகுமிறையோனே. 113

ஆகாசாதிதேகாந்த
மானசகத்துன்கற்பிதமே
லேகவறிவாமுன்வடிவே
இவைக்கும்வடிவமென்றாயே
மோகமறமுன்சொன்னவைகளெ
ழுதுநீயாய்த்தோன்றிவிடி
னேகுநீநானீதெனலு
மெங்கேபோதமேதவதையே. 114

தன்னையுணருமுணர்வின்றித்
தானும்பொய்யாங்கோசமைந்தும்
பின்னமின்றியிருந்தபடி
பின்னுமளிக்கும்பேரருளே
பொன்னங்கிரியுமணுவுருவும்
பொதுக்காட்சியிலேசமநிலையா
மென்னையென்னலெனக்களித்தா
யென்தாயென்றனுயிர்க்குயிரே. 115

ஆராவருந்தல்பொருந்தலிரண்
டருமைபெருமையெனப்புசிக்கு
மோராமெனக்கிவ்விரண்டோடு
முடம்புஞ்சுமையென்றுரைத்தவனே
யாராவிந்தப்பாரமெனக்
காமோநானுன்கற்பிதநீ
புராதிகட்கும்பரகர்த்தா
நீயேயிவைக்கும்பகவானே. 116

கடம்போலிருக்குமுடம்போடு
கரணங்காணுங்கரியானே
னடங்காவகண்டசிவமானே
னந்தோவெல்லாமானேனே
யடங்காமமதையகங்கார
மேகந்தையிருக்குமாலயமாங்
கொடும்பாவிகடந்நெறியடியார்
கூடாதகற்றுங்குருமணியே. 117

எல்லாமாகியல்லவுமா
யிருந்துவிளங்குமெம்மிறையே
பொல்லேன்றனுவாஞ்சுமைசுமந்து
பொறுப்பதரிதுமிகவரிது
கல்லாமனிதர்சம்பந்தங்
கடந்தேயுன்னையடைவதென்றோ
நல்லோரன்றியுயிர்க்குறுதி
நாடிலிலையென்றின்றறிந்தேன். 118

பஞ்சகோசங்கடந்துசிவ
பாரமேறியனுதினமுந்
துஞ்சலில்லாப்பரமசுகந்
தோய்ந்தேயிருக்கும்வாணனை
யெஞ்சலில்லாப்பெரியோர்க
ளென்றுமடைந்தாரவரன்றி
நஞ்சையமுதாவருந்தியிடு
நானுங்கரைசேறுவதென்றோ. 119

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

துஷ்டர்களைநிக்கிரகம்பண்ணவேண்டித்
தூயோர்கட்கனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டி
யிஷ்டமுடனேதசாவதாரமாக
வெடுத்ததுமுன்னிந்நாளிலடியேன்றன்னைச்
சிஷ்டனெனும்படியாக்கநினைத்தபோதே
செலமாலங்கட்டியதாய்த்திரண்டதேபோ
லிஷ்டமுடன்பதினொன்றுமவதாரத்தை
யெடுத்துமெனையாண்டவாறென்னேயென்னே.

உண்டானகருவியெனுமாறாறுக்கு
முன்னரிதாமதுநீயென்றுரைத்தோன்றன்னை
விண்டாலுமவன்கருணைவிளம்பவொண்ணா
விண்டுவெனுமருளுருவாவிளங்கிவந்து
கொண்டானேகுரம்பைமுதன்மூன்றையுந்தாங்
குவலயத்திலெனதுதொழிலொன்றுங்காணேன்
பண்டானபழவினைகளெல்லாஞ்சென்றே
பரமபதமெனக்குவரும்படியாயிற்றே. 121

அற்பமசமதுவருந்துமவனேகுற்ற
மகுற்றமெனவறியாதுபிதற்றினக்காற்
பொற்புமிகுமுனதுபத்திரசம்புசிக்கும்
புன்மையனுக்கெதுநன்மைதீமையாகு
மற்புயனேயவ்வெறியிற்பிதற்றும்பாடல்
வகையேதுதொகையேதுவழியேதாகுஞ்
சொற்பிழைகள்வந்தாலும்பொறுப்பதுன்றன்
சுதந்தரமேசுதன்வசனந்தந்தைபோல. 122

இப்பாரிலுடலெடுத்தேயிந்நாண்மட்டு
மிவ்வுடலேசத்தியமாவெண்ணிநைந்தே
பொய்ப்பாலனெஞ்சமெனும்பேயோடும்
புகலிடமொன்றில்லாமற்புலம்புநாளிற்
கைப்பாலன்றனக்கன்னை கருணைபோலக்
கடாட்சிப்பாயெனத்துணிந்துகருதிப்பின்னு
மொப்பாருமில்லாதவுன்னைக்கிட்டி
யுடலாதிபந்தமெலாமொழியவந்தேன். 123

அன்னையுதரத்திடையேயழுந்துந்துன்ப
மதுநீங்கிப்பிறக்கும்போதழுத்துந்துன்பம்
பின்னுமுடற்பிணியதனால்வருந்துந்துன்பம்
பேதமதியதனாலேபிறக்குந்துன்ப
மின்னவுடலிறக்கும்போதழுந்துந்துன்ப
மித்தனையுநீங்கவெனக்கென்றோவென்றோ
வென்னையுமோர்ஞானவடிவாக்குவித்த
விறைவனடிநீடூழிவாழ்கவென்றே. 124

(எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

ஆகந்தானுவுழிந்தவென்னை
யழுத்தவுரித்தாமடமையினாற்
பாகன்கரத்திலகப்பட்டுப்
பதைத்தவிபம்போற்பதைப்பேனை
மோகந்தீர்ந்தவுகந்தானு
முதிர்ந்தகருணையாலழைத்து
வேகவறிவின்னுருவென்றே
யிசைத்தானவனைவணங்கிடுவாம். 125

(எழுசீராசிரியவிருத்தம்.)

தடமுயர்கடல்சூழ்பொருள்வைநன்னகரந்
தனின்மனுத்தேகமாய்விளங்கித்
திடமுடன்சுருதிசாஸ்த்ரவேதாந்தஞ்
சிந்தையிலநுபவந்தெளிந்து
படிதனிற்றனேவந்தடுத்தவர்க்கிரங்கிப்
பரமசற்குருவதாயுணர்த்தி
யடியவரடிகட்கேயுகந்தாட்சி
யரன்பதிகயிலைவாழ்ந்தனனே. 126

(பதினான்கு சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

ஆகநற்கனகமேனிபெற்றுடைய
ராவிசுற்றுமொருபாவிக
ளாலமொத்தவிழிமேருவொத்ததன
மாசையொத்தவிலைகூறுவார்
மூகவிர்த்திகொடுமூடரத்நமெனு
மூடனானவனைவெல்லுவார்
மோகமற்றவுனைநினையுமன்பரையு
மூழ்குமாறுசெயவல்லரோ
வேகபோகசுகரூபனானவுனை
யானுநம்பினவனாதலா
லின்னமங்கையர்கண்மையல்கொண்டுழல்வ
தென்னபாவமிதுவென்னவோ
வேகமுற்றுவருகோபனேவுகனை
வெட்டியட்டதொருவீரனே
வேதவாகமபுராணரூபமெனும்
வீரபத்திரசுவாமியே. 127

மான்முற்றுவருதாரமக்கண்மனை
மாடுநித்தமெனவெண்ணியே
மாளுசித்தமுறைதீனமுற்றமட
மாய்வதெப்பகலறிந்திலே
ளுனுமற்றெனதுமற்றலோடறமு
நவிலுபாவமதுமற்றுமே
ளுடலுற்றறிவுமீனமுற்றவறி
யாமையும்மறுவதெந்தநா
ளூனமுற்றவுடல்பற்றுதுக்கசுக
மொருவிபின்பமயமாகியே
யுள்ளமென்னுமொருகவலையின்றியொளிர்
யோகியேகொடியபாவியாம்
வேனின்மாரன்மிகவீசுபாணமதை
வெட்டியட்டதொருவீரனே
வேதவாகமபுராணரூபமெனும்
வீரபத்திரசுவாமியே. 128

(நேரிசைவெண்பா.)

அஞ்சும்போயாறும்போயைம்பத்தோரக்கரம்போய்
விஞ்சுவெறும்பாழாகிவிட்டேனே—நெஞ்சே
யகந்தானிருக்குமகறிமிரம்போக்கு
முகந்தானுவேறென்றுணர். 129

அருளிறைவணக்கம் முற்றிற்று.

ஆதியில்பஞ்சாக்கரமருள்செய்த
குருவணக்கம்.

அஞ்சக்கரந்தன்னை யெஞ்சாதுசிந்திக்கு
மவர்கட்கோரல்லலில்லை
யயனும்படைக்கநினையான்மறலிகிட்டுகில
னடையவேண்டுவதுமில்லை
விஞ்சத்தனம்பூமிமைந்தரொடுசுற்றமகல்
வீடுதுணையென்னவேண்டார்
வீணனவாறுறுமெண்ணார்கள்சொன்னாலும்
மேலென்றுசித்தம்வையார்
மிஞ்சுற்றவிந்தவுபதேசந்தனைப்பெற்றோர்
வெகுகாலம்வாழ்ந்திருப்பார்
மெய்யனேதுய்யனேயையனேயப்பனே
வேதாந்தமோனகுருவே
மஞ்சுபதிககனமெனநிறையுஞ்சிதாகாச
வடிவமேயெமதுகுருவே
வணிகர்குலவோஷதிகடழையவுபதேசமழை
மாறாதுபொழியுமுகிலே. 130
நீங்காதவஞ்ஞானதிமிரங்கழன்றோட
நிகழ்கின்றபஞ்சாக்கர
நிலையானகிரணந்தரித்துவந்துதவலா
ஙின்மலக்கனலியெனலாந்
தேங்காததெளிவுதருநால்வேதவர்றங்க
திரளுந்தெரிந்தவதனாற்
சித்துருவசீதரன்னுயிர்கட்கிரங்கிவரு
சின்மயவியாசரெனலாம்

போங்காலும்வருகாலநிகழ்காலமூன்றையும்
புந்தியிலுணர்ந்தவதனாற்
பொற்புடையதற்பிரமசிற்சொருபவானந்த
பொருவரியசுகமுனிவனும்
வாங்காதவாங்காரதந்திக்கொரரியாகி
வந்தருளுஞானகுருவே
வணிகர்குலவோஷதிகடழையவுபதேசமழை
மாருதுபொழியுமுகிலே. 131

அண்டங்கடந்துநிறையீசனேபரதத்வ
மாகுமென்றுறுதியுளதா
லற்பபலசமையங்கணேதிசெய்தொருவனுள
னுமென்னும்லோகருவாம்
வண்டமிழ்தெரிந்துபலபாமாலையர்த்தங்கள்
வல்லையினறிந்துகொளலான்
மந்தமாருதமலகிரியினிலுவந்தருளு
மாசில்குறுமுனிவனுகும்
பண்டுவருவகாய்த்ரியல்லுபகனீங்காது
பகர்தலாற்பனவர்பதியாம்
பாழானமாயைதருமீயானெனறவிர்ந்தசிவ
பத்தியுளசித்துருவமே
வண்டுமதுவுண்டுறையுமுண்டகத்தெரியல்புனை
மாதவாபோதவுருவே
வணிகர்குலவோஷதிகடழையவுபதேசமழை
மாருதுபொழியுமுகிலே. 132

தாரார்களோர்கணந்தருகடிகைதள்ளார்கள்
சந்ததமும்வந்தபிணியைச்

சலியாதுவாங்கிய நுபவியார்களென்றனுயிர்
தனுவிட்டகன்றபொழுது
வாரார்கடுணையாகநீராளமாயுருகி
வந்திடுவர்போலவழுவர்
வந்தாலுநடையற்றபிணமோடுகூடியே
மயானவரைவந்ததாலோ
தாராளமாகநானவர்களுறவென்பதுஞ்
சதாகாலமென்னையவர்கள்
சர்வாகவெண்ணினதுமிப்படிமுடிந்ததாற்
சரணமுனையன்றியுளதோ
வாராதும்வாராதுவருவதுவும்வந்ததெனு
மதிதந்தளிப்பதென்றோ
வணிகர்குலவோஷதிகடமையவுபதேசமழை
மாறுதுபொழியுமுகிலே. 133

சுத்தலக்ஷியமானசத்தாகியேகமாய்ச்
சொல்லரியசின்மயத்திற்
றோன்றுநின்மலசத்திசகசிவபரமதாய்த்
தோன்றுமதினுவிதப்
பெத்தமுறுபாவனையிலிற்றைவரைவீணாய்ப்
பிறந்திறந்தெய்த்துவிட்டேன்
பெறலரியவுன்கருணைபெற்றுநானுவிதப்
பிராந்தியதுதீர்வதென்றோ
புத்தமேமுத்தமேசத்யமேயானந்த
போதமேபொன்னுலகுநேர்
புகழுந்திருப்புனவைவாசனேயடியர்துதி
பொன்றுதபரமகுருவே

மத்தனேனென துமதிநின்பாதவனசத்தில்
வைத்திடுவதெந்தநாளோ
வணிகர்குலவோஷதிகடழையவுபதேசமழை
மாருதுபொழியுமுகிலே. 134

ஓயாதவேழ்கடலுமீராறுசூரியரு
மொருசண்டவாய்வுமொருகா
லுலகத்தில்வந்துறினுமணுவுங்கலங்காத்
வுறுதியுளமேருவென்லா
மாயாதுவளர்கின்றசிட்டர்ணிரந்தர
மதிக்கரியகெம்பீரமா
மனதுற்றுநிற்றலாலெப்போதுநிறைகின்ற
வாரியெனலாகுமாதோ
காயாதசீதமுடன்வெம்மையதிரண்டையுங்
கணியாதிருந்தவதனற்
கனவடிவுபெற்றுள்ளமுண்டகக்கண்ணாணிரு
கனமானபாரியெனலா
மாயாதசெல்வமதையென்றனக்கருள்புரிய
வந்தருளுமோனகுருவே
வணிகர்குலவோஷதிகடழையவுபதேசமழை
மாருதுபொழியுமுகிலே. 135

அல்லலானதுவிலாக்குபேரன்றனத்திலு
மதிகநிதிநீங்குபொழுது
மாகாதபொய்யுரைகள்சொல்லாதிருத்தலா
லயோத்திநகரதிபனெனலாந்
தொல்லைவினைரூபமாய்வருபஞ்சகோசநகர்
தூளாய்த்தகர்த்தவ்தனற்

சொல்லரியஞானமதயானையென்றியாவருந்
துதித்துப்புகழ்ந்துசொலலா
நல்லசிசுபொல்லாதசேயென்றுதாயுமிரு
நாட்டந்தவிர்ந்தருள்வபோ
ஞடுமுலகுயிரைநீசமமாயளித்தலா
னன்மையுறுமன்னையென்லாம்
வல்லையெனநூடலாவிநிதிநானளித்திலேன்
வலியவேவற்றுண்டகுருவே
வணிகர்குலவோஷதிகடழையவுபதேசமழை
மாருதுபொழியுமுகிலே. 136

ஆசைப்பெரும்புணரிகாமக்களஞ்சிய
மாங்காரபீடநீங்கா
வஞ்ஞானவாலயம்பொய்யினுக்கோர்புற்
றகந்தைக்கோர்சூழலாகுங்
காசுற்றகோபாக்கினிக்கினியகாட்டமாங்
கடுலோபன்வாழுமனையாங்
கருதின்மிகுமிழிவுடையமற்சரண்முதற்பெயர்கள்
காதலோடுறையுநகராம்
பேசுற்றவிவ்வகைக்கிடமாயிருந்துநான்
பெற்றபேரின்னம்வேண்டாம்
பேசரியமுத்திக்குவித்தாகுமுன்கருணை
பெற்றுப்பிழைப்படுதென்றோ
வாசமுறுமுண்டகத்துறைபவன்பொல்லாத
மறலியிடம்விட்டிடாதே
வணிகர்குலவோஷதிகடழையவுபதேசமழை
மாருதுபொழியுமுகிலே. 137

சின்மயவிலாசராம்ப்ரமபதிநாதரைச்
சிந்தித்திருக்குமுறையாற்
சித்தமுதலாறிந்தியங்களுமடக்கலாற்
றிருவாதவூரரெனலாம்
பொன்மயமதானவுருமின்னார்கள்சாலமது
பொன்றத்தொலைத்தவதனாற்
புகழுடையகங்கையின்சுதனாகுமனுசமும்
புகழவருசேனாபதி
யென்பெயர்தரித்தலானிருண்மலமறுத்தலா
லிருசூரனாதியசுர
ரெட்டிணையுமிச்சமறவெட்டுமொருவேலுடைய
வெழிலானகந்தனெனலாம்
வண்பணிகள்புரிபவர்களாறுறுமுள்ளதால்
வருமுருகனாகுமையா
வணிகர்குலவோஷதிகடழையவுபதேசமழை
மாறாதுபொழியுமுகிலே. 138

பந்தமுறுதொந்தவினைசிந்தனையிலெண்ணாத
பரமபதமானகதியைப்
பகர்கின்றவுயிர்கணிதமடையவருள்புரிதலாற்
பார்வதிசமேதரெனலா
மிந்தவுயிர்மிடியகலவந்தகுருசுவாமியுன்
னிருபாதநிதியருளலா
லிருவானவரசுபுகழ்வரமானபதமுதவு
மெழிலாரணத்தனெனலாந்
தந்தவினைவழிநின்றுதுன்பமுறுமெம்மனோர்
சனியாதவமுதமயிலைச்

சந்ததமுவந்துதவுகின்றதாலீர்ங்கிரண
சந்திரனெனப்புகலலாம்
வந்துபிறவாதவகையடியனுக்கருள்புரியும்
வள்ளலேபரமகுருவே
வணிகர்குலவோஷதிகடழையவுபதேசமழை
மாறுதுபொழியுமுகிலே. 138

ஆதியிற் பஞ்சாக்கரமருள்செய்த குருவணக்கம் முற்றிற்று.

முத்தி நிச்சயம்.

(நேரிசைவெண்பா.)

அறிவானறிபொருளோடாமுணர்வும்பொன்றிக்
குறியாவையுமாந்துகுன்றிற்—பிறியாது
நித்தம்பரசுகமாய்நிற்பதுவேமுத்தியதற்
கர்த்தமிதுசொன்னேனறி. 140

நித்திரையுஞ்சாக்கிரமுநீண்மறப்பெண்ணத்தாலா
மத்தனையுந்தோன்றாதகத்தடக்கிச்—சித்திரம்போ
லென்றிருப்பதன்றுமுத்தியெய்துமிதுவேசுகமா
நன்றிதுவேயர்த்தமெனநாடு. 141

காண்பானுங்காண்பவையைக்காணுமிடத்தேகமதாய்ப்
பூண்பனவால்வாதனையும்பூண்டிடுமே—வீண்பயிலும்
வாசனையைச்சித்தத்தில்வையாததுமுத்தி
யாசிலிதற்கர்த்தமிதேயாம். 142

உட்புறம்பாலியானெனதென்றூற்றுவருமவற்றை
நட்புற்றுநாடோறுநைந்துநைந்தே—யெய்ப்புற்றுப்

போகாமலெப்பொழுதும் பூரணமாமன்னமுத்தி
யாகாதோவர்த்தழிதேயாம். 143

உள்ளசுகமீதென்றுணரவறியாதமனக்
கள்ளவீணுவிவ்விடயக்காங்கிசையு—மெள்ளமெள்ள
வந்ததேயிவ்விடயவாஞ்ஸசயிறக்கமுத்தி
சிந்தையிதேயர்த்தமெனச்சேர். 144

தெய்வநிச்சயம்.

(நேரிசைவெண்பா.)

சுட்டுமிடத்துண்டெனலாய்ச்சுட்டற்ருவில்லாத
துட்டமனச்சஞ்சலத்திற்ருேயாம—லெட்டரிதா
யெவ்வுருவுமெங்குமிரும்பொருளாய்நின்றதெதோ
வவ்வறிவேதெய்வமெனலாம். 145

காண்பனவாலுண்டெனலாய்க்காண்பதற்ருவில்லாத
வீண்பயிலுமாண்யவிதிரித்தமதாய்—மாண்புடைய
முப்பாழ்கடந்தமுதற்பாழாமூலமெதோ
வப்பொருளேதெய்வமெனலாம். 146

மனத்திற்கறிவுறுத்தல்.

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

நன்றுகளுந்தீதுகளுநமதிடத்திலில்லை
நமதிடத்திலுண்டானநினைவதனுலுண்டு
நன்றுகளுந்தீதுகளுநினைவிறந்தாலில்லை
நமதுமயம்வெறும்பாழாநாடியதுவாவாய்

நன்றுகளுந்தீதுகளுநினைவுமயமாகு
நமதுமயநினைவாகுநாடியுணருங்கா
னன்றுகளுந்தீதுகளுமின்றிநிறைகின்ற
நமதுமயமெல்லாமாநாடியதுவாவாய். 147

(கலிவிருத்தம்.)

அம்மாவிகமிதுவேபாமிதுவென்றனவரதந்
நம்மான்மிகநொந்தேயுமிக்குத்திச்சலியாதே
கம்மாறறுமுடலைத்தினங்காக்கக்கரையாதே
சும்மாவிருசுகமேவருந்தொடர்ந்தாயிலைமனனே. 148

(நேரிசைவெண்பா.)

வேண்டாதேகண்டவெல்லாம்வேண்டினாற்பந்தமுனைத்
தீண்டாதோசென்மவினைதீர்ந்திடுமோ—மாண்டாலுந்
தீராவியாதியுனைச்சிக்கியாளாக்கிவிடும்
பாராய்தவிரும்படி. 149

அச்செல்லாம்பொய்யென்றறிந்தாலதிலொருவன்
றுச்சமறநன்மையறச்சொன்னாலு—மச்சொல்லும்
பொய்போவதுமெய்யோபோதமில்லாநெஞ்சமே
யையோவிதினோவாரார். 150

அத்தியந்தாபாவமாகுமிழிகோசமைந்தும்
புத்தியினானித்தியமாய்ப்பொற்புறல்போற்-புத்தியினா
வில்லாதாய்நீங்காதோவேணழமனமேயிதனிற்
புல்லாதிருந்தவனோபொய். 151

பொதுவாகக்கூறியது.

(எண்சீர்க்கழிநெடில்டியாசிரியவிருத்தம்.)

விண்ணாதிபூதமெலாஞ்சிவமேயாகு
மெய்புருவும்பொய்யுருவுஞ்சிவமேயாகுங்
கண்ணானவேதமெலாஞ்சிவமேயாகுங்
கருதுகின்றநினைவெல்லாஞ்சிவமேயாகு
மெண்ணிறந்தபேதமெலாஞ்சிவமேயாகு
மிப்படியேதினந்தோறுங்காண்பாருகிற்
பெண்ணுணமலியாகும்பேதமின்றிப்
பிரமமயமாதறிண்ணம்பேதமின்றே. 152

அகவிருத்திதனிலுண்டாஞ்சீவனுக்கே
யதிட்டானஞானவடிவல்லவென்று
லகவிருத்திதானிதமாவாகும்போதே
யவனெனறிதன்றியாதொன்றையறியவொண்ணு
வகவிருத்திசெனித்தவிடமகண்டமாகு
மல்லவெனிலவைசெனித்தவடிவமாகா
வகவிருத்திசெனித்தவடிவாதலாலே
யதிட்டானந்தனிலடங்குமையமின்றே. 153

(நேரிசைவெண்பா.)

சீறும்புயங்கஞ்சினமிகுத்ததென்றறிந்து
பாறுறுமெய்யோர்பயமான—வாறதுபோ
லாங்காரவீணருகேயறிவுடையோர்
தாங்காமற்சொல்லார்தகும். 154

எண்ணிப்பலபொருளையீட்டினேனானாலு
மண்ணிற்பெரியோனாய்வாழ்ந்தாலும்—விண்ணதிலே
மூடாவிழியுடையோரானாலுமுத்தியினைக்
கூடார்கட்காளாக்குறி. 155

சாதிக்கிழுக்கென்றுந்தன்குலத்துக்கீனமென்றும்
பேதிக்குமூடனேபேசக்கே—ளாதிக்கே
யில்லாதசாதிக்கிருப்பிடமீதென்றுரைத்தா
னில்லாரதைநாடுவார். 156

தன்மயமாஞ்சத்திதானினைக்கநாமவுரு
மின்மயம்போற்றோன்றிவிளிந்திடுமே—யென்மயமே
யாமேயவையெல்லாமானால்யானுமெனதும்
போமேசிவமயமாய்ப்போம். 157

ஆதினடுவந்தத்தழியாதிருந்ததெந்தச்
சோதியன்றோவைந்தாந்தொழில்செய்யுந்—தீதிலவை
யேராரெனதுமயமென்றறிந்தாலெத்தொழிலு
மாரார்சிவமயமேயாம். 158

தீதுநலம்பாவமறஞ்சேதனமாஞ்சின்மயமே
சேதமறநின்றுதினம்புரியு—மாதலின்
விவ்வுருவமென்மயமேயென்றுணரிவிந்நான்கு
மவ்வுருவமாஞ்சிவமேயாம். 159

கும்பிடவோமேலில்லைகும்பிடவோகீழில்லை
கும்பிட்டுநீங்கக்குறையில்லை—கும்பிடும்பே
ராரோவறியேன்யானாகாகாவோகோகோ
சீரேதுமில்லைசிவம். 160

செய்யுந்தவமுந்திரயோகநிஷ்டைகளுஞ்
செய்யுமுபதேசந்திரபூசை—யையமறச்
சொல்வேன்சுதந்தரனையன்றியுலகென்ப
தில்லென்றுணருமிதே. 161

தெய்வவடிவறிந்தத்தேவதையைப்பூசைபண்ணித்
தெய்வவடிவாந்திறங்கேளீ—ரையமினால்
சற்குருவாற்றுனுணர்தல்சந்ததமுஞ்சிந்தித்த
னிற்குமதுவானநிலை. 162

ஐஞ்ஞூற்றுவீசரடியிணையைச்சேர்ந்தவுனக்
கெஞ்ஞான்றுநெஞ்சேயிடருண்டோ—பைஞ்ஞாகந்
தாங்கும்புவிவிளங்கச்சஞ்சரிக்கும்பானுகண்ட
தூங்கிமம்போகாதோசொல். 163

ஈயக்கதிராமிலக்கணமுமின்குறளு
மாயப்பொருளாவறைந்தாலு—நோயக்லா
துன்னைமறந்தவொருதுரியபூமியிலே
மன்னியிருக்கமதி. 164

புத்திக்கறிவுறுத்தற்கண்ணி.

(வெண்செந்துறை.)

பஞ்சவிதவிடயம்பாங்காய்ப்பரம்புசிக்க
நெஞ்சேநீநானெனவேநிச்சயிப்பதென்னமதி. 1

அஞ்சுவிதவிடயமாருமறிவாயிருக்கப்
பஞ்சவிதமாகப்பார்த்துழல்வதென்னமதி. 2

காண்பவனைக்காணுதுகாண்பவையைக்கண்டுழன்று
வீண்காலமாகவிழற்கிறைப்பதென்னமதி. 3

ஈசன்வடிவாமேயெட்டுருவுமென்றுணர்ந்து
பாசந்தவிர்ந்தொழியப்பாராததென்னமதி. 4

காரியரூபங்களெல்லாங்காரணமாக்காணும
ஞாரீமனையென்னதெனநாடவந்ததென்னமதி. 5

சும்மாதனியிருக்குந்தூயதாந்துரியமதி
லம்மாதினமிருப்பதர்காததென்னமதி. 6

எவ்வுருவுநாடினிராகவெகுளியறத்
தவ்வலறச்சிவமாய்ச்சார்ந்தறியாதென்னமதி. 7

நானெனவுநீயெனவுநாடலுடலைக்குறித்தே
ஞானமயமொன்றெனவேநாடாததென்னமதி 8

பொய்யைப்பொருளாகப்புன்மதியர்க்கண்டதுபோன்
மெய்யையுணர்ந்தத்துவிதம்வேண்டாததென்னமதி.

எப்பொழுதுந்தன்னையன்றியாதுவந்ததியாதொழிந்த
தப்படியேயெண்ணியமையாததென்னமதி. 10

மாயாவிருளிரவில்வந்தகனவிட்டொழிந்து
நீயாநிலைதனிலேநில்லாததென்னமதி. 11

மூன்னடங்கும்வாதனைகண்முற்றுந்தவிராமே
யின்னமினந்தாங்கியிரங்குவதுமென்னமதி. 12

ஆகாதவாதனையாலல்லறினம்பட்டுழன்று
மோகோவினந்தவிராதுழலுமதியென்னமதி. 13

பேதமுறுபுந்திதனைப்பேதித்தகற்றும
லாகமயல்கொண்டதுவாயாகுமதியென்னமதி. 14

பொல்லாக்கயவர்புகும்வழியிற்செல்லாம
னல்லோரடங்குமிடநாடாததென்னமதி. 15

கற்பிதத்தைமெய்யாக்கண்டுகண்டு துன்பமுறு
தற்புதமாஞ்சின்மயநீயாகாததென்னமதி. 16

சுட்டற்றவெட்டவெளிதோயாமனுமவுருச்
சுட்டியனுதினமுந்துன்பமுறலென்னமதி. 17

நிற்கநிறுத்தநிலையாதநீசமனத்
துற்சங்கநீங்கிச்சுகமாகாதென்னமதி. 18

தட்டத்தடுக்கத்தடைபடாநீசமனத்
துட்டப்பிசாசோடுந்தோயுமதியென்னமதி. 19

கட்டப்பிடிக்கக்கடந்தோடுமீனமனச்
சுட்டகற்றித்தற்பதத்தைத்தோயாததென்னமதி. 20

நிர்க்குணனேமுக்கணனய்நின்றுசகங்காட்டியட்டு
நிர்க்குணனய்நிற்பதெனநில்லாததென்னமதி. 21

சந்ததமுஞ்சின்மயமாய்த்தானிருந்தாற்றொந்தவினை
வந்துறுமோவென்றுமதியாததென்னமதி. 22

கண்டவெல்லாம்பொய்யாகக்கண்டிருந்துங்காண்டவை
யுண்டெனவேபற்றியுழலுமதியென்னமதி. [யை

நெஞ்சோடிரங்கல்.

பாயிரம்.

(நேரிசைவெண்பா.)

மேலாந்துரியநிலம்விட்டுவிடயத்துழன்று
நாலாவிதவரந்தைநண்ணிநண்ணி—மாலாகி
நின்றமனத்தோடிரங்குநீதிதனையிதயந்
துன்றியுறையைங்கரனேசொல். 165

மஞ்சூருமஞ்சன்மகன்றனுவினூற்றற
நஞ்சாறுங்கண்டத்துநக்கனிட—மெஞ்சாது
புல்லியிருந்தருளும்பூரணிநெஞ்சோடிரங்கல்
சொல்லுமென்றனுவிருந்துசொல். 166

(வெண்செந்துறை.)

சீரார்கழனித்திருநெல்லையம்மைபதஞ்
சராமலென்னேசனித்திறந்தாய்நெஞ்சகமே. 1

இதுவேசிவமென்றுமீதுமனமென்று
மதனுல்விளங்கிலுனக்கறிவெங்கேநெஞ்சகமே. 2

பன்னுளுங்காண்பவற்றைப்பற்றிநொந்துநைந்திருப்ப
தென்னாடொலைத்தறிவாயென்றிருப்பாய்நெஞ்சகமே.

எந்நாளுமின்பநிலையீதென்றறிந்திருந்தும்
பன்னுளுந்துன்பப்பட்லாமோநெஞ்சகமே. 4

அச்சந்தவிர்ந்தநிலையாமதனைச்சேராமற்
றுச்சவினைபுரியத்துணிந்தனையேநெஞ்சகமே. 5

தன்மயமீதென்றுணர்ந்துதானதுவாய்நில்லாம
லின்னமிடரடைவதென்னமதிநெஞ்சகமே. 6

ஈதெனதியானிவனென்றெண்ணியெண்ணியேழையர்போற்
றீதடைந்தாற்சீதளமுஞ்சேருமதோநெஞ்சகமே. 7

பாசவடிதனைப்பற்றிப்பயமடைந்தான்
மாசுதவிர்ந்தவெளிமன்னலுண்டோநெஞ்சகமே. 8

வாசனைகளியாதுமிலாமன்னுதுரியந்தனிலே
தேசுபெறநிற்கத்திகைப்பேனேநெஞ்சகமே. 9

சங்கற்பசாலந்தவிர்ந்தசமபாவனையிற்
றங்கிப்பரமசுகஞ்சார்வதென்றோநெஞ்சகமே. 10

பாராமற்பார்க்கும்பரமவிழிபெற்றிருந்தா
லாரேதுபேரேதுலகேதுநெஞ்சகமே. 11

இந்தப்பெரும்பிரமாகாரநிலையெய்தாமற்
றொந்தப்பிராந்திநிதந்தோய்ந்தனையேநெஞ்சகமே. 12

மோகாதிகாரியங்கண்முற்றுமிறந்தபதத்
தோகோகோசேராதுழல்கின்றாய்நெஞ்சகமே. 13

ஐம்பொறியுமைம்புலனுமாறியடங்குமிட்
நம்பிநம்பிநீயடையுநாளென்றோநெஞ்சகமே. 14

பற்றாமற்பற்றும்பரமசுகநிஷ்டைதனைப்
பெற்றிருந்தாலென்னகுறைபேசாய்நீநெஞ்சகமே. 15

ஆன்மவுருவகண்டமந்தவுருவாகாமற்
றானொருவன்போலாய்ச்சலித்தனையேநெஞ்சகமே. 16

சச்சிதானந்தத்தனிவீட்டின்வாழாம
னச்சுருவாங்காட்சிதனைநாடினைந்தாய்நெஞ்சகமே.

சான்றாந்துரியமதைச்சாராமனாடோறுந்
தோன்றுவிடயமதைச்சுட்டினையேநெஞ்சகமே. 18

பாவனைகளியாதுமிலாப்பானநிலையெய்தாமற்
றீவினையைச்சேர்வதென்னசிந்தனையோநெஞ்சகமே.

தூங்காமற்றூங்குஞ்சுகநிலையிற்செல்லாது
நீங்காமற்றுச்சவினைநீபுரிந்தாய்நெஞ்சகமே. 20

காண்பவற்றைமுப்பொழுதுங்காட்சியறத்தோற்றுவிக்கு
மாண்புடையசித்தின்மடிவதென்றோநெஞ்சகமே 21

நித்தாங்கமுந்நீர்போனின் றுவிளக்கறிவின்
வைத்தபடிரமித்துவாழ்வதென்றோநெஞ்சகமே. 22

* திறிபுடிக்குஞ்சாட்சியெனுஞ்சின்மயமாய்நில்லாமற்
குறிபிடித்துநாடோறுங்குலைகுலைந்தாய்நெஞ்சகமே.

அவத்தாத்திரயவதிட்டானமாயிருந்து
பவத்தையழிக்காமற்பாழ்பட்டாய்நெஞ்சகமே. 24

மூக்குணமுங்கெட்டமுதற்பாழைச்சாராம
லக்குணத்தோடொன்றியலைந்தனையேநெஞ்சகமே. 25

கோசமைந்துந்தோன்றுக்குருதுரியஞ்சேராமற்
பாசமெனும்வலைக்குட்பட்டுழன்றாய்நெஞ்சகமே. 26

எல்லாமிறந்தநிலையீதென்றுகண்டிருந்து
நில்லாமலந்தநிலைநீங்கினையேநெஞ்சகமே. 27

ஆறுறின்மேலாமறிவுமயமாகாம
லோராறிஞேடியுழல்வதென்ஞேநெஞ்சகமே. 28

துன்பத்துவிதந்தொலைந்தசுகநிஷ்டையிலே
யின்பத்துருவாயிருப்பதென்றோநெஞ்சகமே. 29

சீவேசுரசெகத்தைச்சித்தொன்றுத்தோற்றுவிக்கப்
பாவனையாற்பேதித்துப்பற்றுகின்றாய்நெஞ்சகமே. 30

ஆமையுறுப்பையடக்குதல்போற்காண்பவையாந்
தீமைதனிற்புலனைச்சேர்க்காதேநெஞ்சகமே. 31

சத்தோடசத்துஞ்சதசத்துமாகாத
சித்தம்பலவாஞ்செகம்பொருளோநெஞ்சகமே. 32

---

* திரிபுடி என்றது-எதுகைநோக்கித்திறிபுடி எனமருவிற்று.

சித்துருவாற்றேன்றுஞ்செகந்தனேயீதின்னதென்று
நித்தமவதானஞ்செய்நீயொழியாய்நெஞ்சகமே. 33

எத்தனேயோகோடியியல்புரைத்துங்கேளாம
லத்தனேயும்பாழாவயர்த்தனேயேநெஞ்சகமே. 34

எட்டுருவுமீசன்மய்மென்றறிந்துமந்தமதி
விட்டவனேப்பற்றிவிடுதலுற்றாய்நெஞ்சகமே. 35

நிவாததலதீபநிற்பதினில்லாமற்
குவாலப்பிணிக்குரம்பைகூடினைந்தாய்நெஞ்சகமே. 36

சித்திரத்திலேவரைந்ததீபம்போனில்லாமற்
கத்தித்தலேவெடிக்கக்கற்றனேயேநெஞ்சகமே. 37

அரவின்களமறுக்கிலேந்தலேயின்கேட்டிற்
பரமவுருநீயடையிற்பாறுமைந்துநெஞ்சகமே. 38

தத்தாயபிண்டமதிற்சார்ந்தசலம்போற்றுரிய
வத்திலடங்கியதாய்வாழ்வதென்றேநெஞ்சகமே. 39

எண்ணெயிருப்பற்றவெழிற்றீபம்போலவுநீ
யெண்ணரியவிச்சைதவிர்ந்தென்றழிவாய்நெஞ்சகமே.

இல்லாதிறக்குமிழிநூரம்பைவாசனேயைப்
புல்லாதுமெய்யுணர்வைப்புல்லலென்றேநெஞ்சகமே.

சும்மாயிருந்துசுகந்தோயாமற்றன்னினேவா
லம்மாசுகமடைந்தோராருரைப்பாய்நெஞ்சகமே. 42

போராட்டப்பட்டபுரமெடுத்தவிவ்வரையில்
சீராட்டிலென்னசுகஞ்சேர்ந்தனேநீநெஞ்சகமே. 43

இல்லாளுமில்லத்திருநிதியுமீன்றமக
வெல்லாமறந்திருப்பதென்றுரையாய்நெஞ்சகமே. 44

பந்தநமக்குண்டதனைப்பாற்றமுத்திவேண்டுமெனு
மிந்தநினைவிரண்டுமென்றயர்ப்பாய்நெஞ்சகமே. 45

மறப்பதுவேநல்லதெனமாணவர்தாஞ்சொல்ல
வறத்தினமுநீநினைத்தேயல்லலுற்றாய்நெஞ்சகமே. 46

எல்லாமறந்துவிட்டாலிவ்வுடலநீங்குமெனி
வில்லமிலாப்பித்தனிருப்பதுபோனெஞ்சகமே. 47

முற்றுமலமாயிருக்குமூடமதாமிவ்வுடலிற்
சிற்றும்விரத்தியுண்டாய்ச்சார்கிலேயேநெஞ்சகமே. 48

செய்ததுவேசெய்யத்தினந்துணிந்துசெல்வதுவே
யுய்யும்வழியென்றொருப்பட்டாய்நெஞ்சகமே. 49

பத்துத்திசையும்பதினான்குலகுமற்றுஞ்
சித்தசித்துஞ்சிற்சடமுஞ்சிவரூபநெஞ்சகமே. 50

பண்ணவிதன்பாதநிழற்பற்றியதுவாயிருக்கி
லெண்ணரியவிச்சையிரிந்தோடுநெஞ்சகமே. 51

என்னிதயத்துள்ளேயிருந்ததிருநெல்லைபதத்
துன்னினைவுநீயுமொழிவதென்றோநெஞ்சகமே. 52

அண்டமெலாந்தோற்றியழிந்தபதமாயிருந்தாற்
பிண்டவுபாதியன்றேபோமாதோநெஞ்சகமே. 53

எல்லாவுலகுமிறந்துமிறவாதபதஞ்
செல்லாதுகாண்பவற்றிற்சிக்கினையேநெஞ்சகமே. 54

தோன்றுசிசுவுணர்வுதுகளற்றுக்காணுதலின்
மான்றவுருவந்தோன்றவருவதென்றோநெஞ்சகமே.

தோற்றுருவையீதெனவேசுட்டுமயலாமறிவை
மாற்றியகண்டசுகவாழ்வடைவாய்நெஞ்சகமே. 56

விட்டேனுலகமெனும்விஞ்ஞனவாசனையுங்
கெட்டிலங்குமன்னையடிகிட்டுவையோநெஞ்சகமே.

எத்திக்குந்தானுயிறந்துபிறவாதடைந்தாற்
செத்துப்பிறத்தலன்றேதீராதோநெஞ்சகமே. 58

ஒன்ருேடுந்தாக்கற்றுறுதுரியாதீதமதிற்
சென்றுசிவமாகவெந்நாட்செல்லுமதோநெஞ்சகமே.

மெய்யுருவைநாளும்விரும்பாதிருந்தவிந்தப்
பொய்யுருவாற்பட்டதுயர்போகாதோநெஞ்சகமே. 60

பன்னுளுங்காண்பவற்றைப்பற்றிப்படுந்துயர
மென்னுலினிச்சகிக்கவேலாதேநெஞ்சகமே. 61

என்னுட்சிவவடிவையான்மறந்ததன்றுமுத
லுன்னேடுங்காண்பவற்றையுற்றுழன்றேனெஞ்சகமே.

இற்றைவரைக்காண்பவையெய்தியெய்தியென்னசுகம்
பெற்றனைசொன்னுலறியாய்பேதமலநெஞ்சகமே. [கம்

எல்லாமிறந்ததிருநெல்லையிணையடியைப்
புல்லவகமிதமும்போகாவோநெஞ்சகமே. 64

வித்தைச்செருக்கடைந்துவீணுட்கழிக்குமருட்
பத்திக்குருடர்நெறிபோகாதேநெஞ்சகமே. 65

நிழனெருப்பாய்க்கண்டநினைவுதவிராதே
விழலுக்குநீரிறைக்கும்வேலையுற்ருய்நெஞ்சகமே. 66

நாரியிலம்பூமிதனநாசமுறுமென்றவெலாம்
வாரியினிற்பெய்தமழையானநெஞ்சகமே. 67

ஓயாதுழலுமதியோய்வதிலையுன்றனக்கு
வாயாற்பிதற்றமதிவந்ததென்னேநெஞ்சகமே. 68

பொல்லாதவிக்காயம்புல்லுமதிவாசனைக
ளெல்லாமிறந்தவெனவென்றிருப்பாய்நெஞ்சகமே. 69

காரார்குழன்மடவார்கற்பித்தவேவல்செய்து
தூராக்குழிதூர்க்கத்தோன்றினையேநெஞ்சகமே. 70

விண்ணாதிகண்டவிசுவமிறவாதிறந்த
கண்ணுந்துரியமதைக்கையிகழ்ந்தாய்நெஞ்சகமே. 71

ஆரணங்களீதென்றறிவரியதென்கழனிப்
பூரணியைநீமறந்துபுண்பட்டாய்நெஞ்சகமே. 72

அல்லும்பகலுமகமிதந்தீரென்றதனாற்
கல்லுங்கரையாதோகடைப்பட்டநெஞ்சகமே. 73

இல்லந்துறந்துசுகத்துறவையெய்தாம
லல்லற்படுமியல்பையார்விதித்தார்நெஞ்சகமே. 74

பற்றுமற்பற்றும்பரமசுகநிஷ்டைபெற்றுற்
பற்றுருவிலென்னதெனும்பார்வையுண்டோநெஞ்சகமே.

தோன்றுமற்றோன்றுந்துரியநிலங்கண்டிருந்தா
லூன்றுதுபற்றிவிடுமோர்வுண்டேநெஞ்சகமே. 76

தெய்வமேயென்னுங்கண்ணி.

அண்டமும்பிண்டமுமானதுங்காண்கிலேன்றெய்வமே—யிந்த-வண்டமும்பிண்டமும்வேறென்றறிந்திலேன்றெய்வமே. 1

ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பொருடெய்வமே—யிந்தக்-கோதாமுடம்பாய்க்குறித்துவிளங்குதேதெய்வமே.

இன்பவுருவாயிருந்தபரஞ்சுடர்தெய்வமே—யிந்தத்-
துன்பசுகவினைத்தொந்தமடைந்ததேதெய்வமே. 3

ஈகையுமேற்றலுமில்லாவிரும்பொருடெய்வமே—யிந்
த-வீகையுமேற்றலுமாகியிருந்ததேதெய்வமே. 4

உண்மையுமின்மையுமின்றியிருந்ததேதெய்வமே—யி
ந்த-வுண்மையுமின்மையுமாகிவிளங்குதேதெய்வமே.

ஊனமுறும்பந்தவோதமொழிந்ததேதெய்வமே—யிந்
த-வூனமுறும்பந்தவோதமடைந்ததேதெய்வமே. 6

எப்பொருளாவதுமெய்ப்பொருளென்பதுதெய்வமே—
யிந்தத்-தப்பறுநல்லோர்நிலையிதுசத்தியந்தெய்வமே.

ஏதோதறிகள்ளனென்பதுபோலொன்றுதெய்வமே—
யிந்தத்-தீதேயிலாதசிவத்தினிற்றோன்றுதேதெய்வமே.

ஐயவுருவேயகமென்றுதோன்றலாற்றெய்வமே—யிந்
தப்-பொய்யாமலகையாம்புன்பவுந்தோன்றுதேதெய்
வமே. 9

ஒன்றேபடும்பாடுரைப்பேன்சிறிததிற்றெய்வமே—
யிந்தப்-பொன்றுமுடம்புபொருளாய்முடிந்ததேதெய்
வமே. 10

ஓவாதஞானவமுதமுவட்டுதேதெய்வமே—யிந்த-
வோவும்விடயவிடஞ்சுகமொத்ததேதெய்வமே. 11

ஔவியமில்லாவறிவுமறைந்ததேதெய்வமே—யிந்த-
ஔவியருபவகிலமேதோன்றுதேதெய்வமே. 12

அக்கமும்பக்கமுமானதைக்காண்கிலேன்றெய்வமே—
யிந்த-வக்கமும்பக்கமுமெண்ணியழிந்தேனென்றெய்வ
ம. 13

கண்டவுருவங்கள்காண்பதாக்காண்கிலேன்றெய்வமே—யிதைப்-பண்டுபெறித்திட்டபாவியரார்கொலோதெய்வமே. 14

காலங்கண்மூன்றுங்கடந்ததைக்காண்கிலேன்றெய்வமே—யிந்த-ஞாலத்தின்பேதங்கணன்றாகத்தோற்றுதேதெய்வமே. 15

இன்னமுறும்பலவினைக்கிட்டினேன்றெய்வமே—யிந்த-நன்னலம்பெற்றோரைநண்ணவுநாணினேன்றெய்வமே. 16

இழோருடைத்தவுயிர்களைக்கேட்கிறேன்றெய்வமே—யிந்தப்-பாழ்வாழ்விலென்னபயனெனத்தேர்கிலேன்றெய்வமே. 17

குட்டியமானகுரம்பையைநாடொறுந்தெய்வமே-மிகக்-கட்டியேகாத்திருந்தென்பயன்கண்டனன்றெய்வமே.

கூடாதென்னுலிந்தக்கூட்டிலிருக்கவுந்தெய்வமே—யிந்தப்-பாடுபடுவதுபார்த்திலையோபரதெய்வமே. 19

கெம்பீரமன்றிக்கிலேசமடைந்தனன்றெய்வமே—யிந்தப்-பம்புபவக்கடலுண்டலென்றோபாதெய்வமே. 20

கிளிப்பத்து.

(வெண்செந்துறை.)

கண்படையுஞ்சாக்கிரமுங்காணுத்துரியநிலைப்
பண்படைவதென்றோபகராய்நீயஞ்சுகமே. 1

உள்ளும்புறம்புமனமுற்றிடுஞ்சங்கற்பசகந்
தள்ளிச்சுகநிலையிற்சார்வதென்றோவஞ்சுகமே. 2

உன்னலொழிதலினலுண்டாந்தையின்பமிது
பன்னுசமநிலையிற்பாற்லென்றோவஞ்சுகமே. 3

உள்ளநினைப்புமறப்புற்றிடினோர்தன்வடிவை
யுள்ளபடியுணரவொண்ணுமதோவஞ்சுகமே. 4

இத்தரையிற்றேகமெடுத்தெய்துமனச்செய்கைவிட்டுச்
சித்தசமமாம்வாழ்வுசேர்வதென்றோவஞ்சுகமே. 5

இட்டமொடுநாமவுருவெய்திமனஞ்சுட்டியுறுஞ்
சுட்டறிவுநீங்குநிலைதோய்வதென்றோவஞ்சுகமே. 6

தம்மாலறிவறியாமையிரண்டுந்தள்ளிவிட்டுச்
சும்மாவிருக்குநிலைதோய்வதென்றோவஞ்சுகமே. 7

இத்தேகம்பற்றியிருக்குமொருதேகியின்றி
யெத்தேகமும்யானயிருப்பதென்றோவஞ்சுகமே. 8

மூலப்பகுதிமுடிந்துமுடியாதுபெறுஞ்
சீலப்பரமசுகஞ்சேர்வதென்றோவஞ்சுகமே. 9

சித்தமிறந்தாற்சிவமிறக்குந்தேகியுள
தத்தன்மையின்றியவனவதென்றோவஞ்சுகமே. 10

அத்திபாதிப்பிரியவூதிவெளியாயிருந்தாற்
சுத்தமிலாச்சீவபரத்தொய்தமெங்கேயஞ்சுகமே. 11

சந்த விருத்தம்.

நன்னனு—நன்னனு—நான நன்னன
நானன-நானன—நானனே

சொல்லலாஞ்—சொல்லலாந்—தார—தனங்களைத்
தூற்றிவிட்—டோமென—வாயாலே. நன்னனு 1

சொல்லலாஞ்-சொல்லலா-மந்தக்-கரணத்தைச்
சுட்டிவிட்-டோமென-வாயாலே. நன்னு 2

சுவாநுபவத்திருவாக்கு-முற்றுப்பெற்றது.

சர்வஞ்சின்மயம்.

சுவாநுபவத்திருவாக்கியங்கள்.

சர்வம்பஞ்சபூதமயம். 1

சர்வம்மித்தை. 2

சர்வஞ்சின்மயம். 3

நாமரூபநாடாமல்வெகிர்முகமன்னியிலிருக்கிறது. 4

பரிபூரணமாகியதனக்குளன்னவேண்டுவது. 5

எல்லாந்தோற்றன்மாத்திரம். 6

அதிட்டானமாகியதானைப்பார்க்கும்போதுநானவனெங்கே. 7

உபசாந்தமுந்துரியம். அறியாதவிடையமுந்துரியம்.

பாசபந்தம்வரும்போதுபாசநிவிர்த்தியுந்தோன்றவேண்டும். 9

சுகதுக்கமுள்ளவரையில்தாரதன்மியநீங்காது. 10

பிரபஞ்சமித்தையாபாவனையினாலுந்தன்மயபாவனையினாலுங்காண்பான்காட்சிநீங்கும். 11

எல்லாவற்றையுந்தானறியப்பட்டதாயுந்தன்னையொன்றினாலுமறியப்படாததாயுமிப்படிக்காண்கிறதேபிரத்தியட்சஞானம். 12

தன்னிடத்திலகங்காரம்-பிராந்தி மூலப்பிரமை. 13

இங்கும் அங்கும் ராகத்துவேஷ மன்னியிலிருந்தால் இரண்டுக்கு மைக்கியம். 14

பிரத்தியட்சமான விடயமு மப்பிரத்தியட்சமான விடயமுந் திருக்குவாகிய ஞானத்துக்குத் திரிசியம். 15

வஸ்து நிர்ணயத்தில் பிரபஞ்சந் தானல்லவென்றும் அத்துவிதத்தில் தன்னைத்தவிர வேறில்லாதபடியினாலே தானென்றும். 16

சோகமடைகிறதினாலே துக்கம். மோகத்தினாலே சுகம். 17

இத்தனையு மாயாமயமலவோ வுள்ளபடி முடியும். 18

திரிசியந் திருக்குவை யன்றியில் தோன்றாது. 19

அதிட்டானத்தைத் தவிர வாரோபத்துக்கு வடிவமில்லாதபடியினாலே யெல்லா மதிட்டானமயந்தான்.

இந்திரசாலக்காரனிடத்தில் கந்தருவபுரந்தோன்றி நில்லாம லழிந்துபோவதுபோலத் தன்னிடத்திலுண்டாகாநின்ற சங்கற்பமெவ்வளவோ அனேகமாய்வந்து மொன்று நிற்கவில்லை. 21

உபசாந்தமானாலுந் தன்மயமானாலுஞ் சகலத்தியாகந் தான். 22

நிவிர்த்தியாயிருக்கவேண்டும்- அல்லது, நாம ரூப நாட்டம் வந்தால் அத்துவிதமாயிருக்கவேண்டும். 23

தன்னைச் சீவபாவனையாகக் காணுகிறதே பிறவி- தன்னைச் சிவரூபமாய்க் காணுகிறதே மோட்சம். 24

சகலகலைக்ஞான வல்லவாளுக்கும் நிராசை வேண்டுவதுதான். 25

எல்லாஞ் சிவன்செயல்தான். 26

எல்லாஞ் சிவாகாரந்தான். 27

சிற்றறிவிலேதான் உயர்வு தாழ்வானி தாரதன்மியங்
கள். 28

பேரறிவிலே சமசாட்சிதான். 29

உபசாந்தத்தில் சச்சிதானந்த மூன்று மநுபவமாய்க்
காணவேண்டும். 30

பிரபஞ்சத்தில் சொல்லப்பட்ட பேதங்களெல்லாஞ்
சிற்றறிவிலேதா னென்றறியவேண்டும். 31

எல்லா முன்னுடைய செயலேயானல் கொடுத்ததார்
வாங்கினதார். 32

ஈதனைத்துஞ் சொரூபமே, யானிங்கெதை யிச்சிப்பே
னெதை யிகழ்வேனெனல் பற்றின்மை, இதில் யாரு
க்கும் நம்பிக்கை வரவேண்டுவதுதான். 33

தேகோக புத்தியினாலே யருந்த விதனாலே பொருந்த
விதனாலே சகல ஆசையும் வந்தது. 34

நிருவிகற்பசமாதியில் என்ன தோற்றம் வந்தாலுந்
தன்னைத் திருக்காகவே காணவேண்டுவதுதான்.

பிரபஞ்சத்தில் பஞ்சவிடய சுகத்தில் பொருந்தும்
போது பிரியமாயிருக்கும். பிற்பாடு தனக்குத்தானே
வெறுப்புக்காணு மிதுபோலே தன் சொரூப சுகத்தி
லும் பொருந்தும்போதும் பிரியம் வரும் எத்தனை
நாளிருந்தாலும் பிரியம் வாங்காது. 36

சமுத்திரத்தில் முன்வந்த அலைபோய்ப் பின்னலைவரு
கிறதற்கு முன்னாலே சமுத்திரமாத்திர மிருந்தது

போலத் தன்னிடத்திலு முன்னாலே வந்த கட்பட நினைவுபோய்ப் பின்னாலே வருகிற நினைவுக்குமுன் தானிருந்தது, இதனாலே பிரபஞ்ச மசத்து, தான் சத்து, தன்னை யநுபவிக்கிறது மிந்தநிலை தான். 37

பூமியிலுண்டான வஸ்துக்களைக் கற்பிதமென்றுந் தன் மயமென்றுஞ் சொல்லலா மிதுபோல சிதாகாசத் துக்கு மேலில்லாதபடியினாலே அதிலுண்டான வைகளைக் கற்பிதமென்றுந் தன்மயமென்றுஞ் சொல் லலாம். 38

வுகையாகக்கண்டு மயங்காமல் தொகையாகக்கண்டு சும்மாயிருக்கவேண்டும். 39

சாதுசங்கமே சகல சன்மார்க்கத்துக்குமேது. 40

உபசாந்தத்திற் காண்பான் காட்சியில்லை. 41

*மேல் நனவுபோல இராநின்ற் துரியநிலையில் சர்வ துக்கநிவர்த்தி. 42

உற்றவா றெதுவரு மதுவருக. 43

எல்லாங் கதைதான். 44

எல்லாம் புலப்பந்தான். 45

பிறர் குற்றத்தைத் தானாகவெண்ணிக்கொண்டு தன்குற் றத்தை விசாரிக்கவேண்டும். 46

சிற்றறிவாகிய சீவவறிவே யெல்லாவற்றிற்கு மூலம்.

மனது முதலாகிய பிரபஞ்சவியல்புகளூ, மேகாடம் பரந்தான். 48

---

* மேல் என்றது முன்னே.

ஞான நாட்டத்திலே சிரத்தையும் பிரபஞ்ச நாட்டத்திலே யசிரத்தையும். 49

தத்துவாதத்துவ விசாரம் பண்ணி அதத்துவத்தைத் தள்ளித் தத்துவத்தைத் தானாகக்கண்டு சந்தேக விபரீதமற்ற விருக்கவேண்டும். 50

செனன மரணமு நினைவுமாத்திரம். 51

நாம ரூபமாய் நாடுகிறதைத் தள்ளி சொரூபமாக நாடுகிறதே சம நிலை. 52

குரு வாக்கியத்தில் சந்தேக விபரீத மன்னியிலிருக்கிறது மெய்ப்புருடார்த்தம். 53

தன் சுபாவநிலையில் நினைவுக்கு நித்தியத்துவம் இல்லாததனாலே பிரபஞ்சம் மித்தைதான். 54

அதிட்டானக்ஞான நிலைமை யுள்ளவர்களுக்கு எல்லாமாகிய அத்துவிதஞானமும் வரும். 55

பற்றின்மையாகிய துரியநிலைமை யுள்ளவர்களுக்கு போனகாரியத்திலும் வருகிறகாரியத்திலும் நினைவு தோன்றாமலிருந்தால் சாட்சாத்காரந்தான். 56

தான் சித்ரூபனென்கின்ற புத்தி வாங்காமலிருந்தால் நானீயென்கின்ற பேதமாகிய அஞ்ஞான நீக்கம் வரும். 57

நிகழ்காலமாகிய எதிர்காலத்தில் செய்காரியங்களில் பின் வருத்தமுஞ் சௌக்கியமு மறிந்து செய்யவேண்டும். 58

அக்கினியில் எவ்வளவு பொறி கிளம்பினாலும் அக்கினிக்கு லயமில்லாததுபோலப் பூரணமான தன்னிட

த்தில் தேகாதிமுதலாய வாழ்ந்தாயுந் தாழ்ந்தாயுமெ
ன்ன நினைவுவுந்தானுங் கற்பிதம்- தான் நித்தியும்.

எல்லாமானதாகத் தன்னையறிந்தால் ஈதலு மிரக்கமும்
வரும், ராகத்துவேஷம் வாராது. 60

தன்னிடத்தில் பெருமை சிறுமை பகையுறவு சுகதுக்
கமாய் வருகிற சங்கற்பம், கற்பிதம். ஆரோபம்
அத்தியாசந்தான். 61

சரீரமுதலான பிரபஞ்சங் காலத்தில் உட்பட்டபடியி
னாலே அதனிடமாய் வாராநின்ற உயர்வு தாழ்வு,
வருத்தங்களுக்குப் பிரமாணமில்லை. 62

பிரபஞ்சத்தில் விவேகத்தினாலே குணத்தைப் பொரு
ளாய்க்கொள்ளாமல் குற்றமே காணவேண்டும். 63

ஒன்றிலே தோன்றி யனைத்துருவமான வுணர்வுக்குப்
பகையுறவென் றுரைப்பதெங்கே. 64

சித்துருபனென்கின்ற புத்தி மறந்தால் உடனே விட்
சேபமும் விபரீதமும் வரும். 65

சுவரிடத்திலுண்டான சித்திரம் வத்துவாகாது, இது
போலத் தன்னிடத்திலுண்டான சர்ப்பமுதலானது
வத்துவாகாது. 66

தன்னைப் பஞ்சகிர்த்திய னுடையவனாகக் கண்டால் செ
னன மரணந் தனக்கில்லை. 67

துரியநிலையிலும் எல்லாஞ் சின்மயமென்ற நிலையிலும்
புத்தியழுத்தம் வேண்டும். 68

கூத்தாடியைப்போலக், கூத்துநிலையல்லப்போல, வெ
ல்லாங் கூத்தாகக் கண்டால், தான் நித்தியந்தான்.

பிரமாமுதற் றம்பப்பூச்சி பரியந்தம் நிலைமையில்லாத படியினாலே தானொருவன்மாத்திர மிருக்கிறவன் இதனாலும் அத்துவிதந்தான். 70

செகத்தெல்லாந் தன்னைத்தவிர இல்லாதபடியினாலே தானே யெல்லாமானதாலும் அத்துவிதந்தான். 71

சரீரமெடுத்து விசாரந்தோன்றினவரைக் குள்ளாக வெகு விதங்களாய் உக்கிருட்டமென்று சொல்லப்பட்டபேர்க ளிருக்கவில்லை. ஆனதால், தேகாதிமுதலானவைகளி லென்ன திரநிலை. 72

பிரபஞ்சங் காலத்திரயத்தினு மில்லாதபடியினாலேயும் ஒருநினைவு வரும்போது ஒரு நினைவு அழிந்துபோகிறபடியினாலேயுங் காணப்பட்டதெல்லா மழியப்பட்டுபோகிறபடியினாலேயு மித்தையென்று சொல்லுகிறதிலே சந்தேகமில்லை. 73

திருநதித் துறைகளெல்லாந் தீம்புனல் விறந்தவேயோ.

அக்கினியிலுண்டாகாநின்ற பொறிக்கு அனல் காரணமானதுபோலச் சகத்துக்கு ஆத்மாவே காரணமல்லாமல் இடையிலொன்றுஞ் சொல்லத்தக்கதில்லை.

பழுதையிலுண்டான பாம்பு பழுதையென்று சொல்லலா மிதுபோலப் பிரமத்திலுண்டான சகத்துப்பிரமந்தான். 76

கர்மகர்த்தாவாய்க் காணும்போது கர்த்த தந்திரமென்றும், நித்தியமாய்ப் பூரணமாய்க் காணும்போது வத்துதந்திரம். 77

காரணகாரியமா யுள்ளதுக்கு பரிச்சின்னத்துவமுண்டு. நிஷ்காரணமாயிருக்கின்ற ஆத்மாவுக்கு அபரிச்சின்னத்துவமும் பூரணமுமுள்ளதுதான். 78

சகலசாத்திர விசாரம்பண்ணின விசாரக் ஞானிகளுக்கு யான் எனது முதலான போகத்தி லாசாபாசப் பிரவிர்த்தி வருகிறது, பிரபஞ்சம் பிரமாணபுத்தியினுலேதான். 79

அனேக செல்வமுடையவர்களுக்கு உதாரபுத்தியமிரக்கமுமில்லாமல் இருக்கின்றது அவிவேகத்தினுலேதான். 80

தெய்வ விதிரித்தமாகச் சீவேசுர சகத்துக்களில் கட்டுப்பாடாய்ப் பேசாநின்ற வசனங்களெல்லாம் புத்திமான்களுக்கு நச்சு வசனங்களாய்த் தோன்றவேண்டும். 81

சுவாநுபவத் திருவாக்கியங்கள் முற்றிற்று.

அருச்சனை நாமங்கள்.

ஸ்ரீ விநாயகர் சோடச நாமங்கள்.

ஓம் சுமுகாய நம:	ஓம் தூமகேதவே நம:
,, ஏகதந்தாய நம:	,, கணத்யக்ஷாய நம:
,, கபிலாய நம:	,, பாலசந்த்ராய நம:
,, கஜகர்ணிகாய நம:	,, கஜாநநாய நம:
,, லம்போதராய நம:	,, வக்ரதுண்டாய நம:
,, விகடாய நம:	,, சூர்ப்பகர்ணாய நம:
,, விக்நராஜாய நம:	,, ஹேரம்பாய நம:
,, கணாதிபதயே நம:	,, ஸ்கந்தபூர்வஜாய நம:

ஓம் நாநாவித மந்த்ர புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி.

ஸ்ரீ சுப்ரமண்யர் சோடச நாமங்கள்.

ஓம் ஸ்கந்தாய நம:
,, குகாய நம:
,, ஷண்முகாய நம:
,, பால்நேத்திரசுதாய நம:
,, பிரபவே நம:
,, பிங்களாய நம:
,, க்ருபாளவே நம:
,, சிகிவாஹநாய நம:

ஓம் த்விஷட்புஜாய நம:
,, திரிஷணேத்திராய நம:
,, பக்தவத்ஸலாய நம:
,, உமாசுதாய நம:
,, கிரௌஞ்சதாரணாய நம:
,, விசாகாய நம:
,, பார்வதீப்பிரியநந்தநாய நம:
,, ஸர்வஸ்வாமிநே நம:

ஓம் ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமண்யஸ்வாமிநே நமோ நம:

ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி அஷ்டோத்திர சத நாமங்கள்.

ஓம் ஸரஸ்வத்யை நம:
,, மஹாபத்ராயை நம:
,, மஹாமாயாயை நம:
,, வரப்ரதாயை நம:
,, ஸ்ரீப்ரதாயை நம:
,, பத்மநிலயாயை நம:
,, பத்மாக்ஷியை நம:
,, பத்மவக்த்ராயை நம:
,, சிவாநுஜாயை நம:
,, புஸ்தகஹஸ்தாயை நம:
,, ஜ்ஞாநமுத்ராயை நம:
,, ரமாயை நம:
,, காமரூபிண்யை நம:
,, மஹாவித்யாயை நம:
,, மஹாபாதகநாஸிந்யை நம:
,, மஹாஸ்ரயாயை நம:

ஓம் மாலிந்யை நம:
,, மஹாபோகாயை நம:
,, மஹாபுஜாயை நம:
,, மஹாபாயை நம:
,, மஹோத்ஸாஹாயை நம:
,, திவ்யாங்காயை நம:
,, ஸுரவந்திதாயை நம:
,, மஹாகாள்யை நம:
,, மஹாபாசாயை நம:
,, மஹாகாராயை நம:
,, மஹாங்குசாயை நம:
,, பீதாயை நம:
,, விமலாயை நம:
,, விஸ்வாயை நம:
,, வித்யுந்மாலாயை நம:
,, வைஷ்ணவ்யை நம:

ஓம் சந்த்ரிகாயை நம:
,, சந்த்ரலேகாவிபூஷிதாயை
,, ஸாவித்ரியைநம: [நம:
,, ஸுரஸாயை நம:
,, தேவ்யை நம:
,, திவ்யாலங்காரபூஷி
தாயைநம:
,, வாக்தேவ்யை நம:
,, வஸுதாயை நம:
,, தீவ்ராயை நம:
,, மஹாபத்ராயை நம:
,, மஹாபலாயை நம:
,, போகதாயை நம:
,, பாரத்யை நம:
,, பாமாயை நம:
,, கோவிந்தாயை நம:
,, கோமத்யை நம:
,, ஜடிலாயை நம:
,, விந்த்யவாஸாயை நம:
,, ஷண்டிகாயை நம:
,, ப்ராஹ்ம்யை நம: [நம:
,, ப்ரஹ்மஜ்ஞானஸாதனாயை
,, ஸௌதாமின்யை நம:
,, ஸுதாமூர்த்தயே நம:
,, ஸுபத்ராயைநம:
,, ஸுரபூஜிதாயை நம:
,, ஸுவாஸின்யை நம:
,, ஸுநாஸாயை நம:
,, விநித்ராயை நம:
,, பத்மலோசனாயை நம:
,, வித்யாரூபாயை நம:
,, விஸாலாக்ஷ்யை நம:
,, ப்ரஹ்மஜாயாயை நம:

ஓம் மஹாபலாயை நம:
,, த்ரயீமூர்த்தயே நம:
,, த்ரிகாலஜ்ஞாயாயைநம:
,, த்ரிகுணாயை நம:
,, ஸாஸ்த்ரரூபிண்யைநம:
,, ஸும்பாஸுரப்ரமதிந்
,, ஸுபதாயைநம: [யைநம:
,, ஸ்வராத்மகாயை நம:
,, ரக்தபீஜநிஹந்த்ர்யை
,, சாமுண்டாயைநம: [நம:
,, அம்பிகாயைநம:
,, முண்டகாயப்ரஹரணாயைநம:
,, தூம்ரலோசநமர்த்தநாயைநம:
,, ஸர்வதேவஸ்துதாயை
,, ஸௌம்யாயைநம: [நம:
,, ஸுராஸுரநமஸ்க்ரு
தாயைநம:
,, காளராத்ர்யை நம:
,, கலாதராயை நம:
,, வாக்தேவ்யை நம:
,, வராரோஹாயை நம:
,, வாராஹ்யை நம:
,, வாரிஜாஸநாயை நம:
,, சித்ராம்பராயை நம:
,, சித்ரகாந்தாயை நம:
,, சித்ரமால்ய விபூஷி
தாயை நம:
,, காந்தாயை நம:
,, காமப்ரதாயை நம:
,, வந்த்யாயை நம:
,, ரூபஸௌபாக்ய
தாயிந்யை நம:
,, ஸ்வேதாநநாயை நம:

ஓம் நீலபுஜாயை நம:
,, ஸ்வேதஸ்தநஸௌபூஜி
தாயைநம:
,, ரக்தமத்யாயைநம:
,, நீலஜங்காயை நம:
,, நிரஞ்ஜநாயை நம:
,, சதுராநநஸாம்ராஜ்
யாயைநம:

ஓம் சதுர்வர்க்கபலப்ர
தாயை நம:
,, ஹம்ஸாஸநாயை நம:
,, பிரஹ்மவிஷ்ணு
ஸிவாத்மிகாயை நம:
,, ஸரஸ்வத்யை நம:

ஸ்ரீ மதகண்ட பரிபூரண சச்சிதாநந்த அத்வைத ஜோதிஸ்வரூப ஸ்ரீ சரஸ்வதி தேவிநே நமோ நம:

ஸ்ரீ சங்கராசார்ய சுவாமிகளின்
அஷ்டோத்ர சத நாமங்கள்.

ஓம் ஸங்கராசார்யவர்யாய
நம:
,, பிரஹ்மாநந்தப்ரதாய
காய நம:
,, அஜ்ஞாநதிமிராதித்தி
யாய நம:
,, ஸுஜ்ஞாநாம்புதி
சந்த்ரமஸே நம:
,, வர்ணாஸ்ரமபிரதிஷ்
டாத்ரே நம:
,, முக்திப்ரதாயகாயநம:
,, சிஷ்யோபதேசநிரதா
யநம:
,, பக்தாபீஷ்டப்ரதாய
காய நம:
,, ஸூக்ஷ்மதத்துவ
ரஹஸ்யஜ்ஞாய நம:
,, கார்யாகார்யப்ரபோத
காய நம: [யநம:
,, ஜ்ஞாநமுத்ராஞ்சிதரா

ஓம் சிஷ்யஹ்ருத்தாபஹா
ரகாய நம:
,, பாரிவ்ராஜகாஸ்ரமோ
த்கர்த்ரே நம:
,, சர்வதந்த்ரசுவதந்த்ர
தியே நம
,, அத்வைதஸ்தாபநாசா
ர்யாய நம:
,, சாக்ஷாத்சங்கரரூபப்
ருதே நம:
,, ஷண்மதஸ்தாபனாசார்
யாயத்ரயீமார்க்கப்
ரகாஸகாய நம:
,, வேதவேதாந்ததத்வஜ்
ஞாய நம:
,, துர்வாதிமதகண்டநா
ய நம:
,, வைராக்யநிரதாய நம:
,, சந்தாய நம: [காய நம:
,, ஸம்ஸாரார்ணவதார

ஓம் ப்ரஸந்நவதநாம்போ
ஜாய நம: [நம:
,, பரமார்த்தப்ரகாசகாய
,, புராணஸ்ம்ருதிஸாரஜ்
ஞாய நம:
,, நித்தியத்ருப்தாய நம:
,, மஹதே நம:
,, முநயே நம:
,, நித்யாநந்தாய நம:
,, நிராதங்காய நம:
,, நிஸ்ஸங்காய நம:
,, நிர்மலாத்மகாய நம:
,, நிர்மமாய நம:
,, நிரஹங்காராய நம:
,, விஸ்வவந்தியபதாம்பு
ஜாய நம:
,, ஸத்தியவ்ரதாய நம:
,, ஸத்பாவாய நம:
,, சங்க்யாதீதகுணோஜ்வ
,, அநகாயநம: [லாயநம:
,, ஸாரஹ்ருதயாய நம:
,, ஸுஹ்ருதயே நம:
,, ஸாரஸ்வதப்ரதாயநம:
,, ஸத்தியாத்மநே நம:
,, புண்ணியசீலாய நம:
,, ஸாங்கியயோகவிசக்ஷ
ணாய நம:
,, தபோராஸயே நம:
,, மஹாதேஜஸே நம:
,, குணத்ரயவிபாகவிதே
,, கலிக்நாய நம: [நம:
,, காலகர்மஞ்ஜாயநம:[நம:
,, தமோகுணநிவாரகாய

ஓம் பகவதே நம:
,, பாரதீஜேத்ரே நம:
,, சாரதாஹ்வானபண்டி
தாய நம:
,, தர்மாதர்மவிபாகஜ்
ஞாய நம:
,, லக்ஷ்யாலக்ஷ்யபேதப்
ரதர்சகாய நம:
,, நாதபிந்துகலாபிஜ்
ஞாய நம:
,, யோகிஹ்ருத்பத்மபா
ஸ்கராய நம: [யேநம:
,, அதீந்த்ரியஜ்ஞாநநித
,, நித்யாநித்யவிவேகவதே
,, சிதாநந்தாய நம: [நம:
,, சின்மயாத்மநே நம:
,, பரகாயப்பிரவேசக்ரு
தே நம: [யாநம:
,, அமாநுஷசரித்ராட்யா
க்ஷேமதாயிநேநம:
,, க்ஷமாகராய நம:
,, பவ்யாய நம:
,, பத்ரப்ரதாய நம:
,, பூரிமஹிம்னே நம:
,, விஸ்வரஞ்சகாய நம:
,, ஸ்வப்ரகாசாய நம:
,, ஸதாதாராய நம:
,, விஸ்வபந்தவே நம:
,, சுபோதாய நம:
,, விசாலகீர்த்தயே நம:
,, வாகீஸாய நம:
,, ஸர்வலோகஹிதோத்
ஸுகாய நம:

ஓம் கைலாசயாத்ராஸம்ப்ராப்தசந்த்ர மௌளிப்ரபூஜகாய நம:
,, காஞ்ச்யாம் ஸ்ரீ சக்ரராஜாக்ய யந்த்ரஸ்தாபநதீக்ஷிதாய நம:
,, ஸ்ரீ சக்ராத்மகதாடங்கதோஷிதாம்பாமநோரதாய நம:
,, ஸ்ரீப்ரஹ்ம ஸூத்ரோபநிஷத்பாஷ்யாதிக்ரந்தகல்பகாய நம:
,, சதுர்திக்சதுராம் நாயப்ரதிஷ்டாத்ரே நம:
,, மஹாமதயே நம:
,, த்விஸப்ததிமதோச்சேத்ரே நம:
,, ஸர்வதிக்விஜயப்ரபவே நம:
,, காஷாயவஸநோபேதாய நம:
,, பஸ்மோத்தூளிதவிக்ரஹாய நம:
,, ஞாநாத்மைகதண்டாட்டியாய நம:
,, கமண்டலுலஸத்கராய நம:
,, குரு பூமண்டலாசார்யாய நம:
,, பகவத்பாதஸம்ஜ்ஞகாய நம:
,, வியாஸஸந்தர்ஸனப்ரீதாய நம:
ஓம் ரிஷ்யசிருங்க புரேஸ்வராய நம:
,, ஸௌந்தர்யலஹரீமுக்யபஹுஸ்தோத்ரவிதாயகாய நம:
,, சதுஷ்ஷஷ்டிகளாபிஜ்ஞாய நம:
,, ப்ரஹ்மராக்ஷஸதோஷகாய நம:
,, ஸ்ரீ மண்டனமிஸ்ராக்யஸ்வயம்புஜயஸந்நுதாய நம:
,, தோடகாசார்ய ஸம்பூஜ்யாய நம:
,, பத்மபாதார்ச்சிதாங்க்ரிகாய நம:
,, ஹஸ்தாமலகயோகீந்த்ரபிரஹ்மஜ்ஞாநப்ரதாயகாய நம:
,, ஸுரேஸ்வராக்யஸச்சிஷ்யஸந்யாஸாஸ்ரமதாயகாய நம:
,, ந்ருஸிம்ஹபக்தஸத்ரத்நகர்ப்பஹேரம்பபூஜகாய நம:
,, வ்யாக்யாநஸிம்ஹாஸநாதீஸாய நம:
,, ஜகத்பூஜ்யாய நம:
,, ஜகத்குரவே நம:
,, ஸ்ரீமத் ஸங்கராசார்ய ஸர்வலோககுரவேநம:
,, பராய நம:

ஸ்ரீ மதகண்ட பரிபூரண சச்சிதாநந்த அத்வைத ஜோதிஸ்வரூப ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதாசார்ய சுவாமிநே நமோ நம:

ஸ்ரீ சொரூப அஷ்டோத்ர சத நாமங்கள்.

ஓம் அகண்டாய நம:
,, அகர்த்ரே நம:
,, அகாமாய நம:
,, அகாரணாய நம:
,, அகோசராய நம:
,, அக்ரோதாய நம:
,, அஸங்காய நம:
,, அஸம்சாரிணே நம:
,, அசரீரிணே நம:
,, அசலாய நம:
,, அச்சுதாய நம:
,, அக்ஷராய நம:
,, அணவே நம:
,, அத்வையாய நம:
,, அநந்தாய நம:
,, அநாதயே நம:
,, அநாதிமுத்தாய நம:
,, அநாவிருதாய நம:
,, அநுபாதேயாய நம:
,, அநூதனாய நம:
,, அநேகரூபாய நம:
,, அபயாய நம:
,, அபரிச்சின்னாய நம:
,, அபரோக்ஷாய நம:
,, அபேதாய நம:
,, அபோக்தரே நம:
,, அப்ரமேயாய நம:
,, அப்ரவிருத்தாய நம:
,, அப்ராணாய நம:
,, அமநஸே நம:
,, அம்ருதாய நம:

ஓம் அலோபாய நம:
,, அவ்யாகிருதாய நம:
,, ஆதயே நம:
,, ஆத்மநே நம:
,, ஆநந்தரூபாய நம:
,, உந்நதாய நம:
,, ஏகரூபாய நம:
,, காரணாய நம:
,, கூடஸ்தாய நம:
,, ஸத்தியாய நம:
,, ஸத்ரூபாய நம:
,, ஸம்பவே நம:
,, ஸர்வகாரணாய நம:
,, ஸர்வகதாய நம:
,, ஸர்வசமாய நம:
,, ஸர்வக்ஞாயநம:
,, ஸர்வதோமுகாய நம:
,, ஸர்வாகாராய நம:
,, ஸர்வாதாராய நம:
,, ஸர்வாதிஷ்டாநாய நம:
,, ஸர்வாத்மநே நம:
,, ஸர்வாபாவாய நம:
,, ஸாக்ஷிணே நம:
,, சாந்தாய நம:
,, சிந்மாத்ராய நம:
,, சிவாய நம:
,, சுத்தாய நம:
,, ஸ்வப்ரகாசாய நம:
,, ஸ்வயம்பிரகாசாய நம:
,, ஸ்வயாய நம:
,, சூந்யாய நம:

ஓம் க்ஷேத்ரக்ஞாய நம:
,, க்ஞாநஸ்வரூபாய நம:
,, ஸ்தாணவே நம:
,, த்ருக்ஸ்வரூபாய நம:
,, நாமரூபாய நம:
,, நிஷ்கிரியாய நம:
,, நிஷ்ப்ரகிருதயே நம:
,, நிஷ்ப்ரபஞ்சாய நம:
,, நித்தியமுக்தாய நம:
,, நித்தியாநந்தாய நம:
,, நித்தியாய நம:
,, நிரஞ்சநாய நம:
,, நிரவயவாய நம:
,, நிராகாராய நம:
,, நிராதாராய நம:
,, நிரிந்திரியாய நம:
,, நிரீஸ்வராய நம:
,, நிருபத்ரவாய நம:
,, நிரூபாய நம:
,, நிர்க்குணாய நம:
,, நிஸ்ஸம்பந்தாய நம:
,, நிர்ஜ்ஜீவாய நம:
,, நிர்த்தோஷாய நம:

ஓம் நிர்ப்பத்தாய நம:
,, நிர்மலாய நம:
,, நிர்லேபாய நம:
,, நிர்விகல்பாய நம:
,, நிர்விகாரிணே நம:
,, நிர்விசேஷாய நம:
,, நிர்விஷயாய நம:
,, நிர்விருதாய நம:
,, பரமாநந்தாய நம:
,, பரமார்த்தாய நம:
,, பரிபூர்ணாய நம:
,, ப்ரத்தியக்சொரூபாய [நம:
,, ப்ரத்யக்ஷாய நம:
,, ப்ரம்மணே நம:
,, புத்தாய நம:
,, புராதநாய நம:
,, மஹாதே நம:
,, மஹாசூந்யாய நம:
,, மநோவாசாமகோசரா [ய நம:
,, முக்தாயநம:
,, யதார்த்தவஸ்துநேநம:
,, வஸ்துநே நம:
,, விபவே நம:

ஸ்ரீ மதகண்ட பரிபூரண சச்சிதாநந்த அத்வைத ஜோதிஸ்வரூப நமோ நம:

அஷ்டோத்ர சத நாமங்கள் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஞானிகளின் பெருமை.

அகர மாயிர மந்தணர்க் கீயிலென்
சிகர மாயிரஞ் செய்து முடிக்கிலென்
பகரு ஞானி பகலூண் பலத்துக்கு
நிகரிலை யென்பது நிச்சயந் தானே. 1

உலகி லொருவன் சிவயோகி யுண்டதம்ம சராசர
மாம், அலகி லுயிர்க ளெலாமுண்ட தாகுமென்ன மறை
கூறும், இலகு முறையை காக்ஷியாநின் றிங்குணர
உணர்த்தினன், கலகவினைக டீர்க்குமருட் கண்ணன்
றிகழல் லமதேவன். 2

ஞாலமுண்டவன் தலைமிசைசுமப்பன் மெய்ஞ்ஞானி
வேண்டுவ தெல்லாம்
ஆலமுண்டவன் அவன்பின்னே திரிகுவன்
அவனடித் துவட்கன்றோ
சீலமன்னரு மற்றுளதேவருந் திசைதிசை
பணிந் தேற்றக்
காலிரண்டையுந் தலைமிசை வையெனக்
கழறுவன் கமலத்தோன்.

சர்வம் ஞானனந்தமயம்.

18049
18049
சென்னை-600 003.

அட்டவணை.

பக்கம்

1	தோத்திரப்பாக்கள்	1
2	ஔவையார்	6
3	குமரீகுரு சுவாமிகள் கலிவெண்பா ...	9
4	மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அகவல் ...	20
5	குரு கீதை ஈஸ்வர கீதை	25
6	பகவற் கீதை பிர்ம கீதை	29
7	ரிபு கீதை...	37
8	ஞானவாசிட்டம்	49
9	சங்கராசாரியர் அருளியது	63
10	தத்துவராய சுவாமிகள் பாடல் ...	70
11	தேவாரம் திருவாசகம்	73
12	சற்குரு நடராஜா ஸ்துதிகள்... ...	84
13	பட்டணத்தார் தாயுமானர்	89
14	சுவாநுபவத் திருவாக்கு	101
15	அர்ச்சனை நாமங்கள்	183

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	கவி	வரி	பிழை	திருத்தம்
4	3	3	உண்டேனும்	உண்டெனும்
10	12	7	தேகமுற்	தேகமுற
35	8	2	யள்ள	யுள்ள
84	2	25	பதுரிந்	பரிந்து

சிவகாமி விலாச அச்சுக்கூடம், சென்னை.

முதற் பதிப்பு 2000 காப்பி.